K

NUGÆ VENALES,

SIVE

THESAURUS

RIDENDI & JOCANDI.

AD

Graviſſimos Severiſſi-

mosque Viros,

PATRES MELANCHOLICORUM

Conſcriptos.

ANNO 1681.

Proſtant apud NEMINEM; ſed tamen

UBIQUE.

Huic Editioni accesſêre,

I. Pugna Porcorum.

II. Crepundia Poëtica.

Miſce ſtultitiam conſiliis brevem.

Horat.

MANCHESTER
UNIVERSITY
LIBRARY

PRÆFATIO.

Festive Lector,

SEmper jocari, stultorum nunquam resui operam dare, non minus fatuorum hominum est: ut potè qui id quod sibi proprium est, faciunt quasi minime proprium. Si enim homo rationalis, etiam risibilis est. Atque hoc est, quod homini proprium, & quidem quarto modo, appellant cum ratione differentes Logici. Ex hic autem modum tenere, sapientis est.

Omne tulit punctum, quimiscuitutile dulci,

Horatius ait, & omnium calculo approbatur. Quomodo autem illud fieri possit, haud facile explicatis est. Ego, qui tamen unicuique liberum suum judicium relinquo, non sic severo studio inhandum existimo, ut propterea omnis risibilitas, proinde humanitas, tollatur, exuatur; neque sic risui operam dandam puto, ut eadem causa omnis severitas, omnis autoritas exulet, atque ita fieri potes, ut

Sit

Sit modus in rebus, sint certi denique fines.
Quos ultra citroque nequit consistere rectum.

Cujus modi tanto major habenda ratio est, quanto major utilitatis. Est enim id, ut iterum hoc dicam, optimum utilissimumque, seriis festiva miscere. Quod ut majori cum delectatione facere possis, quisquis es, Lector, visum fuit hæc Ridicularia elegantissima simul cum aliis festivis opusculis recudere, risuique promovendo iterare. Tu interim

His utere, Lector amice;
Quæ bona sunt, lauda; falsa refelle: valé.

Quænam in mundo admiranda?

RESP.

QUod omnes cornices ſint nigræ: quod ratti æque citò currant ac mures: quod canes oſſa arrodant & deglutiant: quod ruſticus armaturam induat, galeam capiti imponat, haſtam arripiat ad defendendum pullos gallinaceos, cum ſingulis diebus tam diligenter obſerventur à vulpium orphanis. Mirabile quod feles nequam poſt cœnam, denſis exiſtentibus tenebris, ſine lumine, ſine gladio, ſine pileo, nudis auribus pedibuſque, abſque crepidis calopodiiſque audeant aggredi ingentem exercitum honeſtorum murium & glirium, Mirabilius quod hiems nunquam ita càleat ſicuti æſtas: uti legitur apud Quinquarillam, ſine perſpicillo in libro per omnia albo, in illis verbis *pata, pata, pon.* Mirabiliſſimum omnes fœminas hoc vitio laborare, ut per unum idemque foramen mingant & cacent, *cum (ſcilicet) latrinæ podicem obverterint.*

Quid eſt ſchoraſticus;

R. Eſt filius patris ſui, frater ſororis, ne-

pos avunculi, doctor omnium, præſertim in naturalibus: utpote qui ſe libenter adjungit puellis, quæ ex ſimplicitate caſeum ſeli cuſtodiendum commiſerunt. Summa ſummarum ſtudioſus melius loquitur furno, etiamſi os ejus non ita large pateat; profert aurea verba, etiamſi roſtrum ipſius non ſit flavum.

Noctis commoda quænam?

RESP.

1. Nocte conficiuntur homines. 2. Nocte amatores amaſias ſuas adeunt, & cum iis fabulantur. 3. Nocte Coſmographi, Aſtrologi, Philoſophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii ſine ſcandalo ſeſe inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perſcrutantur. 5. Nox arridet Magis, quo liberius ſuam magiam exerceant; placet furibus ut tutius furentur; meretricibus ut delectabilius coeant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem, & inducit oblivionem omnium malorum. Certe ſi nox non eſſet, multi artifices ſe perditum irent: qui candelabra, & candelas conficiunt, quanam re compararent ſibi victum? Lenones honeſti quomode ſeſe ſuſtentarent. Magni mercatores ſulphuratorum mendicarent; quid enim opus eſſet ſulphuratis, ſi non eſſent candelæ; quid candelæ ſine nocte? *Object.* Luna eſt candela naturalis, ergo non opus eſt candelis artificioſis? R. 1. Luna non ſemper lucet, & tunc ho-

homines inſtar glirium ſtertere cogerentur. 2. Eſt quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & veſpertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quænam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem cum induſio ſuo.

Quibus ſibi Sapiens homo debet cavere?

RESP.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum. 3. A penna notariorum. 4. A ſubtili practicâ procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contrà non renuet prandere cum Abbatibus; cœnari cum Advocatis; jentaculum ſumere cum commiſſariis aliiſque magnatibus; celebrabit paſcha in ædibus ſuis, at quadrageſimum ubique. Præceptores noſtri ſic nos inſtruere ſolebant: Quinque hominum genera frequentant nundinas, 1. emptores, 2. venditores, 3. ſpectatores, 4. ii qui ſpectatum veniunt, 5. trium literarum homines, vulgò crumeniſecæ, ab hoc quinto hominum genere, diſcipuli, vobis cavete.

Cur odium Vatinianum inter Monachos & Canonicos?

R. Quia monachis ova, Canonicis gallinæ in deliciis ſunt. Monachi accuſant Canonicos, quod gallinas devorent, quæ illis ova eſculenta parere poſſunt; contra Canonici accuſant Monachos, quod ova comedant, è quibus

pos avunculi, doctor omnium, præſertim in naturalibus: utpote qui ſe libenter adjungit puellis, quæ ex ſimplicitate caſeum ſeli cuſtodiendum commiſerunt. Summa ſummarum ſtudioſus melius loquitur furno, etiamſi os ejus non ita large pateat; profert aurea verba, etiamſi roſtrum ipſius non ſit flavum.

Noctis commoda quænam?

RESP.

1. Nocte conficiuntur homines. 2. Nocte amatores amaſias ſuas adeunt, & cum iis fabulantur. 3. Nocte Coſmographi, Aſtrologi, Philoſophi contemplantur planetas. 4. Nocte ebrii ſine ſcandalo ſeſe inebriant & planetas (hem patinas dicere volui) perſcrutantur. 5. Nox arridet Magis, quo liberius ſuam magiam exerceant; placet furibus ut tutius furentur; meretricibus ut delectabilius coeant. Breviter (ut 600. literis dicam) nox confert dulcem quietem, & inducit oblivionem omnium malorum. Certe ſi nox non eſſet, multi artifices ſe perditum irent: qui candelabra, & candelas conficiunt, quanam re compararent ſibi victum? Lenones honeſti quomode ſeſe ſuſtentarent. Magni mercatores ſulphuratorum mendicarent; quid enim opus eſſet ſulphuratis, ſi non eſſent candelæ; quid candelæ ſine nocte? *Object.* Luna eſt candela naturalis, ergo non opus eſt candelis artificioſis? R. 1. Luna non ſemper lucet, & tunc ho-

homines inſtar glirium ſtertere cogerentur. 2. Eſt quidem Luna candela naturalis lucens noctuis & veſpertilionibus, non & hominibus, multo minus furibus.

Mulier quænam pudibunda.

R. Quæ tegit faciem cum induſio ſuo.

Quibus ſibi Sapiens homo debet cavere?

RESP.

1. A zelo amantium. 2. A rapina militum. 3. A penna notariorum. 4. A ſubtili practicâ procuratorum. 5. A mercatoribus non dantibus mutuò. Contrà non renuet prandere cum Abbatibus; cœnari cum Advocatis; jentaculum ſumere cum commiſſariis aliiſque magnatibus; celebrabit paſcha in ædibus ſuis, at quadrageſimum ubique. Præceptores noſtri ſic nos inſtruere ſolebant: Quinque hominum genera frequentant nundinas, 1. emptores, 2. venditores, 3. ſpectatores, 4. ii qui ſpectatum veniunt, 5. trium literarum homines, vulgò crumeniſecæ, ab hoc quinto hominum genere, diſcipuli, vobis cavete.

Cur odium Vatinianum inter Monachos & Canonicos?

R. Quia monachis ova, Canonicis gallinæ in deliciis ſunt. Monachi accuſant Canonicos, quod gallinas devorent, quæ illis ova eſculenta parere poſſunt; contra Canonici accuſant Monachos, quod ova comedant, è quibus

pulli gallinacei (cibus Canonicorum) excuduntur. Iudex & Scabini ſic reſponderunt ; Monachorum rationibus perpenſis illis aſſentimur: ſed perpenſis rationibus Canonicorum & illis aſſentimur, itaque neutra pars cauſa cecidit. Monachorum una ratio eſt è millibus petita, quia poſſunt eſſe gallinæ abſque ovis nam Deus in prima creatione creavit gallinas cum nullum eſſet ovum. Contra Canonici aſſerunt Deum gallinas non ex nihilo creaſſe, ſed ex materiâ quâdam confuſa, quam Judæi *zohu vabohu*, poëtæ *chaos* nominant. 2. arcte accurateque tenent, gallinas poſſe produci etiam non exiſtentibus gallinis: idque probant experientiâ. Nam cives in Alcair urbe Turcicâ, in furnis ſuis calidis ex ovis pullos exilire faciunt: itaque *adhuc ſub judice lis eſt*, quis victor, quis victus, dubitatur.

Fœmina formidoloſa quænam?

R. Quæ caudam intra crura deponit.

Homo cujus partis orationis eſt?

R. Participii partis: quia partem capit ab omni animalium genere. Sic multis *ſtruthiocameli* ventriculus eſt, qui duriſſima concoquere poſſunt; aliis adeſt cor *Leonis*, in quorum numero ſunt milites quidam; plures *canis* natura gaudent; quam plurimi *ſuis*, omnia promiſcuè devorantes; infiniti *aſini* complexione delectantur, à Gallis dicti, *Aſnes à courtes oreilles*.

Quem

Quotuplices ſunt crepitus ventris?

R. Sunt multiplices. Tormentarii horrendos edunt ſonitus, domicellæ crepitus ſuos premunt intra nates, exileſque ſonos emittunt; crepitus apothecariorum nihil aliud redolent, quam vinum aromatites, vel aniſum conditũ: aromatarii nilniſi zingiber in podice habent; procuratores articulant ſuos crepitus, ſicuti cauſam alicujus proceſſus; advocati (quos auri ſacra fames exagitat) nil niſi aurum tonant in ſuas braccas, experiemini, & proculdubio invenietis aliquid merdæ.

Fœmina audax quænam?

R. Quæ duos homines per unum foramen exſpectat.

Quid eſt Ruſticus?

R. Liberalis eſt, ut dives avarus; delectabilis, ut ſtercus ſaccharatum; ſyncerus, ut miles tempore belli apud pulchram fœminam; amabilis ut podagricus; albus ut civis ex Æthiopia, civilis ut ruſticus Montenſis. Breviter, Dominus ruſticus (cui Deus largiatur vitam donec moriatur) eſt pulchrior monacho ſine cappa, mendico ſine ſcutella, advocato ſine codice & decretalibus. ebrio ſine cantharo Dominus ruſticus eſt inſignis & generoſus miles, qui uno oculo torvo tremorem incuteret integro exercitui muſcarum, imo ſcarabæorum: in illius honorem ſequens carmen pono,

Ruſtica gens eſt optima flens, ſed peſſima gaudens,
Ungentem pungit, pungentem ruſticus ungit.

Quoſnam uſus præſtat charta?

RESP.

1. Ut nates mundemus, alioqui digitis illas tergere oporteret. 2. Memoria optimorum librorum chartâ reſervatur: hinc extat Ovidius de amoribus, ſpeculum ululæ, quatuor filii Aymonis, &c. probati authores, qui ex incendio Trojæ reſervati ſunt. 3. Literæ amatoriæ ad amaſiam chartâ tranſmittuntur. Quid hiſtoriographi, poëtæ, oratores eſſent ſine charta? ſine gramine campus, & ſine crine caput.

Fœmina meticuloſa quænam?

R. Quæ non audet dormire ſine viris.

Quis ſagittarius collimat ad pedes, & tangit nare?

Crepitus ventris Germani ſic efferunt;

Der unghewiſſe Schutz binn ich ghenannt,
In allen Landen ſehr woll bekannt,
Ich ziel dir nach d'verſch, und tref dir die Naſz,
Kanſtu es mir ſagen, du biſt ein Baſz.

Bona Eunuchorum quænam?

RESP.

1. Sunt immunes à carnalibus voluptatibus, quibus homines brutorum more agitantur, & quaſi in furorem præcipitantur. 2. Moriuntur in ſuo individuo, ſicuti phœnix, avis nobiliſſima. 3. Habent vocem exilem & muſicalem.

ſicalem. 4. Præficiuntur gynæceis imperatorum, Regum, Principum, &c.

Quatuor occidunt hominem ante tempus,

Uxor formoſa, triſtis familia, immoderatus cibus ac potus, aër corruptas.

Vinum à quibus in pretio habitum fuit?

Romani authorem vini tam magni fecerunt, ut eum inter Deos ponerent; Græci in vino veritatem eſſe dixerunt, ideo Bacchus pingitur nudus & juvenis: quippe qui ſine malitia & fraude veritatem aperit. Hippocrates & Galenus aſſerunt vinum eſſe medicamentum præſtantiſſimum. confortat enim & calefacit nervos frigidos; purgat melancholiam; provocat urinam; calefacit ſtomachum; ſiſtit vomitum, & animat homines ad actus heroicos.

Curaſinis ſeſe mutuo fricare licet?

Hoc privilegium omnibus aſinis & quadrupedibus & bipedibus conceſſum, ſe mutuo ſcabere, quia genealogiam ſuam ducunt à tritavo illius aſini, cujus maxillâ Cain occidit fratrem ſuum Abelem.

Quis uſus raparum & braſſicæ capitatæ?

R. Sunt optima medicamenta pro ægrotis. nam mollificant merdam. Decoctio earum pellit cholicam ventoſam, quæ ſeſe exſerit per poſticum, & ſenſum odoris vellicat fœtore maligno

Quid eſt homo ſine barba?

R. Piſcis ſine ſquammis, urſus ſine crine, fœmina ſine pilis, canis ſine cauda.

Mulier nauſe abundans quænam?

R. Quæ nihil appetit, niſi jure perfuſum.

Avarus cui ſimilis?

R. Eſt ſimilis porco nam nemini prodeſt, niſi poſt mortem. Sed invidus, neque poſt mortem quicquam utilitatis adfert, & in vitâ ſuâ valde parum.

Crepitus ventris eſt ne corporale quid?

R. Ita: probatur ſic; ratio corporis organici conſiſtit in ſubtilitate ſenſuum. Atqui nihil æque ſenſibile eſt ac crepitus. Ergo crepitus eſt corpus organicum. 2. Ecce alia ratio deprompta ex profunditate meæ braccæ: Ea omnia quæ conſtant ex quatuor elementis ſunt corporea. Sed crepitus ſunt compoſiti ex quatuor elementis. Ergo (*Minorem probo*) quia crepitus ſunt ſicci, humidi, frigidi & calidi. fac periculum victo dabis manus. Quam pulcrum eſt philoſophiæ operam dediſſe! ubique enim locorum nobis adjumento eſt. 3. Quæ ſuas habent dimenſiones, longitudinem, latitudinem & profunditatem corporea ſunt. Ergo crepitus ſunt corporei. Quia quidam crepitus magni, quidam longi, quidam breves, quidam curti, quidam obliqui, quidam largi, ſecundum magnitudinem foraminis.

Cæci

Cæci quibus rebus minime indigent?

R. Candela & perſpicillo, juxta illud:
Was hath Kertz oder Brill,
Wan die Eul nicht ſehen will.

Quid remedii pro odoratus amiſſione?

R. Recipe medicamentum quod in officinis vocatur *Diamerdis.*

Papirus, unde denominationem habeat?

R. A priapo, Deo, inter Gentes & amatores, ſatis noto: anagrammatizet quis voculas *Priapus & Papirus* inveniet eaſdem literas. Ideo autem à *Priapo Papirus*, quia eo amatores utuntur, dum ad amaſias ſuas literas tranſportandas curant.

Quibus in locis publice licet loculos exhaurire?

R. 1. In Ganea. 2. In Caupona. 3. In ſphæriſterio.

Coitus quid efficit?

R. Efficit largam, parvam, curtam & magnam amicitiam.

Crepitus ventris eſt ne ſpiritualis?

R. Ita probatur ſic: 1. Quæ inviſibilia ſunt, ſpiritualia ſunt. Atqui crepitus ſunt inviſibiles. Ergo ſpirituales ſunt. minorem probo, dum vos oro ut inſignem crepitum emittatis, mihique indicatis cujus coloris ſit, vel metimini mihi ulnam unam, ſicuti metiri ſol & pannus, & vobis, ut in concurſu lampada tradam. 2. Quæ habent agilita-

tem, ut nullus hominum poſſit eorum ictus evitare ſunt ſpiritualia. Sed tales ſunt crepitus. Ergo, &c. His adde, etiamſi crepitus proveniunt ex ſpelunca. & naſcantur ſine viſu, ſicuti talpæ, attamen non ſunt palpabiles, ſicuti tenebræ Ægyptiorum. Ergo, &c. 3. Fides ex auditu eſt. Crepitus ſunt ex auditu & odoratu. Ergo crepitus ſpirituales ſunt.

Fœmina ſuperba quænam.

R. Quæ tantum *magnos* intuetur.

Phlegmaticis & pulmoniacis quomodo ſuccurrendum?

R. Clyſtere auriculari, ſeu in aures injecto, quo cerebrum eorum purgetur à pituitoſis & bilioſis humoribus. Hoc medicamentum heri veſper (nolo enim numerare, menſes ſeptimanas & dies) inveni in aliquo libro impreſſo triginta annis ante mundi creationem. In quo etiam libro inveni medicamentum ex helleboro albo confectum, quo ſumpto Lens abortiit & pediculus ſternutavit. O quam pulchrum eſt, eſſe medicum! etiamſi naſum ſtercori admovere debeat: quid tum poſtea? ex re quâlibet bonus odor lucri: licet ſtercus & urina ſint medicorum fercula prima, non curo; modo mea burſa ſemper ſit gravida Iacobitis; modò meum armamentarium ſemper probè ſit inſtructum [ſi non piſtolis ſaltem] piſtolettis; ſit interim (per

me licet) medicorum *recipe*, *decipe*.

Quodnam eſt præſentiſſimum remedium colicæ?

R. Occludere os, aperire nates. Agimus vobis gratias Reverendi Doctores & ingratitudinem oſculamur manus veſtras, vos in recompenſationem oſculamini noſtras nates.

Quid eſt honor?

R. Eſt nihil apud Latinos, *rien* apud Gallos. Honor eſt, quod facit fumare culinam; honor eſt, quod replet granaria & cellas; honor eſt, ſuperbe veſtitum eſſe; honor eſt, ſtrenuè evacuare cantharum, honor eſt 1000. homines in prælio occidere & ne unum quidem procreare.

Mulier Hugenota & Papiſtica quænam?

Hugenota eſt, quæ omni tempore deſiderat carnem; Papiſtica quæ ſæpe volvit & tranctat aſpergillum.

Volatus avis paradiſi quam vim habet?

R. Mare reddit humidum & ſalſum, ignem efficit calidum, & aromata efficacia cordi corroborando.

Quænam ſibi honorifice cedunt?

R. Dies cedit nocti, tempus ſerenum pluvioſo, dies ſabbati, diei ſolis.

Quid eſt crepitus?

R. Crepitus eſt flatus ventris, quem natura provida ſanitatis tuendæ cauſa per podicem ejicit, materia ejus exiſtens paulum craſſa: Hæc eſt definitio eſſentialis & quid-

ditativa, conſtat enim ex genere, quod eſt flatus, & differentia, quæ eſt ventris, niſi velis nos æque per os ac per podicem pedere.

Ære alieno obærato quid jucundiſſimum?

R. Si terminum dilatationis ei detur eo uſque dum induciæ fiant inter feles & mures.

Mendici quam varia nanciſcuntur nomina?

R Si juxta rivum Rheni comedant, Domini Rheni appellantur, ſi in plateis pediculos colligant cuſtodes platearum vocantur, ſi juxta exercitum ſeſe ſcabant, generoſi milites ſunt; ſi furentur, patibuli incolæ exiſtunt, ſi panem petant propter Deum proprie mendici dicuntur.

Quid eſt femina?

R. Eſt ſecunda pars neceſſaria ad propagationem & conſervationem generis humani: Græcus quidam dixit, ignem, aquam & fœminam eſſe tria mala, atque ita fœminam bonam quis inveniet? Philemon teſtatur, bonam capram bonum mulum, & bonam fœminam, eſſe tria peſſima animalia. Simonides dicit, fœminas natas vel ex ſimia, vel ex vulpe, vel ex muſtela; alter clamat earum pulchritudinem eſſe inſtar roſæ ſpinis circumdatæ, verba earum fraus, ornatus earum cauda pavonis, amor earum veluti ſerpens, qui in amplexu ſtrangulat marem ſuum. Fœmina (quod ſub roſa dictum velim) eſt homo leviſſimus vix ponderans duo grana, fœmina conſtat ex tenuiſſima materia cujus ulna emitur teruncio.

Qua-

Quare rex rhombuli, trifolii, cordis & ligonis, quatuor chartarum reges ſemper ſunt pauperes?

R. Quia continuo ſunt in luſu: juxta illud: Ludus homini perditio. Miſerrima eſt præterea conditio eorum regum; Nam ſi uni parti nimium pecuniæ detraxerint, condemnantur ad ignem & ſicuti magi in cinerem rediguntur.

Quibus caput facile tumidum ſit?

R. Illis quos deficit moneta. Homunculi quidam cum in popina quadam abdomini inſerviiſſent, capita eorum ita intumuerunt, ut inde egredi non potuerint.

Quid eſt melancholicus?

R. Eſt ſtultus inter omnes aſinos, qui non intelligit carnem perdicum eſſe longe delicatiorem vaccina.

Fami a ſpiritualis quænam eſt!

R. Cujus vagina capax eſt magnarum rerum.

Crepitus ventris eſt ne bonus?

R. Ità probatur ſic: Illud cenſetur eſſe bonum, quod utile, jucundum & honeſtum eſt. Cicer. 1. officior, Atqui tales ſunt crepitus, Ergo, &c. Minorem probo: utiles ſunt crepitus: quia qui animoſe pedit prolongat vitam ſuam juxta proverbium vulgare; utilitas crepitus inde quoque apparet, quod omnes fere artes ex eo originem ſuam duxe-

runt

runt. *Muſica* ex crepitu orta eſt, quia tota pendet ex varietate ſonorum: ſicuti non inveniuntur duo naſi per omnia ſimiles, ita vix ac ne vix quidem duo crepitus ejuſdem ſoni, ſed quot peditores, tot ſoni. Antiqui prædicebant pluvioſum aut ſerenum tempus ex tono & ſono ſuorum crepituum, Ecce *Aſtrologia*, Germani, qua crepitus emittunt, tanquam ex profunda aliqua ſpelunca, hinc bombardæ & tormenta bellica inventa; Galli, hinc confecere pilam luſoriam, quam follem appellant. Naturæ artem navigandi, inde didicerunt, ut uno vento ad contraria loca navigare poſſint, hac conſideratione moti, quod crepitus collimet ad pedes & feriat nares, Galenus, Hippocrates, Avicenna, Raſes, &c. multa ſecreta quoad medicinam, inde hauſerunt. 1. Crepitus eſt jucundum quid; quia cantat naſcendo, & naſcitur cantando, Imo quod plus eſt, unus crepitus clare editus omnes ſodales etiam omnino melancholicos, ad riſum concitat. Inprimis crepitus canis aulæ delectabilis eſt, quippe qui veniam pedendi largitur Domicellis omnibus horis, dummodo dicant, abigite canem, quia pepedit. 3. Crepitus eſt honeſtum quid: quia utilitatem adfert maximam, & hominem vivificat, unde quidam ex retento crepitu obierunt. Hinc Cæſar quidem Romanus edicto permiſit, ut cuilibet crepitum clare emittere liceret etiam in ipſo convivo.

Filii prodigi quinam!

Quorum abavus eſt Midas. Nam Midas omnia quæ contingebat, mutabat in aurum, ita prodigi omnia Midæ bona relicta tranſmutant in merdam, colore eodem, ſed odore plane diverſo.

Quomodo efferes uno vocabulo latino quinque animalia eaque piloſa?

R. Vultis ſcire? unico verbo hoc *conculcavimus*. Prima ſyllaba eſt *con* Gallicanum, quod Latiuis ſonat cunnum. Secunda ſyllaba eſt *cul* quod etiam Gallicum eſt, Latinis autem eſt podex; Tertia ſyllaba *cat* picardicum eſt. Latinis cattus: Quarta ſyllaba eſt *vi* & eſt opifex naturæ. Quinta ſyllaba eſt *mus* animal ſatis notum, Gallicè *ſouris*.

Mulier debilis quænam eſt?

Quæ ſtatim in dorſum cadit, ſimulac eam vel digitulo quis tetigerit.

Quænam eſt differentia inter pediculum formaliter ſic dictum, & pediculum planum, ſeu inguinalem?

R. Pediculus ut ſic totum perreptat corpus, at pediculus planus inhæret myſtaci palpebris &c. occupatque, portum poſticum; Gallis, *le port ſouffle au cul*. dictum. Dicam planiſſime, ut cœci videant, ſurdi audiant, leproſi ſentiant. Pediculus inguinalis eſt inſtar planetæ fixæ, at pediculus vulgaris inſtar planetæ erraticæ: aliquando tamen boni amici ſunt ita

ut

ut eadem menſa imò eadem quadra utantur.

Rapæ quomodo proſunt?

R. Auferunt à filiabus cordis palpitationem, ſyncopen, anxietatem, pleuritidem, appetitum inordinatum, colorem pallidum, tremorem, vomitum oris ſed non podicis Summa rapæ & braſſicæ capitatæ proſint Nam braſſicæ procreant ventum & rapæ crepitum. Quidam multas comedendo rapas femoralia permerdavit. Si quis non vult credere admoveat naſum & ſentiet proculdubio, niſi prorſus careat odoratu.

Quis eſt author ventorum?

Follis confector & podex.

Bona domeſtica quænam eſt?

R. Quæ omnibus ſatis penſi exhibet.

Quid ſunt Bohemi?

R. Sunt homines rotundi, quorum naſus, dum vivunt, ſemper intra duos oculos conſiſtit, qui æquè ſordide egrediuntur mundo ac intrant, qui habent ventum in podice æque ac follis; minimum eorum natura donavit 32. dentibus, qui maxilla inſtar crepitaculi leproſorum. Bohemi plebei equitant ſuper fœminas, at magnates & nobiles ſuper equos, ſtulti ſunt per naturam, eſt que iis ſtultitia proprium quarto modo, frigent præ calore, & æſtuant præ frigore.

Quinam ſunt excommunicati?

R. Qui crepitum emittunt & non aperiunt podicem.

Quam

Quam quisque novit artem in hac si exerceat?

R. Itaque Philosophus loquatur de Philosophia, medicus de merdis, cerdo (vulgo aurifex in corio) de veteramentis, barbitonsor de barba. Cœcus delectetur baculo suo, Doctor caputio, monachus cappa, faber securi, nauta navi, &c.

Recita laudes podicis?

R. Dominus *podex* cætera omnia membra dignitate superat. Nam 1. est *philosophus*, quia gerit barbam. 2. Est *advocatus* insignis, quia tam clarè animi sui sensa exprimit, ut nullus advocatorum audeat nasum suum admovere: 3. Est *Capitaneus* animosus, nam aut vult vincere, aut vinci sive mori, ita præfractè pugnat. 4. Est *Rusticus* insigni charitate preditus, sæpe enim vicini sui agrum gratus stercorat. 5. Dominus podex est excellens *pictor*, præsertim quoad induſium. Linteamina enim tam citò non sunt extensa, quin picturas varias adumbret. 6. Est probatus *pharmacopola*, quia optime conficit confectionem *Diamerdis*. 7. Est optimus *musicus*. Nam quamvis musica divina & vocalis sit jucundas nihil tamen ad podicis musicam. Nam vocalis musica tantum satisfaciat auribus, at podici, musica non tantum tangit auditum, sed etiam odoratum, gustum, visum, tactum. 8. Est *vir honorabilis*, quia primus locus ei assignatur.

tur. In conviviis hoc cernere licet, ubi parietes tapetis ornati ſunt & pulvinaria compoſita, nam ibi audiuntur ſtatim hæc & ſimilia: tu pone podicem hic, tu ibi, hem tu nimis humiliaſti podicem, tu non ſatis commode ſedes, nimium exaltaſti podicem, tu eas allatum in vinum cum tuo podice, tu manes hic cum tuo podice, & ego vobis ago gratias & abeo cum meo podice.

Fœmina curioſa quænam?

R. Quæ appetit ſcire, quid quivis poſſit.

Qui maximè omnium lucrantur?

R. Qui in hoc ſeculo ſunt verſipelles, tempori ſervientes & inſtar Chameleontis quemlibet colorem induentes, qui cum affirmantibus affirmant, cum negantibus negant, hic quæſtus hodie eſt uberrimus.

Braſſicis capitatis quinam delectantur?

R. Fœminæ: idque propter acrimoniam earum, & cum eas miſcuerint cum farina zizaniorum, provocant annos, dies & menſes ſuos, ſuppoſitis in modum ſuppoſitorii: loquor de *Androgyne*, id eſt, corpore compoſito ex duplici podice & quatuor clunibus, quod mirifice facit ad conſervationem generis humani. Galenus ait, braſſicam capitatam admodum utilem eſſe iis, qui tremori & convulſionibus ſunt obnoxii: quare conſulo juvenibus, ut omni mane ſumant ſcrupulum unum ut nates tremant, quando virga eis minatur,

natur, ſumant item tandem recens nuptæ, ut poſſint alacrius perficere opus, quod prima nuptiarum nocte exequendum.

Fœmina guloſa quænam eſt?

R. Ad hanc queſtionem utpote difficilem, ſolus reſpondere nequeo: ſubvenite viri qui ornati eſtis more Moſaïco ſecundum vetus Teſtamentum ſcilic. Hem devorare manipulum unum cinnamomi, ſyncope corripiamini, apprehendite trabem ne cadatis: quid jam dicitis: Illa guloſa eſt, quæ amatrem delicatulam. Rem acu tetigiſtis.

Quis naſus eſt optimus?

R. Magnus. Vide catalogum Imperatorum Romanorum omnes fuerunt naſuti. Numa ſecundus rex Romanorum ſeſquipedalem naſum habebat, ideoque nominatus fuit Pompilius, quaſi dicas, naſus in ſuperlativo gradu. Lycurgus & Solon habebant inſignem naſum, ſi fides ſit adhibenda Plutarcho. Summa omnes regis Italiæ fuerunt naſuti, excepto Tarquinio ſuperbo, qui ideo etiam urbe & regno pulſus fuit. Quiſque apprehendat naſum ſuum, & videat, num poſſit fieri imperator. Qui habent magnum naſum cæteris ſapientiores ſunt, & melius exercent animi functiones, quia melius excrementa exeunt. Unde Homerus quia erat ſapiens naſutus dicitur. Et proverbio illi dicuntur prudentes, qui è longinquo odorantur; & de ſtupido dicitur,

non

non habet naſum: præſertim naſus eſt indicium brachæ: juxta illud:

Ad formam naſi cognoſcitur ad te levavi

Quænam eſt differentia inter ſapientem & ſtultum?

R. Aliqui menſuræ duæ vini diſcriminant ſapientem à ſtulto. Nam cum doctor menſuram unam atque alteram biberit; nihil differt à ſtulto. Alii qui plus vident quam 25. cœci cum ſuis perſpicillis, ſic reſpondent, nullam aliam eſſe differentiam inter ſapientem & ſtultum, niſi quod hic publice, ille privatim ſive clanculum, ſuam exercet ſtultitiam. Certe in quibuſdam etſi ſtultitia foris non appareat, ſemina tamen ſtultitiæ intus latitant Sed qui ſe putat aliis ſapientiorem eſſe, is ſtultorum imperator dicendus eſt. Eſt enim primus ſtultitiæ gradus ſeſe aliis anteponere. Huic quæſtioni finem imponens vobis omnibus opto annos Næſtoris, divitias Midæ, ipſius autem auriculas iis, qui non habent.

Fœmina frigida quænam eſt?

R. Aquæ potatoribus res iſta decidenda relinquitur non vinolentis: qui capite & podice ſuum negotium defendunt, ſicut cornix, quæ nuces frangere & dejicere deſiderat: uno verbo: frigida eſt, quæ deſiderat operiri viſibus.

Cur data eſt barba viris?

R. Ut ſit ſignum dominii in fœminas, iiſque

que præpolleant. Fœminæ iratæ Jovem adiérunt, petentes ab eo barbam, tum Jupiter ſubiratus, in medio, inquit, conſiſtit virtus, barbamque illis affixit in medio. Juro per ambas nates hoc formaliter ita ſeſe habere.

An viri cornigeri ſint infames?

R. Nequaquam. Nam cornua portare honori datur. Sol ſpargens radios ſuper terram, nonne videtur dicere, videre cornua mea. Luna creſcendo & decreſcendo oſtendit cornua ſua. Magna pars quadrupedum gerit cornua. Imo ipſi Diaboli ſi pictoribus ſit habenda fides, habent cornua. Monoceros, Taurus, hircus gloriantur conibus ſuis. Moſes cornutus pingitur. Pan Ethnicorum Deus cornua habet, κὰι Græcum eſt, Latinis omne, ſi addas cornua, idem eſt ac ſi dicas, omnia ſunt cornuta. Cum igitur in Cœlo, in terra, in inferno ſint cornua, quare & viris cornua non competerent?

Expone verſus iſtius Epitaphii.

O Deus omnipotens vituli miſerere Joannis
Quem mors præveniens non ſivit eſſe bovem.
Corpus in Italia eſt, habet inteſtina Brabantus;
Aſt animam nemo; cur? quia non habuit.

R. Eſt epitaphium factum in honorem cujuſdam ſtudioſi nobilis Heydelbergæ ſtudentis, qui cum inſigniter genio indulgeret, vinumque non pitiſſando, ut decebat, ſed plenis buccis hauriret, vitam ſuam abbreviavit.

Illius

Illius ſenſus eſt: *O Deus omnipotens vituli miſerere Joannis,* Vocabatur enim Joannes *Kalb* ſeu vitulis. *Quem mors præveniens non ſivit eſſe bovem.* Metuendum enim, ne ſi diutius vixiſſet, ex vitulo bos factus fuiſſet. Corpus in Italia eſt, &c. cum nobilis eſſet corpus ejus Italiam verſus miſſum, inteſtina vero ad Brabantos Aſt animam nemo: cur? quia non habuit. Certe ebrioſi neque vitam neque animam habent.

Quid eſt barba?

R. Eſt pilus. Quid eſt pilus? R. Eſt barba.

Quinam ſunt omnium maxime guloſi?

R. Fœminæ: quia non ſolum de die, ſed etiam de nocte carnes comedere volunt, una vice tantum devorantes ut penè ſuffocentur.

Quæ eſt differentia inter barbam & crinem?

R. Barba naſcitur in fœminis juxta os pubis, at crinis in pericranio & auribus.

Narra lepidam Thraſonis Irriſionem?

R. Quidam cum à Thraſone egregie fuſtibus mutatus eſſet, interroganti populo cur ſe non defendiſſet, reſpondit id ſtrenue feciſſem, niſi metuerem Thraſonem hunc alio tempore me aggreſſurum, & minaciter in cutum meum ſufflaturum, quod pati nullo modo poſſem quin in illius faciem & oculos ſcrearem, quod redoleret merdam.

Fœminæ

Fœmena diligens quænam eſt?

R. Quæ bis ſuum opus perfecit, antequam altera ſemel.

Quomodo pronunciabis uno verbo, radices eſculentas, carnem & piſces?

R. Vocula *Pekulbaring*. Pe enim Barbantinis ſonat radicem; Colonienſ. & Germanis *Murren oder gelbe Ruben*, *Hæring* eſt piſcis: & *kul* ſeu teſtes carnem ſignificat.

An pecuniæ obediunt omnia?

R. Sic? Nam magni mercatores ſulphuratorum apud combibones in majori pretio ſunt, quam ipſe Plato, ſi maledicto iſto metallo deſtituatur, juxta illud: *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.*

Quænam ſunt privilegia ſcabioſorum?

R. Si tres ſodales aſſideant & ſint niſi duo vitra, Dominus ſcabioſus habebit unum pro ſe, privilegiatus eſt, ut ſolus bibat, ſolus edat, ſolus merdet. Si octo hoſpites diverterint in diverſorium, in quo ſit curta ſuppellex, & ſint niſi tres Lecti, Dominus ſcabioſus privilegiatus eſt ut unam occupet (cæteris omnibus ringentibus) ſolus dormiat, ita bene meretur de omnibus ſcabioſus. Innumerabilia ejus Privilegia ſunt. Hoc. privilegium etiam in eos competit, quod leproſos nitore ſuperent, quodque duo ſcabioſi oculati plus videant quam ducenti cœci cum ſuis perſpicillis.

Cum

Cur crepitus eſt generis maſculini cum pertineat potius ad fœminas, & mentula generis fœminini, cum pertineat ad maſculos?

R. Miſſos faciamus Chamæleontes, qui niſi ventis & fumo veſcuntur, cordatos conſulamus. Prima quæſtio eſt, cur crepitus ſit generis maſculini, &c. agitata fuit in collegio magiſtri Aliborum. Vos qui eſtis *Naſuti* dicite ſententiam veſtram: accedite hic: Nonne veteres Romani condiderunt legem de crepitu propter fœminas? quæ eum intra nates ſuffocabant, & totum ſodalitium humectabant ſine humore vini vel cereviſiæ, ita ut labia non madefierent? R. Verum quidem eſt, mentulam proprie pertinere ad maſculum, ſed quia fœmina ea die nocteque exercenda eſt, dixerunt eſſe generis fœminini. Per quam regulam. Eſto fœmineum, &c.

Quænam eſt ſupellex mobilis maxime neceſſaria de nocte?

R. Sulphurata. Nam ſimulac nox ingruit. candela accendi & focus exſtrui debet, hoc autem fit beneficio ſulphuratorum; quod ſi deſint jam vicinos inportune adire oportet, & precario ab illis ignem petere. Et quam neceſſaria ſint ſulphurata hinc apparet, quod magna pars pauperum victum inde ſibi quæritat, hinc *Cornucopiæ* pauperum dici poſſunt quia ex illis victitant quoad neceſſaria lia-

alimenta ſcilicet & veſtes. 2. Si quis tempore nocturno incidat in ſyncopen, aut apoplexiam ſtatim ſubſidium petendum à ſulphuratis & ignitabulo (Nam hæc duo inſeparabilia ſunt) ſtatim candela accendenda ad accerſendum medicos, pharmacopæos, chirurgos, quod ſi ſulphurata deſint ecce Homo mortuus. Unde recte belgæ de ſulphuratis:

Ein groſz gemach umb ein klein Gelt.

Mulier liberalis quænam?

R. Quæ nihil deneget petentibus aliquid à ſe.

Eſtne mendicus præferendus diviti?

R. Eſt. Quia Alexander totius orbis monarcha invidebat Diogni paupertatem ſuam, dicendo: ſi non eſſem Alexander vellem fieri Diogenes. 2. Quia paupertas artes perdocet: neceſſitas enim artium inventrix & ingenii largitor: & revera dum pauperes ſtudent, divites abdomini indulgent: & quia paupertas ſemper in magno pretio habita fuit, ideò mendici immunes ſunt abomnibus vectigalibus, & ubique locorum jus municipale (quod quibuſdam in locis multo conſtat) gratis obtinent. 3. Omnes reges totius mundi, principes, cives, &c. de jure divino tenentur illis pendere tributum & dare elemoſynam, privilegium hoc illis nunquam deerit quamdiu mundi hæc compages ſtabit, nam mendicos ſemper habebimus nobiſcum. Ve-

rum quidem eſt quod multam adhibeant diligentiam, quo ſibi acquirant panem quotidianum, at id illis commune eſt cum advocatis, procuratoribus & totâ tribu furun culorum. 4. Cum per mare per terras currat mercator ad Indos, idque ſæpe cum vitæ periculo, ſoli mendici à latronibus liberati ſunt, juxta illud; Cantabit vacuus coram latrone viator. 5. Cum obærati à ſuis creditoribus vexentur, in ſolos mendicos neque procurator, neque creditor, neque magiſtratus ullum jus habent: quia calvum vellere difficile eſt, tonſi ſunt uſque ad cutem, eſtque illis domi curtiſſima ſuppellex. Itaque petentes ablegant; contra ab omnibus ſtipem petunt, cives ſunt totius mundi, cum cæteri homines una civitate inclufi ſunt veluti Pariſiis, Roma, Colonia, &c. 6. Præterea neque fædauſura animam conſpurcat, nemo illis fortunam invidet. Videtis ergo paupertatem eſſe malorum refugium, miſeriæ aſylum. 7. Donum pauperis ruſtici in vola manus portantis pauxillulum aquæ ad Artaxerxem, nonne ſuperat divitias 100. Dominorum? Pauperibus enim nunquam deeſt bona voluntas. Et Thebanus Philoſophus niſi cognoviſſet paupertatis prærogativam, nunquam projeciſſet bona ſua in mare, dicens; *mergam vos à Divitiæ, ne mergar à vobis.* Fabritius id quoque exactè cognovit, cum rapa ſua prætulit auro Samnitarum. Magnus

Phi-

Philoſophus nudus exivit civitate Priena. Diogenes nunquam rupiſſet ſcutellam ſuam ligneam, niſi ſciviſſet, naturam nobis de omni ſupellectili ſatis ſuperque providiſſe. Et certè tot homines docti non fuiſſent amplexi paupertatem, niſi guſtum aliquem boni in ipſa percepiſſent. Breviter mendici quiete dormiunt, non timent crumeniſecas neque latrones nocturnos. Neque opus habent Helvetiis ad theſauros ſuos cuſtodiendos. Et ut id quod res eſt, dicam, Homo qui paucis contentus eſt, perfectè dives eſt, imo ditior quam ſi poſſideret opes Cræſi & Alexandri. Pauper nihil poteſt omittere & tamen ſingulis diebus lucrum facit.

Qualis futurus eſt Antichriſtus?

R. Erit prægnans & pariet 18. Elephantos ſcarlatos & cæruleos, & hac de cauſa anſeres tam altè vociferabuntur, ſicuti ſolebant ante 100 annos, neque dignabuntur calefacere pedes, quando volent ire cubitum.

Mulieres cur potius nubunt Iuris perito, quam Medicis & Theologis.

R. Poëta neocthericus.

Ut juris myſtes jusfas rectumque miniſtrat,
Fœmina ſic rectum ſemper amare ſolet.

Meretrix quid & unde?

R. Meretrix rectè à quibuſdam dicitur Ephippium *Reipublicæ*: ejus avus fuit eques ruſticus, & ne ipſa degeneret à ſtirpe ſua,

vocatur eques aurei velleris, ſive mavis, equus, Meretrix unam manum ori admovet alteram crumenæ, niſi quando aſſidet menſæ: meretricis unus oculus in patinis eſt, alter in quadra vicini ſui, uno oculo ridet altero flet, aurem unam aperit cylinæ odori, alteram claudit precibus amicorum, curæ cordique illi eſt ſodalium ſanitas, nam eos non ſinit ſtertere nec die nec nocte, & præſertim tempore pomeridiano, quod eſt admodum inſalubre: habet aures patulas ſimiles auribus (ſalva reverentia) aſinorum, os illi eſt inſtar fornacis, quamvis ad tantam capacitatem non accedat. Uno verbo meretricum virtutes tot ſunt, quod ſunt muſcæ in autumno, pediculi in pallio mendici, farcimina Pariſiis, & ne videar eis adulari, eſt *tanquam equus & mulus in quibus non eſt intellectus.*

Mendacia adferuntne quid utilitatis?

R. Quod ſic. Nam Chaldæi, Ægyptii, Græci & Romani, cum animadverterent veritatem non ſufficere populi ferociæ domandæ, formarunt religiones mendaciis ſcatentes. finxerunt Neptunum cum tridenti, Cupidinem cum ſagittis, Vulcanum cum face ardenti aliaque mille figmenta, & mendacia quæ excogitarunt ut ſubditos in perpetua obedientia & concordia continerent. Idem fecit Minos in Creta, Lycurgus Lacedæmoniis, Mahomet ſuis mendaciis totum imperium ſta-

ſtabiſſvit. Bellorum præfecti, & quæſtores ærarii mendacio admodum opus habent, ſimiliter & judices in ſuis functionibus, Et Domini Advocati, qui defendunt, quod præter eis mentiri permittat. §. *Nam ſi cui ex juſtæ cauſa.* Mercatoribus & artificibus mendacium panis quotidianus eſt, ex quo plerique victitant, & multorum res ad reſtim rediiſſet, niſi ſe hoc modo ſuſtentaſſent. Amatores nunquam ad finem optatum pervenirēt, niſi mentirentur per gulam, Medici, chirurgi, lenones, imo agyrtæ omnes nonne palam utuntur mendaciis? Iudith nonne mentita eſt, ut patriam liberaret periculo, quod illam premebat. Et divinus Plato, quamvis magnus zelator veritatis (qui in ſecunda ſua lege omnes poetas exilio multavit, eò quod inſigniter mentirentur) nihilominus lib. 2. de repub. dicit: ſelectas fabulas matres ac nutrices pueris narrare hortabimur, quaſi dicat, inſtilla infantibus mendacia. Et ut breviter dicam verbis circiter 18000. Rhetorica quid aliud eſt, quam ars mentiendi.

Charitativa quænam eſt?

Reſponde, tu qui tantum cerebri habes quantum pulicum in podice canis, qui repletus es ſapientia à culo uſque ad gurgulionem? Hæreo: dicam ergo: charitativa eſt, quæ libenter hoſpitio excipit cœcos.

Quodnam eſt maximè neceſſarium & ſpeculativum in domo?

R. Dicam aperte, ut ſurdi audient; monoculi & cœci videant, inodori odorem illius participent; eſt *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de neceſſitate naturæ, unde excretio opus naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. Latrina eſt admodum ſpeculativa; nam nos omni ſcientia inſtruit. Si quis deſiderat eſſe *Mathematicus*, *Philoſophus* aut *Aſtrologus*, adeat latrinam ibi percipiet, quando cælum pluet, ibi videbit eclipſes cum lunares, tum ſolares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum ſuis influentiis, cognoſcet ventum Auſtralem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inſpiciet horologium, in quo horæ ad amuſſim indicantur, Si quis diſcere velit *artem militarem* admoveat naſum ſuum latrinæ, percipiet ſonum bombardarum, tormentorum, &c. Si quis deſiderat ſcire *Muſicam*, adeat latrinam, audiet varios ſonos, diſcantum, tenorem, altum, Baſſum. Si quis vult eſſe *mercator* & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, ſemper janua patens erit. Si quis vult eſſe *coquus* adeat latrinam, ibi videbit omnes generis cibos præparatos, tartas, farcimina &c.

Cur Helvetii in braccis ſuis gerunt vaginas, in quibus enſes recondunt. Hollandi vero, Galli, alii que Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filiæ ſimpliciſſimæ ſunt, ideoque ejuſmodi ſignis indigent: contra filiæ Gallicanæ, Hollandicæ, &c. longe ſunt aſtutiores ideoque ſignum certius ſibi eligerunt: optime enim callent hunc verſiculum:

Ad formam naſi cognoſcitur ad te levavi.

Recita verba ridiculi cujuſdam oratoris?

R. Quidam dum peroraret inter cætera ſic dicebat, ubi incipiam, auditores, neſcio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam valde parum, quantum ad philoſophiam ſum alter norans, & quantum ad reliquas omnes ſcientias, nihil ſcio. Deo ſit laus & gratia. Nam quantum ad Iuris prudentiam alias rectum *das recht*, ei rei fœminæ veſtræ melius ſtuduerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, niſi meam ſtultitiam, & ſi non vultis me audire perorantem de hac inſigni materia, vos omnes inanes dimittam. ſed quia video aures veſtras apertas inſtar crumenæ advocati vel erectas inſtar aſinorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, exiſtimati ſne vos me ſapientia antecellere, ſi putetis, jam

Quodnam eſt maximè neceſſarium & ſpeculativum in domo?

R. Dicam aperte, ut ſurdi audient; monoculi & cœci videant, inodori odorem illius participent; eſt *latrina*. Ea enim omnes uti coguntur de neceſſitate naturæ, unde excretio opus naturæ, unde excretio opus naturæ dicitur. 2. Latrina eſt admodum ſpeculativa; nam nos omni ſcientia inſtruit. Si quis deſiderat eſſe *Mathematicus*, *Philoſophus* aut *Aſtrologus*, adeat latrinam ibi percipiet quando cælum pluet, ibi videbit eclipſes cum lunares, tum ſolares, ibi intelligit rotunditatem orbicularem cum ſuis influentiis, cognoſcet ventum Auſtralem flantem ex loco proprio, ibi intuebitur patinam (hem planetam dicere volui) veneris, inſpiciet horologium, in quo horæ ad amuſſim indicantur, Si quis diſcere velit *artem militarem* admoveat naſum ſuum latrinæ, percipiet ſonum bombardarum, tormentorum, &c. Si quis deſiderat ſcire *Muſicam*, adeat latrinam, audiet varios ſonos, diſcantum, tenorem, altum, Baſſum. Si quis vult eſſe *mercator* & facere lucrum ingens, adeat latrinam, petat mille libras, non ei denegabitur, ſemper janua patens erit. Si quis vult eſſe *coquus*, adeat latrinam, ibi videbit omnes generis cibos præparatos, tartas, farcimina &c.

Cur

Cur Helvetii in braccis suis gerunt vaginas, in quibus enses recondunt. Hollandi vero, Galli, alii que Germani non item?

R. Quia Helvetiorum filiæ simplicissimæ sunt, ideoque ejusmodi signis indigent: contra filiæ Gallicanæ, Hollandicæ, &c. longe sunt astutiores ideoque signum certius sibi eligerunt: optime enim callent hunc versiculum:

Ad formam nasi cognoscitur ad te levavi.

Recita verba ridiculi cujusdam oratoris i

R. Quidam dum peroraret inter cætera sic dicebat, ubi incipiam, auditores, nescio. Nam quantum ad Theologiam attinet, nihil intelligo, quantum ad mathematicam valde parum, quantum ad philosophiam sum alter norans, & quantum ad reliquas omnes scientias, nihil scio. Deo sit laus & gratia. Nam quantum ad Iuris prudentiam alias rectum *das recht*, ei rei fœminæ vestræ melius studuerunt quam ego, & vos docebunt quidem aliquid. Itaque nihil habeo, auditores reverendi, quod vobis proponam, nisi meam stultitiam, & si non vultis me audire perorantem de hac insigni materia, vos omnes inanes dimittam. sed quia video aures vestras apertas instar crumenæ advocati vel erectas instar asinorum dicam vobis verbum unum atque alterum. Dicite mihi bona fide, existimati sne vos me sapientia antecellere, si putetis, jam

ſtulto ſtultiores eſtis. Nam primus gradus ſtultitiæ eſt; ſeſe aliis anteponere. Nonne legiſtis apud probatos authores ſtultorum numerum eſſe infinitum? An ego vos ſtultitia ſupero, dum ridicularia vobis narro; an vos me eadem ſuperatis, qui ridicularia auditis? Certe plures ſunt ſtulti, quam ſunt ſyllabæ in Calepino; dicam aperte ut Surdi quoque audiant, *Die Welt iſt der Narren voll.* Vultis probationem? Nonne proverbium eſt? *Oportet ſtulteſcere, vel in juventute, vel en ſenectute.* Itaque ſtultitia regnat vel in hoc, vel illo tempore.

Quibus non licet curare cuticulam?

R. Quibus panis, vinum & dentes deſunt.

Quare fœminæ non ſunt caudatæ?

R. Quia caudam à viris aut à vicinis ſuis mutuo accipiunt.

Porci in quibus homines ſuperant?

R. In veſtibus & cibo. Nam veſtes habent naturales, ſetas ſcil: & cibus eorum eſt delicatior noſtro, quia eſt exactè maſticatus, ita ut nihil aliud reſtet, quam ut deglutiatur

Quinam ſunt infortunati?

R. Qui habent memoriam cuniculi, qui currendo ſe perditum it. 2. Qui è lecto ſurgentes podicem elevant antequam naſum elevaverint.

Quænam non ſaturantur?

R. Oculus viſu, auris auditu, &c. & fœmina nunquam faſtidit virum.

Quid

Quid eſt hypocrita?

R. Qui incedit capite reflexo intra duas ſcapulas, qui habet brachia ſua intra manicas, togam ſupra coxendicam geſtat, & podicem intra femoralia abſcondit.

Quinam ſunt ejuſdem farinæ homines?

R. Dominus Be fa-be- mi, id eſt, muſicus: Dominus palpator pullorum an ova parere velint vulgo *Hennenieſter*: Rogier bon temps, id eſt, comeſſator & Bacchi filius vulgo *Schmerborſt*.

PROBLEMATA LUDICRA
& Hiſtoriolæ ridiculæ
ANIMI
RELAXANDI
CAUSA EXCOGITATA.

Quænam ſunt raro contingentia & fere contra naturæ Curſum?

RESP.

PUella adoleſcens ſine amore: nundinæ ſine furibus; antiquus Judæus ſine divitiis; antiquum horreum ſine muribus: antiqua veſtis pellicia ſine pediculis: antiquus caper ſine barba, antiqua monialis ſine religione.

Quis vulgo dicitur Calcearius Dei?

R. Qui corium furatur & calceos propter Deum dat.

Quis prefertur nobilibus ſine ſervis incedentibus?

R. Aſini molitoris: illi enim ſervo comite ingrediuntur.

Cur mendici numeroſam habent prolem?

R. Quidam quia levibus utuntur ſtragulis ſeu tegumentis ideoque arcte coëunt: hinc Liberorum multitudo: quidam aliter. quia tuto ſolent coire, exploratum habentes non ſe ſed nos eorum pueros eſſe educaturos, ipſi enim faciunt, nos autem cogimur educare.

Ridicula cujuſdam ægroti reſponſio?

Ægrotabat quidam, & cum de ejus vita deſperatum eſſet, cæpit parochus hominem admonere ſuæ migrationis, & inter alia verba conſolatoria ita dixit præpara te ad ſummam Felicitatem, hodie enim portaberis ab angelis in ſinum Abrahami: ad quod ægrotus, Hoc mihi profecto gratiſſimum eſt: nam ſi longa eſt via non poſſum ire pedibus, adeo defeſſus ſum & infirmus.

Iocus Nautæ in ebrium.

Ebrius quidam cum aliis multis ſe lacum Acronium trajecit, ac in prora paulùm obdormiſcens, in lacum eſt præcipitatus: Socii autem illius cum clamarent ut navem ſiſteret nauta, quoniam ebrius in lacum decidiſſet. Ille diſſimulavit aliquandiu, ſurdiſque auribus lacum ſulcavit: Tumultuantibus vero tandem omnibus ut ſiſteret, ſineretque educi ebrium. Re-

Reſpondit ridicule: Quam fatui eſtis, creditis hunc hominem aquâ ſuffocari? Acclamantibus illis, jam fere actum de vita ejus, niſi ſubveniret confeſtim. Stultis, inquit, ſtultiores eſtis: vino ſuffocatus aquam in nullam corporis partem admittit.

De Naſuto Adoleſcente.

Erant ſtudioſi literarum Adoleſcentes, qui una iter faciebant, & cum eſſent cauponam ingreſſi procax mulier unum ex illis Naſutum cêpit irridere. At ille, Deus, inquit, uno eodemque tempore meum & tuum naſum creavit, mihique optionem fecit, aut tuum eligendi, aut meum: Itaque cum tuus mihi diſpliceret, ita apud me cogitabam, elige tibi longiorem, & caca in hunc breviorem.

Quinam ſunt omnium Lætiſſimi?

R. Sacerdotes, qui etiam in funere, & juxta mortuos canunt, & monachi qui die nocteque pſallunt.

Quiſnam Cauponem egregie decepit?

R Bavarus quidam qui comedit in ovo integrum pullum gallinaceum, & non ſoluit

Quinam ſunt omnium liberrimi?

R. Medici, & carnifices: quibus ſolis licet hominem impune occidere, & cum homicidium aliis capitale ſit illis etiam mercedem affert.

Quænam utilitates naſi?

R. Naſus diſcernit omnis generis odores,

muſcum, zibetum, crocum, quæ naſi beneficio in magno habentur precio. Imo ipſi cæci per naſum ſentiunt Ventum flantem ex provinciis inferioribus.

Quæ res periculo non vacat?

R. De magnatibus majorumve gentium diis dicere; veritas enim odium parit, periculoſum eſt iis aliquid ſcribere, qui poſſunt proſcribere. Italorum proverbium eſt, *Scherza con infanti, Et laſcia ſtar i Santi?* Id eſt, cum pueris jocare & ſanctos ſinito ſtare.

Quem univerſus mundus vocat nepotem?

R. Qui pulchram habet uxorem.

Mira deſcriptio hominis pygmæi?

Narrabo quid ridiculi, unde auris veſtra ſiniſtra titillabit. vos qui libenter ſaltatis ab equis ad aſinos, imo qui eſtis aſini ipſiſſimi arrigite aures; hæc enim faciunt ad palatum veſtrum. Pygmeus ille eſt homunculus rufus cum barba nigra ipſius pileus factus erat in modum ſyringis apothecarii, globuli ex cæpis conſtabant, collare ex corio Hiſpanico, vulgariter Corduano, periſcelides ipſius compoſiti erant ex farciminibus; venicbat è regione, in qua nullæ erant perſonæ, flumenta & homines excipias, optimè callebat artem auferendi Lendes è manibus & natibus: ſoiebat quoque arrodere ungues, deſpumare lebetem, & quod mirabile dictu eſt vorabat ſicuti Lupus,

pus, bibebat ſicuti vacca, Erat bene verſatus in probatis autoribus, in Calepino duorum foliorum & in multis aliis Libris, nam quantum conjecturà aſſequi poſſum ponderabat circiter Libras 28 caſei Hollandici, excepto pileo illius nocturno ſeu cucupha, quam pignoris loco hoſpiti reliquerat: memini me illum aliquando vidiſſe Pariſiis in balneo ſed tunc erat purgator caminorum. ſtylus ipſius erat ſatis amplus & nitidus & ſplendebat ſicuti matula. Legerat multos commentatores per exiguum foramen oculi ſui, ſed ipſi non arridebant, itaque ablegavit illos ad mille Diabolos, ſicuti globulos in Ludo pyramidulorum. Nam prædicti autores erant ita obſcuri: ſicuti tenebræ Ægyptiorum, nihil poterat comprehendere, & neſcio an vos quoque poteritis ruminare, unus dicebat Bran, lingua Rouana eſſe merdam, alter diſſerebat, non omnes ruſticos quadratos eſſe in terra montenſi, quia etiam multi reperiuntur inter craſſos Batavos, tertius affirmabat febrem quartanam eſſe puerum ollare pro Angelis in præmium illorum guloſitatis, quartus diſſerebat, ſe in mano cætu, ubi ſolus erat, ut culinæ civis de cupediis acriter ad ſanguinem uſque diſputaſſe & vidiſſe ibi hominem, exiſtentem in prætorio, qui merdaverat in granarium quo magnificum ſibi nomen præ ratris & muribus compararet.

Ea-

Familiæ omnium inutiliſſima & triſtiſſima quæ prædicatur?

R. Gallina ſine ovis, porca ſine buculis, vacca ſine Lacte, filia quæ noctu extra domum divagatur, filius luſor, uxor furtim bona viri abſumens & famula prægnans.

Recita lætitiæ gradus?

R. Si vis gaudere per unum diem radas barbam, ſi per ſeptimanam, vade ad nuptias, ſi per menſem eme pulchrum equum, ſi per ſemeſtre, eme pulchram domum, ſi per annum ducas pulchram uxorem, ſi per biennium fias ſacerdos, ſi ſemper vis eſſe Lætus & gaudens, ſis ſobrius.

Quinam ſunt inſignes fatui?

R. Fidelis amator puellarum, probus Luſor & miſericors miles.

Quomodo quidam vicinum ſuum ad prandium invitavit?

R. Hoc modo: ô bone vicine, veni hodie in domum meam & mecum prande: ſi enim edulia tecum apportaveris, non niſi ad vini ſolutionem te compellam.

Quinam ſunt omnium probiſſimi?

R. Homines rufi ſcilicet, quia Chriſtus ſolius rufi Judæ Iſcariotis (quem rufum pingunt) oſculo tangi dignatus eſt.

Cur pulices plus Mulieres quam viros infeſtent?

R. Quoniam poſtquam cibo ſunt exſaturati,

rati, etiam flumen & aquas apud illas habent quibus & ſitim exſtingere poſſunt.

Recita cujuſdam ridiculum teſtimonium?

Quidam Tubingenſis in teſtem adductus tale teſtimonium dedit, Ego jacui & dormivi, attamen vidi & audiui, quod actoris caput ligone percuturet, neſcio tamen an tetigerit eum.

De Paule Wüſt.

Paulus Wüſt, id eſt impurus ex inconditis falibus & ſcommatibus cognominatus, cum Eberhardus princeps noſter barbatus rogaſſet eum, ut ſuus familiaris eſſet Reſpondit, Pater meus procreavit ſibi proprium fatuum: tu item, ſi vis unum habere, facias tibi ipſi, ſicut pater meus fecit.

De Nobili amplexatore,

Rotenburgi ad Nicrum quidam Nobilis in Caupona amplexaturus puellam: Quid inquit præmii acceptura es & paſſura, ut mea manu inguen tuum attrectem, nam ſi clamaverit, ut Catus, farcimen ei ſtatim à me dabitur? Puella ſubridens, quid tu, inquit, à me vis auferre mercedis & anum meum inflare: Nam ſi vocem emiſerit anus, qualem edit cornu venaticum, continuo leporem ego tibi capiam.

Fatui cur mulieribus grati?

R. Quoniam omne ſimile appetit ſibi ſimile, vel quoniam pares cum paribus facillime congregantur.

Amor

Amor quare api comparatur?

R. Quia in ore mel, in cauda aculeum habet. Flos veneris roſa eſt, ſed ſub ejus purpura multæ latent ſpinæ.

Principium dulce eſt, at finis amorus amarus.
Leta venire venus, triſtis abire ſolet:
Obſequium amicos, veritas odium parit.

Piſtor quidam cum in ſpectaculo quodam Chriſtum crucifixum præſentaret, Iudæi illum probroſis dehoneſtabant verbis, quod cum patienter tuliſſet, nec iis commoveretur dixit unus ego hominem exagitabo clamavitque ad eum ſæpius *fur Farinæ*; Tum piſtor, tace, aut ego te cruce in terram proſternam,

Face tum ruſticæ Puellæ dictum.

Quidam Nobiles cis Necharum Sueviæ noſtræ flumen præteribant quaſdam lotrices ruſticas, quarum ob nimium frigus pedes rubebant: unde unus illorum, cur tam rubent (inquit) pedes veſtri? Reſpondit una ruſticarum, quia ignem habemus in calcibus. Iterum ille: Rogo ergo ut accendas mihi hanc meam virgulam, educendo virilia. Cui Ruſtica rejectis poſt terga veſtibus, clunes oſtendens, dixit: Age, mi Domine, deſcende & ſuffla mihi in culinam meam pro excitando igne, qui mihi jam extinctus eſt.

Quinam naſi pretioſiſſimi?

R, Rubicundi quique habent carbunculos.

Nam

Nam iſte color pluris conſtat, quam color veſtis ſcarlatæ.

Scientiæ ſuntne inutiles?

R. Ita probatur. I. Rhetorica eſt ars mentiendi, ex albo facit nigrum, hominem candidæ vitæ atramento & meris carbonibus denigrat. Theologia ſuperat Captum noſtrum. Medicina boletos venenatos & artem intoxicandi nos docuit; Ars coquinaria guloſitatem inducit. Imo Hiſtoriographus quidam tradit neſcio in quo libro coquos in cauſa fuiſſe ut dives ille helluo Euangelicus ad inferos deſcenderit. Niſi enim cibos opipare conditos illi appoſuiſſent non ita genio indulſiſſet. ſumma ſummarum ſcientia multa incommoda procreat, inducit vigilias, parit catharros, &c. Qualis autem effectus talis cauſa. Ergo conferamus nos omnes ad Abbatem fratrum ignorantiæ, miſſos faciamus alchymiſtas cum ſuo auro imaginario, Philoſophos cum ente rationis, &c. Arrigite aures auditores ſicuti Lepores: hoc enim ſcriptum inveni in vocabulo Reformatorum, quam pravam imaginationem tum perverſis quibuſdam hominibus ademeris, cum crepitum ex aſino mortuo extruſeris.

Recita teſtamentum porci?

R. M. Grunnius Corocotta porcellus tale teſtamentum fecit. Ego infraſcriptus de viſceribus meis dabo ſutoribus ſetas, Rixatoribus capitinas,

capitinas, ſudis auriculas, cauſſidicis & verboſis linguam, Bubulatiis inteſtina, Eſiciariis femora, mulieribus lumbulos, pueris veſicam, pullis caudam, Cynædis muſculos, curſoribus & venatoribus talos, latronibus ungulas, muſicis chordas, epulonibus roſtrum, ruſticis merdam, ſueculis mammas nec nominando coquo do lego, piſtillum, quæ mecum detuleram à querceto uſque ad haram. Liget ſibi collum de reſte. Optimi amatores mei vel conſimiles vitæ, rogo vos ut corpori meo ſatisfaciatis, bene condiatis de bonis condimentis, nucleis piperis ac mellis ut nomen meum in ſempiternum nominetur.

Practica vera in multos annos duratura aliena ab omni mendacio.

De Dominis hajus anni..

Plures & varii futuri ſunt præſentis anni Domini, quilibet ſupra alium ſe extollere ſtudebit, ſcabella ſuper ſcamna aſcendere conabuntur, ancilla ſuper ſervos, vir ſuper fœminam; in Magiſtrum dominabitur ſcholaſticus, felis ſuper murem præceps ruet.

De anni qualitate?

Aureus numerus hoc anno parvus erit & modicus, apud pauperes multæ futuræ ſunt hoc anno tenebræ, mediæ noctis ptæſertim tempeſtate, Scarificare & ſanguinem minuere bonum eſt & utile, quoties hominem neceſſitas ad hoc impulerit vitanda tamen maxime ſanguinis minutio, quæ fit à ruſticis circa

circa feſta Bacchanalia, dum illis farciminibus repleti ſunt. In Martio aliiſque Temporibus utilia ſunt ſcabioſis balnea & unguenta: frictio quoque illis non erit ingrata, In Julio ex frigidioribus cellis allata ſitientibus ſunt jucundiſſima, In Decembri autem tunicæ jumentorum pellibus ſubductæ ſtomacho & tori, ventri ſunt opportunæ. Imbres hoc anno erunt humidi propter reſpectum Aquarii propter naturalem & conſuetum curſum ſolis dies longiores æſtate quam hyeme. In æſtate Lilia & roſæ in copia provenient, ſed timenda tunc tonitrua & fulmina. in Autumno folia de arboribus cadent, & flores deflorebunt & marceſſent. In vere omnis vis terræ erigitur ad producendos fructus.

De morbis hujus anni?

Corripientur homines diverſis infirmitatibus ſecundum diverſas eorum complexiones; ille Laborabit podagra, alter febribus, hic dyſenteria, ille lumbagine: omnes autem avari laborabunt chiragra: aliqui autem convaleſcent, alii morientur, ſani melius habebunt, quam infirmi, pariter divites quam pauperes. Tam principes quam populares hoc anno timere habent mortem; principes præſenti anno ſibi caveant à gravib. morbis, tum enim ſani & bene validi manebunt. Quod ſi minus fecerint timendum ubi morbus invaluerit quoſdam eorum merituros eſſe. Communis plebs ſi multum auſteri lactis, pruna & ſimilia come-

comederit, formidandum ne ex ejusmodi esu ventris profluvium patiantur, si aquam biberint ne iis venter intumescat ac grave periculum incidant, præsertim si indoctum medicum curatorem susceperint. Ex cerasorum esu homines calculosi efficientur; per podicem enim innumeros calculos ejicient;

De Frugibus.

Triticum, siligo, avena, hordeum & quicquid aristam habet in rupibus & saxis tenuiter crescent, in stercoratis autem bene cultis copia crescet omnis generis frumentorum. Non tamen semper pari vendentur pretio, sed nunc pluris, nunc minoris. Ita etiam cæteræ res in fortunæ rota modo ascendent postea descendent velut servus & ancilla. In his futuris annis pretiosius futurum est triticum quam milium & milium acceptius quam lolium. Rapæ, raphani cæpæ, &c. Ad Satietatem in foro reperientur exili prætio. Nemo tamen nimium illis vescatur: tussim enim generant, & crepitum supra & infra, osculumque eorum qui hæc comederint, puellæ exhorrescent.

De Communi plebe.

Calcearii, sutores, peltiones opificesque reliqui & propolæ multa mentientur, & hæc lucri causa facturi sunt. pecunia inæqualiter inter homines præsenti anno dividetur. Advocati & procuratores invigilent bene suis officiis

officiis & caufis ſi venari voluerint ſine rete & canibus. opifices & plebei niſi laboraverint patientur penuriam victus.

De mulieribus & virginibus.

Mulieres & virgines debilis erunt & brevis memoriæ, ſed prolixiorum crinium. uxores hoc anno communiter viris ſuis imperitabunt, maritiſque multa (quanquam non omnia de deo) concionabuntur: meretrices vetulæ optimæ erunt amaſiorum internunciæ Conjunctio veneris cum Iove demonſtrat quam plures fæminas prægnantes fore, que ante gravidæ non fuerunt & ſi maſculum conceperint parient maſculum ſi fæmellam, parient fœmellam: quod ſi magna conjunctio fuerit martis & veneris, fient & virgines gravidæ, quoniam ſagittarius in corpus earum aget. multæ fæminæ quærent habitus formas novas atque pleræque delectabuntur choreis, cantibus & inſtrumentis muſicis, nonnullæ nocturnis præliis, omnibus vero gratum erit laudari.

De cantatoribus, amatoribus, fiſtulatoribus, artificibus & pictoribus.

Hi omnes magnam ergo mulieres habebunt fortunam, in latere, quo loculus pendet & inter pocula de magnis rebus gloriabuntur, plagam autem S. Urbani, id eſt, ebrietatem vix cavere poterunt.

De

De populi ſeditionibus.

Poſt kalendas Februarii magna futura eſt populi ſeditio, tunc enim ſtultorem erit infinitus numerus. In Octobri ingens ſanguinis & cruoris erit effuſio, plurimi enim boves, ſues, capellæ & hædi mortui in ſanguine jacebunt.

De quorundam hominum penuria.

Magna erit *ſacerdotum* penuria adeo ut quidam tria quatuorve vel plura habebunt officia eccleſiaſtica penuria etiam *Nobilium* nam & ruſtici conabuntur eſſe nobiles. Erit præterea penuria in Iudæis, quia Chriſtiani uſuram & fœnus exercere ſtudebunt.

De vino & cereviſia.

Vites plurimis in locis vini copiam dabunt. Multis autem vinum erroneam vitam faciet, feceſque, & ſupra & infra egeret, Magnas item diſcordias & ſeditiones Bacchus excitabit, præterea vinum magnum calorem intus ſed intenſum frigus extra cauſabitur dum vacuam crumenam & veſtes malas & detritas caluaſque faciet, maxime ſi teſſerarum concurſu utatur. Vinum Cretenſe (quod malavaticum vocant) carius erit quam vinum vernaculum, erit etiam melioris ſaporis, hoc ebrioſi teſtabuntur, niſi eorum palatum flavabile infectum fuerit. Ingentes quoque in ſe continebit virtutes; nam mane ſtomachum confortabit, meridie refrigerabit corpus, veſperi

ſperi ſitim extinguet, per totum vero annum refrigerabit, non ſecus ac hebræorum ſichar ſi uva non bene maturuerit, erit vinum acerbum. Cereviſia erit optima, ſi nimium aquæ infuſum non fuerit.

De mulierum infirmitate.

Menſe majo cum ſanguis in homine renovatur, quaſdam mulieres pruriginibus vexabit, pro remedio viri illas ſacrificare debent, quod ſi non profuerit unguendæ ſunt circa lumbos unguento confecto ex cinere incombuſto.

De rebus quibuſdam nocivis.

Res quædam hoc anno, hominibus nocivæ futuræ ſunt ut ſerpentes, viperæ, veſpertiliones, ova putrida. Ne hinc ergo detrimentum accipias non comedes ulla ova ruſticorum abſtinebiſque diligenter ab ovis zephyris *windeyer*, vulgo *eyer ohne ſchalen*.

De ventis?

Venti hoc anno inſtar chamæleontis mutabuntur modo enim flabit ab aquilone, modo ab auſtro omnes autem venti dirigentur ſecundum roſtrum galli gallinacei ſuper pinaculum templi ſtantis.

De quibuſdam futuris effectibus hujus anni.

Dies quibuſdam plus æquo breviores videbuntur, ut nox longa, quibus mentitur amica. Mercenarios ſæpe hoc anno capiet laboris tædium utilius erit pecuniam accipere, quam dare qui vinum cereviſiamque non

ſper-

ſpernet. Conjuges tamdiu inter ſe pacem habebunt donec litigare inceperint. Nigræ vaecæ lac album præbebunt.

Breviſsima concio cujuſdam parochi.

Parochus rogatus ab epiſcopo, ut coram ſeruri ſacram haberet concionem: annuit, at aulici, quorum animus in patinis erat, clam inſuſurrabant in aurem parochi, ne pateretur in longum produci ſermonem, qui benè in præſens quadraret, ſicuti longa farcimina toſta ad ignem, juxta illud vulgare, *Kurtze metten lange bratt Wurſt*, Recte ait, parochus monetis, ego potiſſimum ſtudebo inſervire tempori, Et exorſus dicere: cumpluſculi; ait, me rogarunt, ut brevibus complecterer ſermonem: accipite igitur vos aulici, hunc ſermonem Chriſti ſervatoris, quo ait, ſe reprobis dicturum. *Ite maledicti* Quid poteſt dici brevius? & ſi quoque vultis in ignem longa toſta farcimina, quandoquidem & illa nobis ſunt in promptu, non negabimus comprehenduntur autem in verbis proxime ſequentibus videlicet, *in ignem æternum.* Præterea ſi quis coquos deſideret, qui piper aſpergant & illi ad manus ſunt *Diaboli & Angeli* ejus,

Quare in piſcibus ſunt ova rotunda in volatilibus oblongæ figuræ?

R. Quia calor mouet à centro, & maxime ad figuram pyramidalem, quod patet in flammu-

flammula ignis, quæ tendit in conum, & ſi lata ſit in baſi, & ideo quia Calor fortior eſt in volatilibus, quam in piſcibus, ova volatilis ſunt oblonga, piſcis rotunda, quia color debilis diſpergitur in gyrum.

Principum quænam prærogativa;

R. Principes dum ſunt ebrii, vocantur à familiaribus læti, dum ſunt nigri dicuntur fuſci, dum ſunt ſtulti dicuntur probi, ſimplices & innocentes, dum tyranni, vocantur juſti,

In Germania cur tanta cõpia mendicorum vagatur?

R. Quia mendicus mendicum procreat. Non enim parentibus curæ, eſt, ut liberi eorum honeſta aliqua arte ſeſe ſuſtentent, ſed in eo toti ſunt, ut eorum veſtigia ſequantur, oſtiatimque mendicent.

Recita ridiculum cujuſdam Parochi, factum?

Quidam parochus cum in facie Eccleſiæ matrimonium contractum confirmare vellet, maritum interrogavit *Chonrade quod eſt tibi nomen?* Chonradus cum maximo aſtantium riſu, dicis (inquit vocor, Nomen enim meum tu ipſe pronuntiaſti.

De Unoculo.

Quidam unoculus, cum duxiſſet puellam devirginatam, quam ipſe virginem credebat, acerrime ei exprobrabat læſam pudicitiam. Ad quod illa. Cur tibi integra eſſe deberem

quum tu ſis luſcus careaſque altero oculo? Hoc damnum, inquit vir, ab hoſtibus atque inimicis accepi. At ego meum ab amicis reſpondit puella.

Verſus leoninus de amore.

Poſt viſum riſum poſt riſum venit in uſum
Poſt riſum tactum, poſt tactum venit in actum,
Poſt actum factum poſt factum pœnitet actum.

Cur in mundo monſtra monſtroſiora inveniuntur, Theologus ebrius, vel avarus, Iuriſperitus injuſtus, Medicus valetudinarius, qui ſeipſum curare non poteſt?

R. Quia eorum profeſſioni vita omnino non quadrat.

Puella interrogata utrum vellet in anſerem mutari an in gallinam, quid dixit?

R. In Gallinam, quia hæ anſeribus ſunt feliciores, quæ quotidianum venerem norunt, anſeres vero vernam duntaxat.

Quænam eſt differentia inter fures privatos & publicos?

R. Fures privatorum furtorum in nervis atque in compedibus vitam agunt, fures autem publici in auro atque in purpura. Scite Diogenes videns magiſtratus quendam qui ex ærario phialam furatus fuiſſet, comprehenſum ducentes, *magni* (inquit) *fures parvũ ducunt,*

Pulchra etymologia nominis philippi.

Phi, nota fœtoris, lippus malus omnibus oris,
Phi malus & lippus, totus malus ergo philippus.

Re.i-

Recita hiſtoriam ridiculam cujuſdam Itali morituri?

Italus quidam è vita migraturus cum corpus Domini à ſacerdote manducandum acciperet, adactus ſolenni Centurionis dicto; *Domine non ſum dignus ut intres.* verba hæc non gravatim reddebat. At cum ventum eſſet in eum locum, *ſub tectum meum* quod Italice ſuggerebant his verbis *â caſa mia.* Ille vehementer reclamabat, *Non à caſa mia*: atque id cum ſemel atque iterum feciſſet, aſtantibus multum ægre ferentibus, cauſam rogatus, *Ego inquit, quoad vixi ſemper in conducta domo habitavi.* Quod verbum omnibus ridendi materiam præbuit.

Mors Mordet, Omnia Roſtro ſuo ad Vitorem.
Diſce mori quicunque legis mea ſcripta viator.
Omnes æqua manent funera, diſce mori.
Diſce mori frater, diſcat cum præſule clerus,
Cum juniore ſenex, cum ſapiente rudis.

Quænam eſt interpretatio harum Literarum S. P. Q. R.?

R. Quod capitolia tot ſenſus dicebat ille *Romani* ſic expoſuerunt *Senatus populuſque Romanus*; alii ſic, *ſalutem populi quærè Romani.* Sibyllæ de Deo ſic, *Serva populum quem Redimiſti.*

Beda ut derideret Gothos; *ſtultus populus quærit Romam.*

Galli, *Si peu querien.*

Itali *famoſi Poltroni*, *queſti Romani*
Germaniæ proteſtantes, *Sublato Papa quietum regnum.*
Catholici *Salus papæ*, *quies regni.*

Quare fatui fleni ſplendente ſole, & rident quando pluit?

R. Quia poſt ſplendorem ſolis ſe quitur pluvia, poſt pluviam autem ſplendor.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum à quodam cæna exceptus eſſet, ſatis parca & quotidiana, nam pene ſe nulli negabat, valedicens hoſpiti, tacite ei in aurem ſuſurrabat, *Non putabam me tibi tam familiarem.*

Milites cui ſunt ſimiles.

R. Parochus quidam videns aliquot templum intrantes, abrupto concionis filo ſic illos aggreſſus eſt: vos milites, inquit, ſimiles eſtis Chriſto: ſicut Chriſtus toti mundo exoſus fuit ita etiam vos hominibus exoſi eritis, ſicuti Chriſto multæ fuerunt tenſæ inſidiæ; ſic & vobis inſidiæ tendentur. Chriſtus fuit captus vos etiam capiemini. Chriſtus fuit condemnatus ad mortem, vos etiam condemnabimini? Chriſtus fuit mortuus in cruce, vos etiam moriemini ſub patibulo. Chriſtus rogatu cujuſdam fuit ſepultus, vos etiam ſi qua gratia reſtat, ſepeliemini. Chiſtus Reſurrexit à mortuis, vos etiam à mortuis reſurgetis, Chriſtus aſcendit

dit ad cælos, at vos descendetis ad 100. millè Diabolurum.

Synonyma quænam sunt?

Unus Nobilis ---- Duo Nequam
Unus Magnus ---- Duo parvi.
Unus albus ---- Duo nigri.
Unus Carolus ---- Duo Ioannes.
Unus Astutus ---- Duo simplices.
Unus Sobrius ---- Duo ebrioſi.
Unus Leo ---- Duo Leopardi.
Unus audax ---- Duo formidoloſi.

Pueri cujuſdam lepidum dictum?

Cum optio quibuſdam hominibus data eſſet, hic ſe pontificem maximum alter opimum Canonicum, alter quippiam aliud ſe velle eſſe aſſeverabat. Tum puer loquaculus, qui aderat: Ego, inquit pepo eſſe vellem. Rogatus quam ob cauſam, quoniam omnes mihi culum olfacerent, Eſt enim mos frequens, ut melones empturi, poſteriorem olfaciant partem.

Quot ſunt genera ſtultorum?

R. Quatuor, 1. Quod tantum minatur quod à nullo timetur, 2. Quod tantum jurat, quod ei nihil creditur, 3. Quod tantum dat, quod nihil retinctum, 4. Quod cum non habeat ſervitorem, ſibi ſervire recuſat.

Narra lepidam hiſtoriam de duobus ſacrificulis?

Sacrificus quidam collectam ex miſſa pecuniam.

niam in angulo altaris depoſuit cum hac inſcriptione, *Ecce locum ubi poſuerunt eum.* Alius ſacrificus forte fortuna ſcedulam invenit, ſurreptaque pecunia chartam aliam inanem & complicatam relinquit cum hac inſcriptione. *Surrexit non eſt hic.*

De impari Conjugio.

Sponſam invenculam, quæ ſeni marito nupſerat, quidam in Nuptiis, ut mæſtiorem ſolitò conſolatus: Bona animo, inquit, eſto: nam vetulus equus tam longum iter poteſt conficere quam juvenis. *Es trabt ein Schimmel ſo weit, als ein Hengſt.* Huic illa, ductis ex imo pectore ſuſpiriis & manibus ventrem demulcens reſpondet: At non in hac ſemita.

Inſulſum dictum Ruſtici cujuſdam.

Cum cuidam ruſtico in mentibus Helvetiorum uxor omneſque liberi peſte obiiſſent: ruſticus indignabundus: Ego ſemper audivi, inquit, quicquid homini charum ſit, auffert ei diabolus.

Duo verſus retrogradi.

Poſco mihi dones ſadai cæli ſator alta.
Alta ſator cæli ſadai dones mihi poſco.
Triſte mihi tollas ſadaipr æbens rogo læta.
In mendicum qui ſe pro medico geſſerat.
Tu te fers medicum, nos te plus eſſe fatemur.
Una tibi plus eſt litera quam medicus.

Utrum qui conſuevit multos cibos accipere, plus ſuſtineat jejunium, quam ſolitus parum comedere?

R. Mul-

Multum comedere ſolitus melius ſuſtinet jeunium, quia propter præcedentem repletionem habet paululum caloris, & ideo poteſt plus jejunium ſuſtinere: in alio accidit è converſo,

Iocus Ciceronis in Vannium, qui paucis diebus conſulatum geſſerat.

Magnum oſtentum (inquit) anno Vannii eſt, quod illo conſule, nec hyems, nec ver, nec æſtas, nec autumnus fuiſſet.

Quare avidius vorantes citius ſatiantur?

R. Quia avidè vorantes multum aeris cum cibo inferunt per hiatum ructus, vel crebritatem reſpirandi, igitur ubi aer vias compleverit, faſtidium cibi fit.

De tribus ſtudioſis Theologiæ hiſtoria Lepida.

Opſonium delicatum tribus theologiæ tyronibus oppoſitum, ſed ita puſillum ut una vice devorati potuerit. Pacti ſunt igitur inter ſe, ut qui aliquid huic rei congruum, ex evangelicis literis protulerit, toto veſceretur ſolus primus dixit: *Deſiderio deſideravi hoc obſonium manducare.* Alter ait: *Domum quampiam ingreſſi, comedite, quæ apponuntur vobis.* Tertius direpto obſonio & una vici devorato, in toto, Euangelio, inquit, non occurrit huic rei aptius verbum, quam extremum illud, quo uſus eſt Dominus, videlicet, *Conſummatum eſt.*

Raphani marini vires.

R. Raphanus marinus ſtomachum calefa-

rit, cruditates absumit, calculum pellit, omnis generis obstructiones aperit, oculorum vero aciem lædit, & hebetat; ut recte Ovidius,

Nil prodest, quod non lædere possit idem.
An senes possint rejuvenescere?

Tradunt de aquila naturalium rerum scriptores, eam quolibet decennio juventutem renovare, serpentes vero etiam quolibet anno. Sed pennarum ista acuta, non corporis mutatio. Aquila enim cum alis ad volatum haud amplius aptis se impedire sentit, concitato cursu in sublime fertur, ideoque ad frigidissimas aquas conversa, ter iis immergitur, postea-quam in nidum evolans, alis pullorum tecta, in sudorem resolvitur veteribusque plumis exutis novas recipit, unde senectutem ipsam exuere creditur, nihil interim minus, quam mutationem in corpore passa. Serpentes vero cum calorem habeant admodum debilem, & cutem hyberno tempore constrictam ac suliginibus exhalare cupientibus exitum intercludentem; ideo quicquid suliginosi homoris hyeme est congestum in ipsam cutem colligitur, quam sicciorem que redditam à subjecta pelle, nullo corporis malo detrahunt, ut mobiliores evadant. Quod si est rejuvenescere, quid obstat, quo modo & Homini cui excisi sunt dentes renascuntur, & post scabiem exsiccatam nova cutis efflorescit, juvenescere dici possit.

Lepidum

Lepidum dictum Auguſti Cæſaris.

Anguſtus Cæſar cum audiret inter pueros, quos Herodes rex infra biennium juſſit interfici, filium quoque ejus occiſum; ait *melius eſt Herodis porcum eſſe, quam ejus filium.*

Vivere noſtrum quid?

Ita comparatum eſt, ut tum primum nos mori arbitramur, cum extremum ducimus ſpiritum, quod ſi animadvertamus, nos ſingulis diebus & horis ac momentis mori comperiamus, mortem ſeu inuſitatum quid animo concipimus; cum nihil æque familiare nobis circumferamus. Haud aliud eſt vita noſtra quam mors continua, Tandundem vitæ decedit, quantum accedit. Qui triens ætatis ſuæ tranſegit, tantundem ſui parte mortuus eſt: qui ſemiſſem, ſemimortuus: præteriti noſtri temporis portio mortua eſt, præſens vivit ſimulque moritur, futura ſimiliter morti mancipabitur. Nemo eſt qui non eſt morti propinquior poſt annum, quam ante annum fuit, & cras quam hodie, & hodie quam heri, quicquid temporis vivitur de ſpatio vivendi demitur.

Iocus Ciceronis.

Cicero cum veniſſet ad Pompejum dicentibus aliis tarde eum veniſſe, *non* inquit *ſero veni, quia nihil paratuum invenio.*

Nigredo Æthiopum unde?

Multis perſuaſum eſt, Æthiopes propte-

rea eſſe nigros quia calidiſſimam regionem inhabitant. Sed obſtat. 1. Quod filii Æthiopum etiam in frigidiſſimis regionibus naſcantur nigri etiam ſi calorem patriæ nunquam ſint experti. 2. Quod in calidiſſimis regionibus, etiam ſint homines non nigri, ſed vel Europeorum inſtar candidi aut fuſci. 3. Quod Hiſpani in Æthiopia degentes, non gignerent Liberos alterius coloris, quam in Europa. Cauſa igitur duplex eſſe videtur: 1. à regionis æſtu, 2. occulta ſeminis proprietate, qua fit ut è nigris nigri, è candidis candidi generentur.

Iucunda hiſtoria de Rege Franciæ.

Rex Franciæ Philippus clericos quoſdam pauperes ad cænam invitaverat, at unus illorum in fine menſæ caponem abſtulit. Illum Rex animi gratiâ ſemotis arbitris interrogat quam ſcientiam profiteretur, Theologiam inquit: tum rex! Nonne legiſti in S. I. Nolite eſſe ſoliciti de cibo. Imo reſpondit & ego volui deponere omnem ſolicitudinem & certus eſſe, ideo caponem mecum ſumere volui.

Crepitus ventris excuſatus.

Emiſerat quidam ingentem ventris crepitum in denſa hominum turba. Objurgatus ob hanc rem ab amico, per Iovem, inquit, meus podex jam dudum loqui deſiderat, ſed nihil illi deeſt, præter linguam tuam.

De

De Puella Strubingenſi.

Erat Puella delicata & præpetulans Straubingenſi Cauponi cuipiam: hanc laſcivus Sacerdos amabat. Fortè miles ex Ungaria rediens apud Cauponem divertebatur qui & ipſe Cauponis filiam perdite amare incipiebat, ſed ab ea repulſus aliquoties, cepit tandem obſervare, quem amaret: viditque colloquentem in templo cum Sacerdote. Quadam nocte, cum hoſpites cœnam diutius protraherent, & puella ſæpius ad ingreſſum domus deſcenderet miles ſubſecutus ſeſe occultavit ſub gradibus. Intromiſſus ibi Sacerdos & à puella in balneolum deductus atque ibi moras trahere juſſus fuit, dum hoſpites irent cubitum. Pollicetur meretricula ſe mox rediturum, atque inde in ſuum cubile ſecum abducturũ. Miles his auditis; ut primam aſcendit in ſuperiorem domum puella, ſtatim magno cum impetu in balneolum irrumpit. Patrem ſe filiæ eſſe ſimulat, verberibus mulctat Sacerdotem eique veſtem detrahit, & extra domum proturbat: ſe verò in balneolum confert, & de ſertam à Sacerdote ſtationem occupat. Iam ubi hoſpites cubitum iviſſent, celeriter redit virgo, & apprehenſum toga ſacerdotali militem pro Sacerdote ſecum in lectulum ſuum per tenebras abducit. Nocte intempeſta ad oſtium revertitur exturbatus Sacerdos, & feneſtram cubiculi, in quo meretricula cum milite cubabat, longurio pulſat. Illa rata militem eſſe

iſtum pulſatorem, monet ſuum amatorem ut hominem lotio perfundat: Hic inquit, miles eſt qui has nobis facit moleſtias. Quæſo te mi Domine, hac urinâ madefactum ab oſtio remove. Paret miles & ſacerdotem undique conſpergit. Ille triſtis recedit, & iratus meretriculæ. At miles antelucano tempore à meretricula diſcedit, quaſi ad preces matutinas in templum iturus. Progreſſus à caupona, ubi ſacerdotale pallium relinquerat, abit in templum ſequitur paulò poſt meretrix, ut Sacerdotem quereret, & de cauſa derelictæ veſtis cum rogaret. Verùm ubi Sacerdos illam conſpexit, iratus exprobrat illi ſuam excluſionem, & acceptam nocte contumeliam. Dolo militis cognito, veniam puellæ impetrat, Sacerdos noctu recipitur, miles auro corrumpitur, ut rem iſtam alto ſilentio teneat.

Diogenes Cynicus domum epulonis ejuſdam videns inſcriptam pretio venalem quid dixit?

R. Sciebam aliquando fore ut diuturna crapula Dominum evomeres.

Cur ſternutantes ſalutantur?

R. Romæ aliquando peſtis inguinaria fuit tam ſæva, ut homines in via, in menſa, in ludis, in colloquiis ſubito morerentur. Itaque cum quis ſternutabat ſæpe cum ſternutatione ſpiritum exhalabat; unde, cum aliquem ſternutantem quis audiebat, ſtatim accurrens

Deus

Deus te adjuvet, acclamabat. Et abhinc adhuc consuetudo servatur, ut cum aliquem sternutantem audimus, Deus te adjuvet, acclamemus.

Senes cur suspitiosi.

R. Quia increduli, increduli quia experti, hoc est, quia compertum habent, quanta sit hominum perversitas non facile credunt, sed suspicantur.

Cibus Rusticorum qualis?

R. Panis ater, caseus, pisa lentes, olera, carnes bubulæ & vaccinæ, vetustissima cæpa & allium.

Ebrietas varia.

Ebrietas est varia, pro ejus natura qui bibit, & pro vini conditione in facultate, colore, consistentia & sapore, si quis enim cute perspirabili, utatur tenui vino, quod non aspirando est nervis molestum, is non facilè ebrius fiet, aut si fiat, facile evanescet ebrietas: Si quis vero non sit perspirabili cute, ut mulier se liberalius vino invitat, ut non facile ebria fiat; diutissime tamen curat illa ebrietas: cerebrum enim in his frigidum, & humidum una cum ventriculo, hinc inopia caloris nativi, unde non facile dissipantur vapores è vino elati.

Homo quà in re maximè indiget.

R. Eâ, qua medici recusando accipiunt, & recusant accipiendo: quia dicendo *nolo* accipiunt,

cipiunt pecunias, ita auferunt apoſtemata veſtrorum marſupiorum eorumque interea plane examinant & purgant. Iocoſe & eleganter Belgæ, *Rapen is een ſoo goede kruyt, alle man is om rapen uyt.*

Quando Lupus fuit manſuetus?

Reſpondit quidam ſtudioſus macilentus quadrageſimalis ex Hungaria oriundus: *Lupus fuit manſuetus dum eſſet in arca Noe*, Tunc enim ſe captum videns vix obliquis oculis ovem intueri audebat. Recte aliquando etiam olitor eſt opportuna loquutus.

Quinam ſunt ſtulto ſtultiores?

R. Aucupes & venatores: hi enim mane ſurgunt nulla tempeſtatis habita ratione, per æſtus per frigora, incertæ exiguæ prædæ ſpe ſub die vagantur hyberno maxime tempore, quando feris anatibus inſidiæ ſtruuntur. Iam canes ſecum ducunt, jam accipitrem manu ferunt, jam retibus, amitibus aliiſque decipulis ad ficedulas, perdices, conturnices, alaudas, &c. capiendas accommodatis, onuſti incedunt; tum retia operoſe explicant, falconis vel accipitris volatum obſervant, redeuntem anxie expectant, ac ſæpe media hyeme, per flumina per nives totum diem ſequuntur, non ſine valetudinis diſcido: completo die vix unam, aut alteram aviculam, domum reportant. Quod ſi ineat rationem ejus quod in falcones, canes, retia aliaque inſtrumenta

inpen-

inpenderit videbit ſine perſpicillis ſecum ratione inſanire.

Anhelitus felium veneficium.

Pravus eſt anhelitus felium, novi enim quoſdam, qui cum noctu in lectis feles ſecum habuiſſent, & in lectum ab eis aerem inſpiraſſent, hectica febri tandem conſumpti perierunt. Nec ita quidem in monaſterio quodam, ubi permulti catti familiariter nutriebantur & in cænaculis cubilibuſque, & lectis frequenter erant, adeo plerique infecti ſunt, ut intra breve tempus, nec miſſa nec veſpera eo in monaſterio decantarent. Ex hix intelligere eſt, quam minime fabuloſum ſit, quod vulgus dictitat, feles infantibus eſſe exitiales: ipſorum enim ori toto corpore incumbentes, fuliginis exitum & thoracis motu intercipiunt, ac peſtifera quando ſe demittunt, aura, & exhalatione tenellorum infantium ſpiritus inficiunt & præfocant.

Cum mulieribus infæcundis quid agendum?

R. Mitte illas ad Thermas Badenſes & res erit in vado: de his enim thermis ita Poggius Florentinus Leonardi Aretino ſcribit: Nulla (inquit) in orbe terrarum balnea ad fecunditatem mulierum magis accommodata eſſe: innumerabilem multitudinem nobilium & ignobilium, ducenta millia paſſuum eo venire non tam valetudinis quam voluptatis cauſa.

Om-

Omnes amatores omnes procos, quibus in delitiis vita eſt poſita, eo concurrere ut fruantur rebus concupitis, multas fæminas corporum ſimulare ægritudines cum animo laborent, omnibus unam mentem eſſe triſtitiam fugare, quærere hilaritatem, Non de communi dividundo agere, ſed de communicando diviſa. Has ipſas thermas. *Auguſt. Buſbeq, epiſt. 3. fol.* 138. conciliatrices amorum vocat. quod ſi ſiniſtro quodam fato balnea iſta nihil proderunt uxores, ad Academias mitti poſſunt, ubi omnium facultatum ſtudioſi facile rimabuntur ſterilitatis cauſas: norunt enim plerunque morbos mulierum, præſertim ſtudioſi medicinæ, quibus pro viva Anatomia eſſe poſſunt, facilique Labore ſterilitatem abigent, fæcunditatemque provocabunt.

Præſcribe mihi aureum dogma.

R. Quæ ſupra nos nihil ad nos. Itaque auriga loquatur de curru, ſutor de crepidis, nauta de ventis, faber lignarius de ſecuri, coquus de jure, carne aſſa, elixa, frixa, de breſſica & de omnibus ad culinam pertinentibus.

Ubi viſuntur quam plurimi cornuti.

R. Nullibi magis quam in Italia & in primis Venetiis: ubi enim mercatores ultra annum peregre profecti, inferiorem corporis partem, inſtrumento quodam ex ferro & chalybe confecto, & Goſſypio artificioſe refecto circum-

circumdant & obſeratam relinquunt, ſed quam vanum hoc ſit, palam eſt.

Mus miſer eſt antro, qui ſaltem cluditur uno.

Sie wiſſen mehr locher als eines in vitam namque, cuſtodire æque difficile eſt, quam in ferventi ſole gregem obſervaſſe. Et licet eas cuſtodiretis, non ſecus ac pater Acriſius ſuam Danaen.

Quam turris abenea Robuſtæ.
Que ſores, & vigilium canum
Excubia muniebant. Horat.
lib. 2. od. 16.

Imo *Wann jhr ſie an die ſeiten henget, Wie ein Fuhrmans taſch*, conſilium tamen invenient, quo vos eludant, certius namque eſt, ſi nullis repagulis clauderentur, fortaſſis fideliores eſſent, ſed ſi Argum apponas, aut Atlantem cuſtodem conſtituas, erumpet tamen & evadet maneat potius quilibet domi, ne longæ ipſius exſpectationes pertæſa, uti Clytemneſtra cum ſervis, qui tenentur operas Domini præſtare, ſe commiſceat, *Dan wenn jhnen daſz fleiſch hebt an zu jücken, uchmen ſie was da iſt*, & ſecundum Bechmannum,

Non herbis hic ſit rigidis quos educat hortus
Carne opus eſt illis ſi ſaturare velis.

Hinc etiam Dianira anxie conqueritur, quod ob crebram mariti abſentiam, ea voluptate deſtituatur, qua aliæ mulieres ſolerent

rent oblectari, qua ratione & viduam se nominat.

Vir mihi semper abest, & conjuge notior hospes,
Monstraque terribiles persequiturque feras.
Ipsa domo vidua, votis operosa pudicis
Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat.

Certè, quo sæpius mariti proficiscuntur, eo sæpius uxores eorum obliviscuntur, unde Helena Menelai uxor de marito absente conqueritur, ---- *prorsus ne sola jaceret,*
Hospitis est tepido nocte recenta sinu,

Scitum Demadis dictum.

Cum Athenienses vellent Alexandro divinos honores impendere, dixit Demades, *videte* (inquit) *nedum cælum custoditis, terram ami, tatis.*

Est ne ducenda Aulica.

R. Nullo modo, caveat sibi qui liber ne ducat talem, *Den sie fiegen gemeigniglich mit zerbrochnen geschirren zu jubiliren.* Moneo harum sectatores, ne semper amabiles sperent nescii auræ fallacis, nec nimium illis fidant, sed mucronem alio vertant.

Nam aulicæ; aucillæ thermis & balneis inservientes, meretrices & nutrices sub eodem militant vexillo, juxta illud.

Hoff-Magd, Bad-Mâgd, huren und Ammen.
Gehören zusammen in einen stammen.

Tot enim & tam multi Equites, & Domicelli

celli virginum clauſtris & theſauris latronum more inſidiantur, *Wie jederman an jhnen zu Ritter werden*, partem Lenociniis verborum, amorem extorquent, & cum puellulis iſtis (*Non ſit, quæ lonas molliat apta manus.*)

His ſaltem de rebus colloquuntur quæ ad amorem faciunt tantos obſcænos ſermones proferunt, quibus ipſum plutonem ex infernis producere poſſent, *Da ſparet man beyderſeyts der Ehren, und behilffi ſich alleweil des* Scandirens. Ibi prudens & ætate confecta Gynæcei magiſtra (à Iove principium) à quòt olim procis ſit adamata narrat, quibus muneribus dignata, quibus blanditiis ambita. Hæc enarrat, quot gemmas, quot monilia, quot catenulas extorſerit, quot ſtrophiola, quot baſia illa Reddiderit. Alia commemorat ſingulari quodam dicendi lepore, quoties nuper cum hoc vel illo collocuta fuerit, ô inquit quæ dixit eorum recordabor quoad victurus ſim! Tanta pietate præditus eſt, adeo ſi cum eo dormiam, nihil incommodi mihi illaturus eſt; altera illius ſermonem interrumpit & de Comædiis tragædiiſque incipit quiſque melius ſuam perſonam expreſſerit, facete dijudicat. Tandem diſceſſa gynæcei magiſtra Pamphilus adeſt, qui glycerium ſuam benem abſolvit: Hiſce ſermonibus tempus terunt, & quæcunque dicunt, ſe cum aliarum admiratione dicere putant, ſi recte conſiderabis internum non externum Aulicarum habitum

inve-

invenietis ſub formoſis iſtis pellibus turpiſſima monſtra latitare: memores enim aulicarum delitiarum earum non obliviſcuntur, & qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt, notum eſt, ubi ſperant ſe in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miſer maritus afficitur; quoties cogitur legere *Mathiam de Afflictis*, dum illa legit *Ioannem in extravagantibus*; ferenda omnia, diſſimulandæ hanreitates, & patiendi factus. Quod ſi maritus extravagationes prohibere velit incipit illa ſtomachari & rixari *Wirſt mit Schelmen und Dieven umb ſich, ſonderlich wenn ſie Margaretha heiſt dererſieneb den Teuffel die höllen zu eng machen Margarides ſeptem ſpoliaſſe feruntur Avernum.* Interdum, cum amatoribus paciſcuntur, ut maritum bene contuſum & communibus impenſis dehumbatum remittant, quod injuriam ſibi factam viciſcantur & vindicent, eos adamata occipiunt, quos antea nihil pendebant.

Unde *Ovid. lib. 2. de arte amandi non* immerito de ira fœminarum ait,

Sed neque fulvus Aper media tam ſævus in ira eſt.
Fulmineo rapidus dum rotatore canes.
Femina quam. &c.
Cur canes ſublato altero pede poſteriori mingunt?

R. Ne

R. Ne ſibi urina calceamenta contaminent.

Hiſtoria jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum ſtipem opimam mendico erogaret, mendicus illi gratias egit, multaque fauſta homini precabatur, atque inter cætera optabat, ut angeli animam ejus in paradyſum veherent: dives averſatus hoc votum, reſpondit *piu ſero che puo eſſer*, ideſt, ſerius quam fieri poteſt: divitias ſuas cognitas, cæleſtibus ignotis & adhuc ſperandis præferens.

An alterius uxoris cuſtodienda abſente marito cauſa nos ſolum de die ſed etiam de nocte adeſſe cogitur?

R. Negat id *Nov.* 134. *cap.* 9. Verum nos contrarium aſſerimus, valde enim periculoſum ſolum dormire præſertim ſexui fæmineo, propter lemures, ſpectra nocturna, incubos à quibus valde infeſtantur, qui timidum muliercularum animum facile conſternare poſſunt, ſic ex nimia ſolitudine oritur melancholia, quæ difficulter curari poteſt, ergo eam ut proprium corpus defendere tenetur. Multæ fæminæ inveniuntur, quibus talis conſuetudo innata eſt, ut ne unam noctem ſolæ dormire poſſint, nec illud ullo modo evelli & eradicari poteſt, qui vero id fiat nos latet, ſiquidem non omnium rerum ratio reddi poteſt, præter quod dicimus, tantam conſuetudinem iis eſſe alteram naturam, & propterea,

invenietis ſub formoſis iſtis pellibus turpiſſima monſtra latitare: memores enim aulicarum delitiarum earum non obliviſcuntur, & qua, ut verum fateamur, fidelitate & integritate maritis puram virginitatem afferunt, notum eſt, ubi ſperant ſe in Angliam profecturos in Hollandiam pelluntur. O quanto dolore miſer maritus afficitur; quoties cogitur legere *Mathiam de Afflictis*, dum illa legit *Ioannem in extravagantibus*; ferenda omnia, diſſimulandæ hanreitates, & patiendi factus. Quod ſi maritus extravagationes prohibere velit incipit illa ſtomachari & rixari *Wirſt mit Schelmen und Dieven umb ſich, ſonderlich wenn ſie Margaretha beiſt dererſieneb den Teuffel die höllen zu eng machen Margarides ſeptem ſpoliaſſe feruntur Avernum.* Interdum, cum amatoribus paciſcuntur, ut maritum bene contuſum & communibus impenſis dehumbatum remittant, quod injuriam ſibi factam viciſcantur & vindicent, eos adamata occipiunt, quos antea nihil pendebant.

Unde *Ovid. lib. 2. de arte amandi non* immerito de ira fœminarum ait,

Sed neque fulvus Aper media tam ſævus in ira eſt.
Fulmineo rapidus dum rotatore canes:
Femina quam. &c.
Cur canes ſublato altero pede poſteriori mingunt?

R. Ne

R. Ne ſibi urina calceamenta contaminent.

Hiſtoria jucunda de quodam Italo.

Italus quidam opulentus, cum ſtipem opimam mendico erogaret, mendicus illi gratias egit, multaque fauſta homini precabatur, atque inter cætera optabat, ut angeli animam ejus in paradyſum veherent: dives averſatus hoc votum, reſpondit *piu ſero che puo eſſer*, ideſt, ſerius quam fieri poteſt: divitias ſuas cognitas, cæleſtibus ignotis & adhuc ſperandis præferens.

An alterius uxoris cuſtodienda abſente marito cauſa nos ſolum de die ſed etiam de nocte adeſſe cogitur?

R. Negat id *Nov.* 134. *cap.* 9. Verum nos contrarium aſſerimus, valde enim periculoſum ſolum dormire præſertim ſexui fæmineo, propter lemures, ſpectra nocturna, incubos à quibus valde infeſtantur, qui timidum muliercularum animum facile conſternare poſſunt, ſic ex nimia ſolitudine oritur melancholia, quæ difficulter curari poteſt, ergo eam ut proprium corpus defendere tenetur. Multæ fæminæ inveniuntur, quibus talis conſuetudo innata eſt, ut ne unam noctem ſolæ dormire poſſint, nec illud ullo modo evelli & eradicari poteſt, qui vero id fiat nos latet, ſiquidem non omnium rerum ratio reddi poteſt, præter quod dicimus, tantam conſuetudinem iis eſſe alteram naturam, & propterea,

Na-

Naturæ ſequitur ſemina quiſque ſuæ.

Circa hoc tamen eſtote providi ut hanreizetis in occulto, ne habeatis mercedem veſtram in propatulo, vitam enim qui in amoribus habet, os habeat obſeratum oportet, *Gu. Horol. prin. l. 2. c. 12. Mann muſz ſchweigen wenn einem Barmhertzigheit widerfahren iſt.* Facile enim contingere poſſet, ut te repudiato alter admittatur.

Iocus de quodam Helvetio.

Helvetius quidam in alpibus paſcendi pecorum curâ detentus, quod rariſſime in templa Deorum veniret, ſemel inſtigatus à vicinis ſuis in hebdomada magna, quam & ſanctam vocant, matutinis interfuit. Et cum ſolito more extinctis luminibus tumultus fingeretur, quem Iudæi concitaſſe creduntur in captione Chriſti, ille extracto gladio, in augulo fani ſtetit ſummo timore perculſus: cumque lumina rurſus accenderentur, vicinum ſuum acclamans, quæſivit anne vulneratus eſſet? Et interea vidit Sacerdotes imaginem crucifixi portantes; & quoniam non novit imaginem, dixit: Ego benè cogit avi tantum tumultum non finitum iri ſine homicidio.

Hiſtoria de Rege Philippo.

Regi ſummo Philippo obviam factus mendicus petiit largam elee moſynam quia frater ejus eſſet, quæſivit rex ex qua parte, de Adam inquit: rex juſſit ei dare munu-

lum

lum. Et cum hic diceret, hoc non eſt donum regis fratris, reſpondit rex: ſi omnibus fratribus tantum darem, nihil penitus retinerem.

Quæritur: an quis cum ſponſa nondum ad maritum deducta hanreitatem committere dicatur?

R. Quidam negant: Nos affirmamus *arg. l.* 13. 83. *ff. ad l. Iul. de Adulte.* & verbum; plectitur, ut facit l. 1. *de v.* 5. Concedimus quidem, quod uxor Domini non ſit ut eſt textus *l.* 12. *ff. de ritu Nupt.* uxor tantum eſſe intelligitur in his, quæ ad ejus honeſtatem pertinent, & non nuptiæ duntaxat verum etiam ſpes nuptiarum violari non debet, & quamvis carnaliter non cognoverit, *Iſt noch nicht mit der ledern ſeil drüber geweſen*, tamen ipſius uxor eſt & ſponſus æque ac maritus ſubjectum patiens & bonus vis diceretur. Et quis ignorat cingendum haberi pro cincto, moribundum pro mortuo, condemnandum pro condemnato, ſponſam copulandam pro copulata, repudianda pro repudiata, *Gad. de v.* 5. *ad* 5. 12. *nu.* 15. Alii diſtinguunt inter ſponſalia de futuro & de præſenti, ut faciunt canoniſtæ in *c. pen x. de ſponſ.* quam tamen diſtinctionem uſus fori hodierni non obſervat, ut notat *Treut. de nupt. lb.* 1.

Iocus Diogenis in Ariſthenem.

Diogenes ita in Ariſthenem magiſtrum jocabatur: ipſe me pauperem fecit ex divite,

& pro ampla domo fecit in dolio habitare.

Pœna Hæreticatis quænam?

R. Licet apud multas gentes gravis pœna constituta erat Hæreticis, tamen Germanos ullam pœnam illis constituisse nullibi invenio. Apud Ægyptios illis virilia exsecabantur, alibi naribus amputabantur *Diodor, Sicul. lib. 2. bibl. cap. 3. Epigr.* Apud alios pilorum evulsione puniebantur pœna quidem ridiculosa, sed tamen ignominiosa. Apud antiquos germanos mos fuit, ut rebellionis seu conspirationis in Imperatorem Rom. rei, canem imperii, ignominiose in dorso gestarent. *Spang. in Chron.* Interesset Reipub. ut singulis diebus fectic. spectante universo populo duo cornua cervina capite gestaret Cornutus

Mulieres & virgines qui illibatas conservare velint quid faciendum?

R. Diligentur sibi caveant ab illis, quos vulgus vocat studiosos sive studentes, adeo enim rapax est hoc genus hominum, & ita saluti mulierum pariter ac virginum insidiantur, ut fidem omnem exsuperet, circumeunt eas ut rugientes leones, occasionemque quærunt qua mulieribus & virginibus impune possint imponere, tam humaniter tam amice se gerunt, ut putares esse parvos angelos, cum revera sint meri Diaboli; in pellibus ovinis ad vos veniunt, intrinsecus vero sunt lupi rapaces, *Sie zerbrechen den hafen, und lassen*

ſen euch die Seherben auſz lecken, Sæpe ad templa non quidem orandi gratia veniunt ſed ut uxores veſtras filiaſque, quæ in uno tertio cum illis conveniunt, ſpectent & videant, nutibuſque vel giſticulationibus amorem ſuum illis patefaciant. Et ſi caveæ illas incluſeris, ut Tamerlanus rex Scytarum Bajazetem regem Turcarum *Munſt. fol. l. 4.* vix ab harum harpyarum incurſu eſſent ſecuræ. Quilibet igitur hunc verſum in frontiſpicium domus ſuæ ſcribat:

Wer ſein hauſz wil halten keuſch und rein,
Laſz kein Studenten und Huren hin ein.

Didicerunt enim ex Terentio ſtudioſi, *Quod non ſit vitium adoleſcentem ſcortari.* Quando ergo ex accidenti videtis illos domum veſtram introeuntes, ſcitote quod non orent pater noſter. *Bald. in l. natal. ff. de probat.* Nam Veneri ſtudioſos eſſe deditos ex eo patet, etiamſi in domum conductam meretricem ducant, non tamen poſſint inde expelli, cum locator debuiſſet prius conſiderare, quod ſtudioſus non viveret caſtus *Bald. in l. ædem c. locat.* Deinde cane pejus & angue fugiaris copulatrices, vel conciliatrices *Koplerinnen*, Quod ſi videatis ejuſmodi ſiniſtræ famæ mulieres domos veſtras intrantes, cogitate quod finis inſtet, & quod de noſtro corio jam ludatur, ſolent enim eſſe juvenum Mercurii *Peſt-botten*, Poſtilion, veſtræ famæ inſidiatrices, & quantum poſſunt, alias reddere

ſibi ſimiles ſatagunt. Interdum etiam citantur à propriis ſororibus & ancillis adexercendam erga bonos maritos infidelitatem. expellite itaque illas, vobiſque & uxoribus veſtris conſulite, ne poſt hac cum Euripide dicere cogamini: malarum fœminarum introitus me *perdiderunt, quæ mihi loquentes hos perſuaſerunt ſermones.*

Abſtrahite etiam uxores filiaſque veſtras ab illis hominibus qui inverſi ſpurci, *Die ſcandieren, oder mitder Sâwen zu Marckt geben.* Corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. unde Romulus legibus cavit, ut quicunque, in præſentia mulierum uſus fuiſſet ſermone laſcivo, non ſecus ac homicida puniretur, & etiamnum die judice noſtro *L. 15. S. 16. 17. 18. 25. ff. de injur.* Huc refer quoque cantiones obſcænas. Item picturas, quid illæ efficere poſſint. Terentianus ille Cherea ſatis innuit *T. dr. in Eunuch. Act. 3. Sce. 5. Et Propert. 2. Eleg.* Hanreitatis originem obſcænis picturis attribuit, quandoque has intuentes in libidinis cogitationes ruant.

Quæ manus obſenas depinxit prima tabellas.
Et poſuit caſtra turpia viſa domo:
Illa puellarum ingenuos corripit ocellos.
Nequitiaquæ ſuæ noluit eſſe rudes.

Hinc merito Ariſtoteles publicam pœnam, ſtabilivit pictoribus, qui talia proponunt quibus libido inflammatur, & Hanreitas propagatur.

Con-

Convivia, quoque, & ſpectacula publica, qualia ſunt. *Abendantz*, *hochzelten*, Comedien, &c. Quodam modo Hanreitatem dilatare ſolent, *arg. l. 2. c. de Repub.* Hoc cum ſuo dedecore expertus Imperator Aurelius, cujus uxor Fauſtina invito marito ſpectaculis quotidie intererat, teſte *Guevara Horol. princ.* Hanc ne Imperator offenderet Amaſios ipſius ad ſumma officia, promovit. Huc respexit Ovidius Veneris ille triumvir:

---- *Ludi quoque ſemina præbent*
Nequitiæ.

Sublatis namque ſpectaculis choreæ incipiuntur, *Da muſtz der pücklichte harſſen peter auff ſeijn.* Hic cum illis libere loqui licet, palpitare, oſcula baſia & ſuavia figere, mordicus detractis caligis & nudato capite delambere, hic divaricatis tibüs artificioſe bibitur *Arſch kerbenbier* ex bona charitate in fraternitatem & ſororitatem. Hic in certarum eſſe ſolemus manuum, *Hir gibſt blinde griff*, interdum etiam, *ein zuchtigen Ehrengriff*, eaſque ſurſum verſum in omnes angulos inſere & immittere in more habemus, & frequenter tanquã oves erramus, præſertim ſi lumina intercidant ad latebras, ubi liberiuſcule omnia ſine periculo peragi poſſunt confugimus, ubi *ut Virgil. lib.* 1. *Æneid.*

---- *Cythara crinitus Iopas*
Perſonat humana, docuit quæ maximus Atlas.

Quod ſi non ſaltatur vel bibitur etiam præſente marito ſicca & inani tuſſicula *Ehum*

Rhum, oculorum nictu, ſculpturitione pedum, compreſſione & tactu manuum, quæ ſolet eſſe fallax, propinatione poculi, furtiva oculorum luxuriantium mollitie, vel aliis indiciis affectum ſuum declarant (videatur hic, *Eleg. 4. amor. lib. 1.* ad quem omnes amando utpote hiſce temporibus admodum utilem & neceſſariam.) Interdum maritus ab Amatore inebriatur ut neque oculus neque pes ſuo officio fungi poſſit, domum deducitur quem uxor ne forſitan cadat, comitari vult, attamen precibus emollita manet, benedictionemque exſpectat, quæ ſi commode ob præſentiam aliorum impertiri non poteſt, ad ædes Lotricum & nutricum (*Bey denen die Ehre gemeintglich auff holtſeren Steltſen gehet*) Se conferunt, ubi actio de communi dividundo intenditur per quam corporaliter fit rerum diviſio *L. 2. b. 1.* Cui adhæret actio de in rem verſo. Nonnunquam tubicinibus præeuntibus, uxor ab Amatore domum deducitur, vix crapulam concoxit, ſurgit de lecto maritus, & uxorem excipit, affert bellaria, poma, pyra, nuces.

Caſtaneæ molles & preſſi copia lactis.

Ficus, mala punica, perſica, ceraſa, ſacratum panem S. Marci confectum, ſeu, ut ille vocat, defectum (quæ tantum differunt ut cauſa & effectus) omnis generis Caſeum, & ſi illibenter uxor videat, quia

Abbre-

Abbreviat ſocium quem diligit illa.

Tamen ne amorem ſuum prodat, clanculum ipſius eſum ipſi deſuadet, vel etiam aperte, quod nimium officiat valetudini, propter difficilem concoctionem, *ſey zu acht ungeſund*, Euge bone cornute, ita ſunt excipiendi hoſpites, ita tui rivales affervinum, infunde, ſalta, & talem te gere, qualem volunt.

Tandem cum tempus diſcedendi videtur hoſpes, hoſpitem ad poſticum comitatur, ut maneat rogat, ſatis adhuc ſupereſſe temporis. ille ſe excuſat, alio tempore reverſurum ſe ait. Hoc facto illius domus arctius obſidetur quam olim Carthago à Scipionibus, tum circum ambulant rivales, unius ejuſdemque rei conſortes, feneſtras inſpectant, parietes tranſcendunt, ad fores excubant, per tranſennam ſolicitant, tegulas dejiciunt, angulos obſident, dicteria ſcribunt, conficiunt cantiones amatorias, cithara pulſant *heckerling und haberſtroh*, cantionem gratiani, & alias innumeras aſtutias excogitant, quæ omnia in pulchritudinem tuæ uxoris tanquam ſcopum diriguntur, ad tui vero redundant opprobrium & dedecus. quod ſi parum majeſtatem tueri conatur maritus, *Fahrt ſie auff als ein furtz im bad*, quam me putas, ego credo te me meretricem eſſe exiſtimare, amicis & cognatis meis iſta dicam, ſi aliquid in animo haberem te revera ſpectatorem non apponerem, &c. Quid vero ille, ſeipſum & horam nativitatis incuſat, hoſpiti

nuper ſuo uxorique; omnia dira precata interim tamen nutrivit murem in pera, ſerpentem in gremio & ignem in ſinu.

De puella quadam.

Quidam minatus eſt puellæ, ſe ad eam noctu clam venturum, illa ſub interminatione mortis prohibuit: qua cultrum ſub lecto ſe collocaturum, quo eum interimat, teſtatur. Ille verò noctu veniens, invenit eam jacentem, quæ altum ſomnium finxerat: unde callidè ſe ſimulaverat exiturum. Cui exeunti, puella evigilanti ſimilis, dixit; Mane: quia non habeo cultellum.

Factum cujuſdam Francigenæ.

Quidam Francigena (ut eſt genus hominum fallax & verſutum) in civitate Ticino à quodam cive centum aureos mutuo accepit, oppignorando ei aureum torquem: atque illius uxorem accedens, dixit: Hoc accipe, centum atque unam noctem voluntati meæ opſequaris. Mulier prædæ dulcedine capta (cùm ſit nummus optimum expugnandæ pudicitiæ inſtrumentum) conſenſit. Francus poſtridie expletà libine virum acceſſit, ſuum torquem exegit, quoniam aureos omnes uxori illius reddiderit, quæ conventa non potuit negare, fruſtraque Franco fuit obſequioſa.

De eo qui uxorem in flumine peremptam quærebat.

Alter uxorem, quæ in flumine perierat, quæ-

quærens, adverſus aquam proficiſcebatur. Tùm quidam admiratus, cùm deorſum ſecundum aquæ curſum illam quæri admoneret, nequaquam hoc modo reperiretur, inquit: Ita enim dum vixit difficilis ac moroſa fuit, reliquorumque moribus contraria, ut nunquam niſi contrario & adverſo flumine, etiam poſt mortem ambulet.

Medicina ad tollendos fœtores anhelitus provenientes à cibis quibuſdam.

Sectile ne tetros porrum tibi ſpiret odores.
Protinus à porro fac mihi cæpe vores.
Denuo fœtorem ſi vis de pellere cæpæ
Hoc facile efficient allia manſa tibi.
Spiritus at ſi poſt etiam grævis allia reſtat
Aut nihil, aut tantum pellere merda poteſt.

Quinam ſunt nimium audaces?

R. Qui lupum in Ianuario non timent, ruſticum in carniſprivio & ſacerdotum in jejunio quando coufitendum eſt.

Vir bonus à quibus libris uxorem arcere debet?

R. A Lectione Amadiſæi, Ovidii de arte amandi, Euriali & Lucretiæ, à *Parten* ſocietatis, equitis ponti, Galmi, Babtiſt de campo frogoſo, præſertim vero fugiant Ioannis Bocatii librum, quem Cento Novellarum inſcripſit. Hic enim magno interſtitio cæteris poſt ſe relictis æternum nomen ſibi comparavit: hoc enim lecto & Theoriæ fundamentis feliciter jactis, quam feliciſſime praxin exer-

cere poſſunt, nihil enim aliud ſunt quam callidiſſima Hanrificorum ſtratagemata & ſtrophæ,& nulla unquam fœmina fuit, quæ non ejuſmodi lectionibus, & hiſtoriis ad furorem adacta fuerit,quia in illis miſcetur utile dulci.

Cur poſteriora hominis tam turpem habent fœtorem.

Reſpondent quidam, quia obſtetrix neglexit eam partem, nec ſatis abluit. Alii autem huic ſententiæ plurimum refragantur: nam aër illius regionis ita peſtilens & fœtidus eſt, qui eum locum occupavit, & ventus qui perflat, non locus ipſe.

Cujuſdam terribile factum.

Quidam faber ahenarius Baſileæ ſuſpenſus erat, & alius neſcius rei eùm ad forum Baſilienſe, intempeſta nocte maturaret;& nimiâ feſtinatione clauſas adhuc portas ſuſpicaretur, cepit ſub arbore, non procul à patibulo quietem, non autem multo pòſt tempore venerunt alii,& ipſe ad forum properantes:qui patibulum intuentes atque ſuſpenſum cognoſcentes, illum inclamaverunt, ſi vellet,ut ſecum ad forum iret. Quibus verbis ille excitatus (quem dixi,primùm quietem cepiſſe ſub arbore) acclamabat, Expectate, ô boni ſocii, ego veniam. Unde illi mortuum loqui exiſtimantes,adeò extimuerunt,ut celerrimâ fugâ pœnè exanimarentur. Ille verò ſemper ſequutus; Manete, inquit, rogo,ego vobiſcum ibo,

& quan-

& quantò plus clamavit ſequutuſque eſt, tantò magis illi feſtinârunt: adeò ut ſemianimes tandem ante portas urbis reperirentur, atque non niſi longo demum tempore ſanitatem priſtinam ex longa conſternatione receperunt

De quodam ſuſpenſo, qui ante mortem tumulum ſibi conſtruxerat.

Hunc ſibi Belnenſis tumulum quem cernis inanem.
Struxerat, invidit cui loquens tumulum.
Debueret certe ſors ſi foret omnibus æqua.
Tardius hic fieri, vel prius ille mori.

An poſſit uxorem repudiare maritus ſi forſan Amatorem cum ea Ludentem invenit? quem Iuſum interpretantur manuum in ſinum immiſſionem (hand ſchuchmachen *noſtrates vocant*) *aut ad pectus ejus vel ad alium locum, unde turpe eſſet poſſit?*

R. Affirmant quidem *Borch. cap.* 8 *de feud. num.* 28. *Roſenthal. cap.* 10 *concluſ.* 54. & *Thomas Cant:* Oſculâ quintam viam ad amorem vocat. Nos vero illis contradicimus, omneſque prædictos refutamus: requiritur enim ut in ipſo actu & in rebus venereis & in ipſo facto deprehendantur, ſeu ut Plautus ait, corpus corpori incubarit. *Act.* 4. *ſce* 4. *in Amphit.* velut *Lucian in Eun.* cum reperire habet membra in membris. verum apage illos cum rigido judicio, ablegentur ad Garamantas, Indos, & Æthnuos fratres, quibus in ferendis carbonibus, uſui eſſe poſſunt.

Quinam optime Viros fallunt?

R. Uxores hoſpitum, *Gaſtgeberin*: Hæ enim ex tam variis peregrinantibus unum atque alterum admittunt; habent enim neminem quem timeant, quia in uno loco diu moratur.

Quæritur num id facere conveniat:

R. Rationem dubitandi movent Politici quia peregrini officium nihil præter quod ſui muneris eſt agere, nihil de alio inquirere, minimeque in alterius meſſem falcem immittere. Eſt enim pacis publicæ turbatio, cujus pœna eſt Bannum. Alii aliter ſuam ſententiam probare nituntur exemplo Marii, qui obſtupratam vi hoſpitam diro mortis genere duos milites affecit, ut Capitolinus refert. Nos diſtinguimus inter id quod fit licite, & inter id quod fit coacte, Hoſpita enim ſi ad concubitum nos invitat, omnino illi obtemperandum, ſuſcipit enim nos, fovet, cibat, & omnia præſtat, quæ poteſt. Nos igitur decebit ut favorem favore compenſemus, & duplicemus, fortunamque quæ ſeſe offert non omnino deſpiciamus. Tale diverſorium fuit olim Antverpiæ *zu Tauſendt mitteln*, in quo nihil, quod ad voluptatem tum corporis, tum animi fecit, defuit, *und da der wirt ein hanreii iſt, ſichen die Gâſte gerne ein*. Deinde ſi aliquid ſupererit, ſi triorches eris, potes paululum ancillæ communicare, ut illa etiam habeat, quo tui reminiſcatur. Fontes enim tui deriventur foras:

De

De eo, qui multas cunas emerat.

Quidam in Francia Orientali, cui uxor, quam ante quatuor hebdomadas duxerat, cùm peperiſſet filium, mox properavit ad quoddam forum, ubi tot cunas emit, ut quadrigas impleret: atque domum rediens, cùm interrogaretur quid ſibi vellent tot cunæ, dixit: Opus habeo, ſi enim uxor mea tam fœcunda eſt futura, ut in brevi tempore ſit ſemper paritura, vix hæ ſufficient.

De quodam Heluone,

Heluo quidam pupillis à magiſtratu datus tutor: cum patrimonium illorum univerſum abſumpſiſſet &, juſſut tutelæ geſtærationem reddere, nihil ſuper eſt, hanc rationem accipite, aliam neſcio: verum magiſtratu urgente, ut libellos offerret, qui acceptum continerent & expenſum, ille os primò oſtendit, deinde podicem, illic recepta eſſe ſubindicans omnia, hic expoſita.

Ebrii cujuſdam dictum joco ſum.

Quidam homo facetus, cùm diverſis vini generibus ſe ingurgitaſſet, ita ut diutius continere non poſſet: dixit aſtantibus ſodalibus ad vina bibita: Inite inter vos concordiam, aut ego vos è feneſtra præcipitabo.

De Caupone & Viatore

Divertebat apud Cauponem Viator, atque dum, pro cœna menſâ non eſſet laute, atque pro Cauponis voluntate inſtructa, dejecit ipſe

Caupo ex feneſtris orbem unum, quem no diſcum vocamus. Hoc viator conſpicatus, po cula omnia, vaſaque vinaria, & quicquid in menſa erat, dejecit, Caupo ſtomachoſus, cur hæc faceret interrogabat? Putabam, inquit Viator, nos inferius cœnaturos.

Hanreium faciens quo nomine eſt indigitandus.

R. Quidam eum vocant Domeſticum inquilinum *hanſehan*, *verwalter*, *hauſz-genaſſen*, quod frequenter domum tuum adeat, Alii eum vocant Amicum, ſed is qui clàm & invitus alterius ejus occupat, amicus non eſt, diverſo tamen reſpectu eſſe poteſt. Nonnulli hoſtem, ſed perperam. Hoſtis enim is eſt, qui nobis, aut nos illi bellum decrevimus. Privati verò ſibi bellum denuntiare nequeunt: regale enim eſt, & ſummo principi ex natura majeſtatis in ſe conſiderata ſoli competit. Aliqui Cucurbitam vocant, ſed malè ſiquidem id de vaſallo uxorem domini hanreizante dicitur. vocabuli hujus derivationem *vide apud Cala. & Hort. feud. in verbo Cucurbita*. miramur valde quod veneranda antiquitas in perſcrutando hoc vocabulo non fuerit curioſior. latiniſſimo vocabulo nos vocamus Capellanum, vicarium, ſeu ut Munſtero libet matrimonii coadjutorem *Ehe helffer unbeſoldete* ſubſtituit, qui ceſſante marito onera matrimonii ſupplent.

Scor-

Scorta cur alicubi per convitium pulmones appellantur?

R. Quia vilia ſunt aut vento quodam turgida, & vere vana. Cum matrona quædam puellam laſcivientem hoc verbo criminata maledicentiæ pœnas dediſſet, gravi inſuper adjecta mulcta, ſi denuò verbo mulierem laceſſeret. verum non ita multo poſt cum excandeſceret, quo pœnam effugeret, periphraſi quadam uſa ejuſdem convitii. Et quid, inquit, ego te nominabo? Caro es, quæ egreditur ollas conſtat enim id genus inteſtini in decoctione tumeſcere, & ſic plerumque lebetes tranſcendere, ut viſua erumpat, ac dejiciat etiam operculà.

Uxores hanreizantes quomodo debent appellari.

R. Hanrifici certant, & adhuc ſub judice lis eſt.

Meretricis nomen (quod genus hominum ſine præfatione honoris nominari nequit) illis non competit. Nam hæc à merendo dicta eſt. Ulpiano dicuntur practicæ ſeu queſtuariæ *Ehnehren ſich mit der hand, da ſie auff ſitzen*, pecunia ſuam exercent militiam, multorum libidini ſervit, & eſt vidua, ut pote, quæ 23000 virorum abſorbuit ictus. Hæc nulla accepta pecunia, ſed amoris, qui eſt furoris ſpecies, & benevolentiæ cauſa hanreizat: Econtra meretrix ſe proſtituit in ſilvis, ut propter Noribergam

gam, *im Newen wald*, quem locum ſæpius inviſo. Leipſiæ *auff dem Rubeht, da ſie das graß mit den hintern abmæijen*, Unde vocantur Nymphæ ſilveſtres, pecora campi *wald Gottinnen*. Antverpiæ *in die lepelſtraet*, ubi die nocteque meretricum cochleationes viſuntur, Francofurti in foro piſcario, &c. Hæc vero eſt inviolatæ exiſtimationis, quia amoris vi cuncta ſolis amantibus ſui copiam facit, Errat igitur hic *Connanus lib.* 8. *cap.* 13. Qui illam meretricis nomine indigitat. Rectiſſime ab Ovidio & aliis vocatur *Amica*, cum quibus conſentimus & facimus.

Hanreitas quid eſt?

R. Eſt vocabulum mere Germanicum, ſed in latinitatem jam olim degeneravit, ex antiquiſſimo vocabulo han qui eſt Gallus, & voce, *Rein*, quod chorea, ſive *dantz*, quaſi dicas, Galli choreus, noſtrates vocant *hanrein geſchloſſene geſellen*, monte cuculos vocat, item Cornutos; cornua enim gerunt ſatis manifeſta & conſpicua, extra pileum ſæpe proturbantia, & ne omnibus appareant, pileum non detrahunt etiam ſi aliquem prætereant, & hoc eſt verum Hanreicæ gravitatis ſignum, Conveniunt in hoc cum Gallis, quia licet gallus proprias uxores habeat, quæ tamen etiam ab aliis viſitantur, ita & hi licet proprias uxores alant, ab iis etiam alii admittuntur viri. De cornua ferre, multi multa ſcripſerunt. *Niceph. lib.* 2. *de impere Andr. Conſtanti.* ſic inquit: *Longe alia*

fuit

fuit adronici luxu & libidine præditi intentio, qui cornua Cervorum, quos venatus erat, insignia & rare aliquid habentia in porticibus fori suspendebat specie quadam ostentandæ magnitudinis ferarum quas cepisset, cum revera civitatis mores & uxorum, quas ipse corrumpebat lasciviam notaret. Atque ad multas gentes (opinor) promanavit, ut qui malitia vel injuria suas conjuges adulterari sinerent, probroso sane convitio cornua ferre dicerentur. Germani injuriam rei verbo leniori mitigantes vocant *Einen frommen einsaltigen mann, der seiner frawen nicht genug thun kann.*

Cur fœminæ amant brassicas?

R. Propter earum acrimoniam. Nam mistæ cum farina lolii provocant earum annos, dies & menses, modo iis utantur per modum suppositorii. Hæc est vera *Androgyna* composita ex duobus culis, & quatuor natibus messiores per postam in corbe huc veni, ut hæc nova vobis annuntiarem. Credite vera dicenti veritas nulli cedit. Caput capiti opponam sicuti cerevisiarii exportantes vasa, putatisne me vel fugere? nullo modo apponam potius frontem fronti imo barbam barbæ sicuti duo podices, qui bellum gerunt: ô quam libenter surdus talia audiret!

An non omnis mutatio bona?

R. Mutatio bona est quæ vergit in meum commodum. Si mea burſa inanis esset, vestra plena

plena piſtolettis, ſi ego eſſem aſinus, vos docti, per me fiat mutatio ſtante pede, & ero plane novus homo. Item ſi tu haberes fæminam pulcro vultu, ego vero Hecubam aut aliquod remedium amoris, velleſne mutare?

Quid eſt vetula?

R, Eſt antiqua dementia, Harpya, Diabolus in veſte fæminea, & ut omnia uno verbo complectar, eſt concionatrix loquacula, quæ non Evangelium; ſed convitiorum plauſtra evomit.

Quid eſt pædagogus?

R. Eſt advocatus Lutoſus, collegii peſtis, cujus ſupellex eſt bibliotheca, qui cœnat mane ne de nocte permerdet lectum, qui totius collegii anitergia colligit ut pultem avenariam calefaciat & pugillum unum carbonum lucrifaciat. eſt alter Euclio. Eſt miles animoſus, qui ſtatim hoſti calcanea ſuorum ſandaliorum vertit & ſeſe ſalvat in gymnaſio. qui jurat per tabulam raſam Ariſtotelis, per Bucolica Virgilii, per veneris nates, per teſticulos Saturni, per pecus Melibœi, breviter per omnes autores tam Latinos quam Græcos, rem ita ſeſe habere.

Quid eſt advocatus?

R. Advocatus eſt, qui amat ducatos, eoſque pluris facit ipſo ſacco mendicorum etiamſi confectus eſſet ex finiſſima tela Hollandica. Advocati raro viſuntur in hoſpitiis

ſed

ſed ſæpe ſunt in domibus ſuis & alibi conſultando, libenter audiunt cantilenam *Dammi*. Hic dator illis adhæret in matrice animi ab æterno. Natura advocatos fecit ex argilla tam pulchre madefacta ut nunquam habeant manus frigidas & ideo idonei ſunt conficiendæ glaciei tam in æſtate quam in hyeme Advocati viderunt quoque titulum veneris ſed tribus perſpicillis.

De quodam Advocato.

Quidam advocatus, poſt multas cauſas, in quibus victor evaſit, Monachus factus eſt; & cum in negotiis monaſterii præpoſitus, multis in cauſis ſuccubuiſſent, interrogatus eſt ab Abbate. Cur omnino in cauſis agendis mutatus eſſet? Reſpondit ille: Non audeo mentiri ut ante, ideo amitto cauſas.

Muſca culinaria quænam?

R. Eſt Dominus *paraſitus*, Germanice *Tellerlecker*, qui cibum è flamma petit, qui conſtringitur non funibus, ſed farciminibus, cujus uxor pro uno ovo cum matre ſua, burſam naturalem ſeu vulvam venalem habet. Jam incitavi ad riſum aſinos clamore magno, uti vos eſtis teſtes.

Hiſtoria jucunda de quodam ſacerdote.

Quidam ſacerdos ſuis ruſticis concionaturus dixit, *ſalutat vos Lucas medicus*. Ut habent ſacræ literæ, ſed poſtea præ pudore ita obſtupuit ut ne unum quidem verbum ulterius

rius enarrare nequerit, illud ipſum ſubinde repetens, tum ex ſenioribus unus aſſurgens, dixit, habeat gratias, atque ſi quando ad eum reditis, dicito & illi noſtro omnium nomine plurimam ſalutem.

Pueri quomodo ſapientes efficiendi.

R. Podicis cappa illis detrahenda ipſeque podex virgis cædendus, ita enim ſapientia è podici ad caput evolabit.

Supellex pædagogi quænam.

R. Eſt ferula ſub axilla cum bibliotheca, quæ conſtat ex Deſpauterio impreſſo tempore laurentii vallæ, ſed ſiſte gradum lector alteratiſſime, (hem literatiſſime volebam dicere) Bonum mane, Bonum mane, bonum ſerum hoc eſt ſaluto per totum diem.

Virgines cur libenter nubunt Iuris peritis.

R. Ut juris Myſtes jus fas rectumque miniſtrat.

Virgo ſic rectum ſemper amare ſolet.

Quonam in loco pluris venditur aqua.

R. Ubi caupones vino exotico aquam admiſcent, ſic enim aqua vini etiam cari pretium poteſt contingere.

Cereviſia unde dicitur.

R. Aliqui dicunt, cereviſia quaſi ceteris vinum. Alii ſic:

Unde ſibi ducat quæris cereviſia nomen,
Quod cerebrum inviſat ſæpe Sabelle tuum.

De

De Potatione.

Ad primum morſum, ſi non potavero moriſum.
Gaudia ſunt nobis maxima dum bibo bis
Ad trinum potum lætus ſum, dum bibo totum.
Lætificat quartus cor, caput, atque latus,
In quinto potu, vaſto potamus biatu.
Dulcis & ipſe cibus dum bibo ſex vicibus,
Potu ſepteno lætus ſum corpore pleno,
O nos fælices octo bibendi vices.
Nona cherubinum pingit potatio naſum,
Si decies bibero cornua fronte gero.
Undenaque vice tibi præbibo dulcis amice.
Et bis poſt decies eſt mihi tota quies.
Poſtea dico ſatis ſed cum potavero gratis.
Tantillum digitum lætus eo cubitum.

De ſcorto.

Corpus, opes, animam, conſortia, fœdera, fa-
mam,
Debilitat, perdit, necat, odit, deſtruit aufert.

Dies macilenti quinam?

R. Sunt dies jejunii in quibus ſaturamur pane cæleſti, cibo ſpirituali eoque levi, qui non generat per ſe in ſtomacho cruditates ſed tantum per accidens.

Hymnus in quo omnes notæ muſicales comprehenduntur.

Ut queant laxis *Re*ſonare fibris *Mi*ra geſtorum *Fa*muli tuorum, *Sol*ve pollutum *La*bus reatum, Sancte Ioannes.

Igniaria & ſulphurata quibus odio ſunt?

R. A-

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus ſuum peragunt ſine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandeſtina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Herculesin quo peccavit?

R. In eo quod occiderit ſceleſtum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quaſi recens excluſus *Wie ein jung hun das Erſt auſz den Eyer Schalen kumpt.*

Hiſtoria jucunda de parocho.

Militem puerulum è baptiſmatis fonte ſuſcepturum, parochus interrogavit, Domine miles tune idoneus es huic muneri ſuſtinendo, ad quod miles, puto quod ſic, tum parochus, noſtine præcepta Dei? ad quod miles, quidni: tum parochus, quodnam eſt primum præceptum? reſpondit miles, non vorabis, *Du ſolſt nicht freſſen*, erras perverſe miles, inquid parochus, primum enim præceptum eſt, *Non habebis Deos alienos in conſpectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio veſtra fallitur; Nonne enim Deus ſtatim à creatione præcepit: *de Ligno ſcientiæ boni & maline comedas Gen.* 2. Tum parochus ô miles magna eſt fides tua ſuperas me eruditione vel potius aſtutia.

De quibuſdam ſimplicibus Ruſticis.

Prope patriam meam eſt vicus agreſtis, nomine Mundingia, iſtic dicuntur inprimis eſſe ſum-

ſimplices Ruſtici, illorum unus ſemel ad forum Ehingenſe profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos ſibi invicem ſuo cantu reſpondentes. Erat autem in ſylva Mundingenæum, alter in ſylva finiſſimæ villæ; Et cum cuculus alterius ſylvæ ſuum clamore ſuperare videretur, ille demiſſo equo cui inſidebat, aſcendit arborem, atque ſuum cuculum ſtridore illo incompoſito adjuvabat. Interim lupus equum illius devoravit. Quare Ruſticus repetens domum ſuis compaganis conqueſtus eſt, quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumenti gratiâ, quod ſuum cuculum juviſſet, accepiſſet hinc non mediocre damnum. Unde illi conſenſu communi & impenſis, damnum illius ſublevaverint: indignum judicantes, ut qui pro ſalute & honore publica laboraſſet, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus noſtris notiſſimus, atque bellator egregius, cum publicus eſſet cujuſdam Imperialis civitatis hoſtis, atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendiſſet, portantem pannos pro veſtiendis confratribus ſuis, ille partem panni Monacho abſtulit, ut & ſe veſtiret, Monachus indignanter abiens, minatus eſt in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, abſtulit ei reliquum pannum atque pallium, dicens: Quum talem

R. Amatoribus & furibus. Amatoribus, quia laxato fræno opus ſuum peragunt ſine tympano, candela & candelabro: furibus, quia clandeſtina eorum furta illuminant & in lucem proferunt.

Herculesin quo peccavit?

R. In eo quod occiderit ſceleſtum *Cacum* qui plane imberbis erat, primogenitus ac quaſi recens excluſus *Wie ein jung hun das Erſt auſz den Eyer Schalen kumpt.*

Hiſtoriæ jucundæ de parocho.

Militem puerulum è baptiſmatis fonte ſuſcepturum, parochus interrogavit, Domine miles tune idoneus es huic muneri ſuſtinendo, ad quod miles, puto quod ſic, tum parochus, noſtine præcepta Dei? ad quod miles, quidni: tum parochus, quodnam eſt primum præceptum? reſpondit miles, non vorabis, *Du ſolſt nicht freſſen*, erras perverſe miles, inquid parochus, primum enim præceptum eſt, *Non habebis Deos alienos in conſpectu meo.* Imo regerit miles, Dominatio veſtra fallitur; Nonne enim Deus ſtatim à creatione præcepit: *de Ligno ſcientiæ boni & maline comedas Gen.* 2. Tum parochus ô miles magna eſt fides tua ſuperas me eruditione vel potius aſtutia.

De quibuſdam ſimplicibus Ruſticis.

Prope patriam meam eſt vicus agreſtis, nomine Mundingia, iſtic dicuntur inprimis eſſe ſum-

ſimplices Ruſtici, illorum unus ſemel ad forum Ehingenſe profectus, cum domum rediret audivit in confinibus duos cuculos ſibi invicem ſuo cantu reſpondentes. Erat autem in ſylva Mundingenæum, alter in ſylva finiſſimæ villæ; Et cum cuculus alterius ſylvæ ſuum clamore ſuperare videretur, ille demiſſo equo cui inſidebat, aſcendit arborem, atque ſuum cuculum ſtridore illo incompoſito adjuvabat. Interim lupus equum illius devoravit. Quare Ruſticus repetens domum ſuis compaganis conqueſtus eſt; quomodo propter Reipub. honorem & communis emolumenti gratiâ, quod ſuum cuculum juviſſet, accepiſſet hinc non mediocre damnum. Unde illi conſenſu communi & impenſis, damnum illius ſublevaverint: indignum judicantes, ut qui pro ſalute & honore publica laboraſſet, inde jacturam pateretur.

De Nobili & monacho.

Nobilis quidam patribus noſtris notiſſimus, atque bellator egregius, cum publicus eſſet cujuſdam Imperialis civitatis hoſtis, atque Monachum quendam civitatem intrare volentem apprehendiſſet, portantem pannos pro veſtiendis confratribus ſuis, ille partem panni Monacho abſtulit, ut & ſe veſtiret, Monachus indignanter abiens, minatus eſt in extremo judicio illum pannos redditurum. Quod nobilis audiens, abſtulit ei reliquum pannum atque pallium, dicens: Quum talem

lem mihi dilationem & tam diuturnum terminum ſolvendi concedis, ego ſi poſſem, tibi etiam monaſterium auferrem.

Chriſtiani & Iudæi diſputatio.

Matthias quidam Ulmenſis, parum prudens, in libris tamen Bibliorum multum exercitatus, diſputabat cum Iudæo de fide ejus & Chriſtianorum, utra melior vel verior eſſet. Tandem dicebat: Vos Iudæi non ſignati baptiſmate, in extremo judicio, ſicuti canes à carnifice in urbibus non ſignati, à dominis cædemini: Nos autem ſignati, impunes erimus. Tum Iudæus interrogavit, Ubi eſtis ſignati? Matthias reſpondit, Charactere baptiſmatis (ut loquuntur Theologi) qui eſt impreſſus animabus noſtris. Ad hæc Iudæus dixit: Cum in extremo judicio aderitis cum corpore: nemo poterit videre hoc ſignum animæ nos verò Iudæi ſumus circumciſione & præputio ſignati. Cui Matthias, O impudentiſſimum Iudæum, inquit, velles tu in cœtu ſummi Iudicis atque tot millium hominum oſtendere virilia, & pudenda educere? Vade ad patibulum cum tua impudentia. Itaque victor ſe judice abiit.

De Martino.

Martinus chlamydem pro paupere dimidiavit.
Ut faceremus idem nobis exemplificavit.

Secreta quinam aperiunt?
R. Si ſecretarum ſeriem vis noſcere verum.
Ebrius, inſipiens, pueri dicent tibi verum.

Epi-

Epitaphium insigne?

Hic in propriâ recubat villâ
Pater Aristulphus cum ancillâ:
Cui à dextrâ forte Mamillâ
Dat Pater oscula, deficit illa.
Sed per spatia ævi pauxilla
Post hæc funera vivit in villâ:
Nam dum sapit huic admodum squillæ
Cum bene sapidâ coctâ anguillâ,
Dum dat famulo cellæ sigillæ,
Ut depromat vina Cyprilla.
Vivere desinit Pater in villa,
Sitis urgebat quippe pusilla.

Incerti autoris.

Ex minimis, vitium, cælum modulamina, castra,
Venit, alit, penetrat, mitigat, exuperat.
Seditio, requies, oratio, cæna, favilla.
Maxima, longa, brevis, semibrevis minima.

Quare multi ad magnos honores mundanos perveniunt.

R. Hoc sæpe fit ob commodatam domino uxorem. Hinc hic fit secretarius, ille senator, hic comes, & iisdem artibus à magnatibus multi præpinguia venantur officia, uxores quæ ob id non immerito superbiunt, quarum radiis maritus fulgeat. Item se illas esse, quarum amore princeps gaudeat, dicunt, nullam, ex Domini hanreizatione fieri impudicam earumque maritos, qui ineptis Hir-

ci

ci videri poſſent, ita excellere aureis cornibus, ut dignitate cunctos anteant. *Paulus Iovius in vita Galeacii ſfortiæ*, & à prudentibus nulla alia compendiolior via ad honores adipiſcendos, quam hæc ipſa habetur. Exemplo luculentiſſimo nobis erit hiſtoria Euriali ab Ænea Silvio conſcripta. videatur hic ulterius. *Nevez. lib. 4. num. 82.*

De quodam Conſule Ulmenſi.

Quidam Conſul Ulmenſis, quum veniſſet in legatione ad Dominam Mechthildam ducem Auſtriæ: atque inter orandum crepitum ventris ædidiſſet, nihil commotus eſt, ſed proceſſit in ſermone. Quod cum domina audiviſſet ac diſſimulaſſet, virgines autem ejus ac pediſſequæ ſe invicem aſpicientes, occulte riderent, pepedit & una ex illis. Quod Conſul ille audiens, atque ab inſtituto ſermone digrediens: Procedite, inquit, ex ordine, & poſtquam me ordo rurſus tetigerit, ego redincipiam. Unde omnes ſunt in riſum effuſiſſimè commotæ, dominaque facetâ ejus reſponſione permota, magnifice eum tractavit.

Poſſuntne mulieres peregrinari illæſa pudicitia?

R. Vix quidem: quia viæ teruntur ab omnis generis hominibus, qui prætio illecebriſque, nec non vi Hanreitatem expetunt? Sic Dina, *Geneſ* 34. & Angla illa, de qua Sylv. epiſt. peregrinationes fructus uberrimos protule-

tulerunt,& Comicis frequenter peregrinatrices ſiniſtræ ſunt famæ : nam benè ſciunt,abſente fele ſaltare mures. Imo in peregrinationibus adeo fiunt applicabiles, ſubjectibiles, & tractabiles, ut Theologiæ ſtudioſis pro cathedra quam conſcendant, Iuriſtis pro pulpito, cui corpus imponant & Medicis pro vivæ Anatomiæ ſubjecto, ac denique nemini non inſerviant.

Carmina in quibus omnes primæ literæ incipiunt ab F.

Fœmellas furtim facies formoſa fefellit.
Fortuito faciens ferventi furta furore.
Fur foritas fertar futuens flagroque feritur.

Carmen jucundum.

Hircus cum pueris, puer unus, ſponſa, maritus.
Cultello, lympha, ſine dolore cadit.

De anu per crepitum animam exhalante.

Uno animam crepitu Iana pepedit anus.

Gallice ſic.

Vous qui paſſez, priez Dieu pour ceſte Dame
Qui en petant par le cul rendit lame,

Comparatio mulieris & canis.

Comparantur à noſtris cane & mulieres, illi dum volunt, mingunt : hæ dum volunt flent, ut Iuven. Saty. 6. & Ovid. Ut flerent oculos erudiêre ſuos

De rixoſa Muliere.

Habebat quidam jurgioſam imprimis Mulierem, adeò ut, ſive ex caupona rediret, ſive

loboraret, aut comederet, maledictis ab ea impeteretur: quicquid tentavit, ſemper ei Mulier maledixit, atque quanto eam frequentius verberaverat, tantò contumelioſior reddebatur, magis jurgabatur. Quod cum verbera nihil profeciſſent, alia via aggrediendum putavit, atque quotiescunque ipſa ei maledicebat nihil movebatur, ſed continuo tibia, cuculus erat indoctiſſimus, canebat, Quod cum feciſſet, ipſa acrius maledicere cæpit. Ille vero perſiſtente in propoſito, ipſa præ ira ſaltare cæpit: quo pergente, ipſa ex manibus ejus tibiam excuſſit, qui cũ nihilominus reſumpſerat tibia ſine commetione caneret, mulier indignantiſſima domum exivit, aſſerens ſe poſthac non perpeſſuram nequitiam viri, & temulentiam illam intolerabilem. Et cum poſtero die cum ſolita maledictione rediret, vir ad ſolitum cantum reverſus eſt. Quare mulier ſe victam oſtendens, imprecationibus abſtinuit, benevolentiſſimamque ſe futuram viro pollicita eſt, modò tibiam ſeponeret. Memorabile exemplum, pertinaciam mulierem variis artibus frangendam eſſe.

FINIS.

FLOIA
CORTUM VERSICALE
DE
FLOIS SWARTIBUS,

illis Deiriculis, quæ omnes fere Minſchos Mannos, Weibras, Jungfras, &c. behüppere & ſpitzibus Schnaſlis ſteckere & bitere ſolent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO
ex Floilandia.

Cortum Verſicale de Flois.

ANgla flôoſque, canam, qui waſſunt pulvere ſwarto
Ex Watroque ſimul fleitenti, & blaſide dicko,
Multipedes deiri, qui poſſunt huppere longè
Non aliter, quàm ſi floglos natura dediſſet,
Illis ſunt equidem, ſunt, inquam, corpora kleina,
Sed mille erregunt menſchis matraſque plagaſque.
Cum ſteckunt ſnaſlum in livum, blautumque rubentem
Exſugunt: Homines ſic, ſic vexeirere poſſunt,
Et que tandem illis pro tanta lonia teſtant,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum,
Sunt variæ plagæ, quibus ob ſua Sùnda, ſuamque
Ob nutwillitiam ſtrafit Menroſque Frùaſque

Ipſe Deus, cœlum & ſternas, qui fecit & Erdam.
Hunc ſteckit ſlangus, lopit Dulbundus in illum,
Et bitit in livum, ut cogatur fundere Geiſtum,
Aſt alium Wolffus fretit beruſque toritit,
Hic heffit multos luſos, & tempora nullo
Fredam heffit, lopunt per Kleidros, valdeque bitunt.
Aſt reliquos inter deiros non boſior ulla eſt,
Nec magis anfechtit minſchos, illiſque moleſtas
Erregit plagas, quam ſuvartæ turba floorem
Non illis ſatis eſt finſtri ſub tempore nachti.
Steckère, & ſeüto meudos upweckere ſlapo:
Sed quoque ſub dago perkrupunt undique kleidros,
Nunc hùc nunc illuc huppentes ſcarpibus atque
Bitentes ſchnafiis, ſic ut de liſide blautus
Sæpe fluat, pleckique rubri cernantur in huto.
Glòſite quæſo mihi, mihi gloſite quæſo ſodales,
Sæpius expertus redo hoc, cum Wolckibus altis
Deleuchtunt Sternæ; ſchinit Mane undique lechte,
Et vadent ſlapum volbringere tempora finſtra,
Solum verbindrunt tardum ſuvarita aptmina flapum,
Nunc heffunt luſtum per Weickum ſpringere Beddum
Nunc vero upſtigunt Beinos, Beiniſque relictis
In me dio ſitìunt livo propè nablia runda,
Nunc quoque per Bordum krupunt, dant cuſtia mundo,
Cuſtia quæ ſmertant, ogos naſoſque bekickunt
Deinde juvat rurſus warmum ſub krupere Beddum
Et ſchuldros, armoſque handoſque in viſere, quicquid

Sæpe

Sæpe etiam wandrunt infra, ruckumque beſeukunt,
Et rundos lendos driventes uni dique luſtam!
Sicut quando etiam wandrit Morderus in Holto,
Non tantum wandrit longum verdrivere tempus,
Sed ſchiagit, ſteckit, warpit, donditque Subinde,
Si qui begegunt Ludi, qui Beutlia plena (gunt
Geldo hoffunt, Kleidroſque bonos in corpore dra-
Sic quod nigrorum damnanda caterva florum,
Non tantum in Beddo krupit, Kleidroſque bekickit,
Ob longam quoniam, ſed quando cernit in eſſe
Gleideribus blautum, & ſchonum quoque merckita thurum
Eſſe nec op dictum veluti morderus adhuppit,
Uthſteckit ſehnakum, ſub quo ſum anglia ſcarpa,
Anglia ſanguineum deipe quæ ſteckit in hutum,
Ut fugit blautum, neſcitque uphorere, donec
Livum cum blaſo ſwartum bene fulluit intra,
Nec fugit tantum, verwundit & undique livum,
Ut ſchlangus ſteckit, furioſus bittit ut hundus.
Et poſt ſe multos plectos, mabloſque relinquit
Rotigenos, Sclapens hec quando feulit, iu hogum,
Cum livuo ſeſe Werpit, Wegſtotit & handis.
Deckbeddum, ſcurit neglis, ſchadumque befeudit,
Sed quanno mortram gledro vertriſit ub uno,
Mox flous exſtundo bhendus weghupper, & altum
Dat wundum, ſi nec fieddo quoque tutus in illo eſt,
Rurſum alio ſpingit, proque una vulnere ſteckit
Plurima, ut ille ſemel qui ſclapo upwakuit alto,
Non iterum poſsit meudos thoſchlutere ocellos,
Se Waltrit miſere ruckit, flaukitque, Kifitque,

Inſequiturque ſloos, ſolitque incorpore, verum
Gripere cum tentat, blotum ſibi gripit in hutum,
Sæpe igitur totos ſine ſchlapo ducere nachtos
Cogitur, & multas lidit martraſque Plagaſque
Nec ſaltem hæc fiunt beddörum ligimus alio,
Sed quoque cum leſumus, cum ſcrivimus, & imo,
Eedere cum volumus bene plagitur undique corpus,
Præcipuè beinos intra, teneriſque ſub armis
Summis in kragiis hic, hic ſunt regna floorum,
Hic kreflunt, ſteckunt, bitunt, kit Zlunt que ſubinde, ut
Patere non poſsis, cum ſchuras neglibus butum,
Et qnod der Wundrunt omnes, non ullus in Erda,
Lebit deiriculus, nonnullus inaëre ſchwebit, (unus
Qui tam magnanimus, tam ſit quoque kenus, ut
Exiguuſque flous non fruchtitat ille potentes,
Kerlos: non Babſti krona verſchrickit ab ipſa,
Bokum perkrupit ſanctum lopitque bebende:
Donec beroret blotum cum ſchnaflide livum,
Cogit ut huic Pabſtus ſlotos crutzumque ſacratum
Werpere de manibus, deirumque fugare bitentem.
Non fruchtit Keyſros, non Reges, non Patriarchas
Non Cardinales, heudos qui margine breido
Dragunt in Koppis, verum nihil achtit hic heudos
Nec ſtafos goldo decoratos, ſteckit in hutum
Haudus ut ex koppo, fallatque ex bandile ſtafus,
Nec flous an Doctor ſit fragit ſiue Magiſter,
Ille vel ad backum vel ſe bene ſettit adhalſum(tum,
Adque anglum ſcarpum, per dunnum drucitat hu-
Ut ſedrum dextra leva ſmitatque papyrum. (dam.
Ipſe Ego dum ſchribo hæc, poſſum non beſſere fre-

Pum-

Pumphoſios nunc upmato & ſeuto undique flòos,
Nunc hoſenbendros uplòſo, & nadia circum
Kito, & non findo, mox quando rurſus ad ipſos
Me ſeddo beutros, proh quam tunc dlagere primum
Incipiunt: ſæpe upſpringo, propterque dolores
In ſtuba circumdantzo, tiſoque ſed illi
(O bòſi deiri) nihil hæc ſchelt wordia curans,
Sed quia lidendum eſt aliquid, lido illa ſed abſque
Murmure non lido, nec eos Wegſpringere lato,
Cum krigo, meſtum nemo, Wegſchnidoque Kotpum.
Anne flòo quiſquam eſt in toto audacior orbe,
Non lopit quando droſceri ſteglide Kornum
Uthſchlagunt, plaguni, ut vix arbeitre e poſſint.
Okleinum deirum, tu non armenſia ſpernis,
Agmina, Schweinherdos, Scapios, Wechtroſque tudentes.
Betleroſque armos miſere per ſtrata ſchreientes
Viſere non dubitas: Schelmos Deiſoſque beſotis,
Cumque illis vitam latis cruce, ac ſarlicte rado
O te felicem floe ſi vortelia noſſes,
Inque rauchis beltzis tantum floltiſque woneres
Kleidris, in warmis hoſis, ſic tutior eſſes,
Quam ſi bedleros miſeros miſer uſque beſokis. (das,
Nunc ut ad Wifras veniam Iung fraſque behen-
Quædam bereuramt quando non omnia poſſum.
Flògia turba hominum generi non ſyndior ulla eſt
Quam Wifris: Wifræ ſtridunt nocteſque dieſ-
Deiris cum ſwartis, teinunt in krigia dira (que,
Ut ſæpe blauto ſittant: ſchrecki, bile viſu,
Sed multæ reliquas vincunt ſchelmſtuckibus argis,

Amplius & didicere olim quam, fretere brotum,
Hæc quando ex doro lepunt ſub tempore faſti,
Atque coxantes peddenu hòrunt ex fontibus iiizos.
Quos non audivere prius, tunc ſe, ſe Crùizere dextra,
Incipiunt, s'Wartoſque flòos beſchwerere wortis
Ut nito lopere, ſpringere trupere turba nigella
Cogatur Stubis Kamris Bediſque ſaliſque.
Qui tantum wortis vinci potuere ſed illa
Eum fiunt Deſto Duflus wegiri fit, & omnem.
Exbuſo pulicem. Sunc deinde ex jungfride turba
Que bittrum kakum dranckum de flore lupini
Perq; omnes Kamræ wincklos non ſpargere ceſſant,
Donec mane ſious pereat qui liggit in Erda.
Aſt reliqui lopunt per agros, baluntque virentem
Herbam, qua pulecum cepit pulicario nomen.
Quam quando Sunus non dum de wolckibus altis
Schinit, per Kamras ſpargunt, tunc nigra caterva
Inſiitit grano ſolio, atque exugit acerbum
Saſtum, ut non valeat rurſus verlarere blatum.
Tunc nemit beſmum virgo wegkerit & herbam
Atque ſioum ſimul uthkevit, dreckoque bedeckit.
Quid memorem? Cordus doctiſſimus ille poëta.
Nos ex orciſare docet nigra agmina verſu?
Hic etenim ſchrifit ſepteno carmina libro:
Nec te nocturni puliceſque fatigent,
Hunc ex orciſmum candide lector habe:
Manſula, corrios budigoſma tarantula calpe,
Rhymmula dinari galba caduna trepunt
Hos novies lectam ſcanſurus concineverſus
Treſque meri calices ebibe quaque vice.

Quis

Quis dubitet verum nobis ceciniſſe Poëtam?
Ovos felices Wifras ſi talia vobis
Nota eſſent cunctis, non vel flõus unus in Huſõ
Bliferet: wordis, aut brancko, aut frutice bittro
Schwartes dèiriculos ſtundo dõderetis in uno.
Sed quid de rickis dicam, ſplendẽte potentes
Auro, ſæpe floum vidi ſibi kractere grotum
Et ſeu captivum helben ſi in ſchludere goldo,
Ut tandem upgefat tenebroſo in carcere geiſtum
Quid vero Wifræ quæ non didicere volantes
Arte floos kleidris, ipſisque uthdrifere beddis,
Hæ ſæpe erregunt cum detris, krigia grotæ,
Nunc kragium uploſunt, & evekum titia circum,
Nunc tengunt magis & wiſunt ſua ruckia blota
Ut fengant ſchlagantque floos, nunc ſcurere lendos
Incipiunt, handos ſubſtectunt ſcortiſque beiniſque,
Quid feggam? ſæpe & ſoccos detrectere futis
Vidi illas rockumque updeckere & undique ſoccos
Nunc huc nunc illuc beſcukere, ſtrickere feutos,
Namque ſciunt Wifræ, quod gerne in ſoceine wo-
Nec quando in Wullã ſemel in ceſſere rugosã (nam
Hinc poſſunt facili rurſus wegſpringere, jam cum
Affertur ſoccus, Deus ò bone quanta floorum
Agmina mit bringit, veluti ſi ſemini ſwarto
Eſſet conſperſus totus. Tunc bella videres,
Tunc angſtum magnum drifit captiva floorum
Turba, atq; e arbeitet toto cum corpere, ſnaſlum;
Utreekit, beinos ad ſaltos ſetit adholtit
Wolla vel eludit, tunc ſenguni ordine Wifræ
Nigrantes ſchelmos, & tollunt banckio in bardo
In diſcunve, hic hi mordunt, handiſque tremendis

In-

Invahiunt ſettunt niglos in corpora ſwarta,
Et gnickgnackſpelunt, ut circum blautus in Erda
Fleitat, nec prius uphorunt, niſi tota caterva
Tradita ſit Dodo. Tunc leggunt agmina tanta,
Vitam qui latuere ſuam, ut wegrapere poſſes
Handis, ſed beſmo wegkerunt, ſæpeque fullunt
Ingentem moldum, ſchudelumve & flumine mergunt,
Quid memorem jungfras, megdaſque? ſchonuntne vigillis (faſt eſt,
Deiriculus? ſchenckunt vitam? non ſchenkere
Ajunt Nam quando debent hæ ſpinnere Wockum,
Vel quando Holnadium ſcarpis uthnehere nadlis
Sittunt, nulla illis Freda eſt, ſit ſwartus in huto,
Huto molliculo ſtons & ſe ſanguine mekæ
Fullit repletus per kleidros ſpringit & huppit,
Vexeritque adeo, aut Iungfræ ſeque abſque pudore
Uprapant ſeſe & Beinos, Bauchumque bekiekant,
Et ſcurant, donec paulum Wehtagia cedant,
Sæpe etiam Cragium upmakunt & Titia runda
Defendunt, arcentque ſtoos ne ſnafiide lædant,
Et blautum uthſugant. Namque hic embehrere multum.
Non poſſunt, Eadem Megdæ faciunt, & ad unum
Si fieri poſſet, vermos ad tartara nigros
Projicerent. Vidi quaſdam, no. lego Gaſellas,
Si quando vaccas herdo nachdri fere vellent,
Solo himbdo indutæ poterant non hiſſere fredam,
Nunc bando inruckum fulebant nunc ſua neglis
Titia crantzebant, nunc lendos, nunc Knigioſque.
Nec ſcio quid reliquum ſchurebant torve mentes.

Hæc

Hæc ideo vobis ô fratres ſcicko fideles
Sæpe ut denckaris, gutumque leſhatis amicum,
Et quoties bibunt vos nigri ſchnaſlide deiri,
Et quoties handis veſtris ingripitis hoſos,
Fengere nempe ſloos, tales effundite wortos:
Iam ſlous, Hamburga quem ſchickunt urbe politus
Oldus Bekandus, blodum me ſteckit in hudum,
Scilicet uidenckamque ſui, denckamque jocorum
Puſſorumque ſimul. Denckam ergo, cedito rurſus
Parve ſloe & noſtrum miſere quoque plage Bekantum
Frundum, ut ſit memor & nullis vergettat annis
Noſtri, ſic durat Frundſchoppia. Num is & nibe.

PUGNA PORCORUM

PUGNA
PORCORVM
PER
P. PORCIUM,
POËTAM.

Paracleſis pro Potore.

Perlege porcorum pulcherrima, prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poeſin.

NIVERSTADII,
Apud GASPARUM MYRRHEUM,
MELCHIOREM THUREUM,
&
BALTHASARUM AUREUM,
1681.

PUGNA PORCORUM

PUGNA
PORCORVM
PER
P. PORCIUM,
POËTAM.

Paraclesis pro Potore.

Perlege porcorum pulcherrima, prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.

NIVERSTADII,
Apud GASPARUM MYRRHEUM,
MELCHIOREM THUREUM,
&
BALTHASARUM AUREUM,
1681.

ADLECTOREM
Iodocus Helmontanus.

Porciolus Porcos, cecinisti parva croacum,
Sic condigna refert præmia, Homere tibi.

Ad Eundem.

Mœonides ranas cecinit, sed Porcius ille
Posterior porcos, plaudite utrique precor.

Ad Eundem.

Potando pugnas Porcorum perlege potor,
Petendis posuit præmia porciolus.
Porcorumq; procul propellant prælia planctus,
Persuadent propter poëmata percinere.
Perdocuit paucis porcorum pulchra Poëta
Prælia, perlecto plaudite porciolo.

Po-

PUBLIUS PORCIUS POËTA.

Perlege porcorum pulcherrima, prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.

ADLECTOREM

IODOCUS HELMONTANUS.

POrciolus Porcos, ceciniſti parva croacum,
Sic condigna refert præmia, Homere tibi.

AD EUNDEM.

Mæonides ranas cecinit, ſed Porcius ille
Poſterior porcos, plaudite utrique precor.

AD EUNDEM.

Potando pugnas Porcorum perlege potor,
Petendis poſuit præmia porciolus.
Porcorumq; procul propellant prælia planctus,
Perſuadent propter poëmata percinere.
Perdocuit paucis porcorum pulchra Poëta
Prælia, perlecto plaudite porciolo.

Po-

PUBLIUS PORCIUS POËTA.

Perlege porcorum pulcherrima, prœlia, Potor,
Potando poteris placidam proferre poesin.

Potentiſſimo

PATRONO

PORCIANORUM.

P. PORCIUS

Poëta

Proſperitatem precatur plurimam.

POSTQUAM publice porci putamur, præſtantiſſime patrone, placuit porcorum pugnam poëmate pangere, potiſſimè proponendo pericula pinguium prælatorum: pugnant pigriter puſillanimes prælati propter pinguedinis pondus, porrò potentius porcelli pauca proceritate perpoliti: propterea placeat precor puerile poëma perlegere porcorum porcellorumque pugnam propoſitionibus pictam paribus, peripræpoſtere.

Proditur patronus porcianorum, primordialibus punctis.

Res Inamæna Caret Affectu. Læta Decorem
Omnimodè Aſpirat Bellula Habe Ergo
Rata:

Proditur poëta.

Plura Latent Animo Cœlata, Et non Temeranda
Indiciis Vllis, Scilicet hoc Volui.

Potentiſſimo

PATRONO

PORCIANORUM.

P. PORCIUS

Poëta

Proſperitatem precatur plurimam.

POSTQUAM publice porci putamur, præſtantiſſime patrone, placuit porcorum pugnam poëmate pangere, potiſſimè proponendo pericula pinguium prælatorum: pugnant pigriter puſillanimes prælati propter pinguedinis pondus, porrò potentius porcelli pauca proceritate perpoliti: propterea placeat precor puerile poëma perlegere porcorum porcellorumque pugnam propoſitionibus pictam paribus, peripræpoſtere.

Proditur patronus porcianorum, primordialibus punctis.

Res Inamæna Caret Affectu. Læta Decorem
Omnimodè Aſpirat Bellula Habe Ergo
Rata:

Proditur poëta.

Plura Latent Animo Cœlata, Et non Temeranda
Indiciis Vllis, Scilicet hoc Volui.

P Recelſis proavis pulchre, prognate patrone,
Pectore prudenti pietateque pradite priſcâ,
Prater progeniem, prater praclara parentum
Pralia pro patriâ, pro praſulibuſque peracta,
Pleraque pro populo proprio perfecta potenter
Pellucens probitate, potentique proſperitate,
Propoſito praſente petens plerumque peritos,
Propterea que probas philomuſos, preſequeriſque
Parnaſſo potos, precio precibuſque poëtas:
Poſtquam percapi puerile placere poëma
Pracipue propter præſcripta proœmia pugnæ
Porcorum, placuit parvam præfigere pugnæ
Pagellam, porci prodentem proprietates
Plauſibiles, pinguem patronum promeruiſſe
Pectore pinguiculo, pol promeruiſſe poëtam
Pingui porcorum pingendo poemate pugnam.

Propoſitiones pugnæ.

Porcos piſtorum pergunt proſternere pugnæ
Porcelli, paſti plantis per pervia prata.

PUG-

PUGNA PORCORVM

PER

P. PORCIVM

Poëtam.

(a) PLaudite procelli porcorum pigra propago.
Progreditur, plures porci pinguedine pleni.
Pugnantes pergunt, pecudum pars prodigiosa,
Perturbat pede petrosas plerumque plateas,
Pars portentose populorum prata profanat.
Pars pungit populando potens, pars plurima plagis.
Pfætendit punire pares, prosternere parvos.
Primo porcorum præfecti pectore plano
Pistorum porci prostant pinguedine pulchri,
pugnantes prohibent porcellos, ponere pœnas
præsumunt pravis: porro plebs pessima pergit
protervire prius, post profligare potentes.
(b) proconsul pastus pomorum puke perorat
prælia pro pecude prava prodesse, proinde
protervire parum patres persæpe probasse
porcorum populo pacem pridem placuisse
perpetuam, pacis promptæ præconia passim.
pro præcone pie pacis per pondera plura

a *Processus porcorum ponitur.*
b *Profitio proconsulis.*

proponente preces, prudens pro plebe patronus
porcus prægrandis profert placidiſſima pacta.
(b) paciſci placeat porcis, per prælia prorſum
plurima priſcorum perierunt paſcua patrum.
præſtat porcellis potiori pace potiri,
præſtat prælatis primam præbere paleſtram.
porro proclivis pugnæ plebeia poteſtas
(c) prœlia portendit, per privilegia priſca
proponens pugnâ porcos potuiſſe patenti
proſtraviſſe pares, per plebiſcita probari. (ſtas
porcum pugnacem pecudem, præclara potependet per porcos pugnaces, pergite paſſim
perdere præfectos, porci properare puſilli
(d) perdere pinguiculos, præfectos præcipipigritia pollent prælati perpetuati, (tare,
poſtquam plebs pertæſa potentatus penetravit.
præcipiti pede, porcelli petiêre puſilli.
pugnando properare prius, peſſundare patres.
præſtituunt perſonatos præcurrere porcos.
propugiles, porro plenum pinguedine putri
prælarum porcum piſtrino pinſere panem
præcipiunt, per poſticam, per pervia portant.
(e) propterea properans proconſul poplite prono,

præ-

b *Placidatorum pacta proponuntur.*
c *Prælia portendit.*
d *Properea porcellorum penetratio.*
e *Preces proconſulis pro prælatis.*

præcipitem plebem pro patrum pace poposcit.
perſta pauliſper, pubes preciosa, precamur.
penſa profectum parvum pugnæ peragendæ
plures plorabunt poſtquam præcelſa premetur
prælatura patrum, porcelli percutientur
paſſim, poſteaquam pingues porci periere.
propterea petimus, præſentem ponite pugnã
per pia porcorum perimus penetralia, poſthac
prælati poterint patrata piacula parce
perpetrare, pro cul poſtponite prælia parva,
præ prælatorum pœnis patientia præſtat.
(f) plebs porcellorum parte præcone parato
porcis prælatis proponit particulares
pacis particulas: pateant præſentia pacta
porcorum populo, porcorum poſteritati.
principio petimus prælatos perpetuatos
poſtponi, propter pia privilegia patrum,
porcellos patuit pariformi pondere paſtos
porcis perſimiles, porcos præſtare puſillos
propter pulmonem propter penetrale palati,
pars parvi porci prunis plærumque peruſta
principibus primis portatur, porro putreſcens
porcorum pectus putri pinguedine plenum
projicitur paſſim, partim pro peſte putatur,
propterea porcis prælatio præripiatur.
pergite porcelli præfectos præcipitare.
(g) pro prælatura porci pugnare parati
proſiliunt, pars prata petit pars prona paludes

f *propoſitiones porcellorum particulares.*
g *poſteriorum pugna.*

prodit præcipuo proterva potentia plausu,
porro porcelli pulchrè per prata perurgent
pinguiculos properare procul, penetrare pa-
ratí,
per portas patulas, porcos perfodere pergunt.
Prosternunt, pinguedo potens prohibet pro-
perare- (porcis,
(b) propterea pacem proponunt; parcite
porcelli posthac potiemur pace perenni:
propterea pulcher porcellus præco politus
prospiciens patres pronos peccata profari,
prospiciens positos prædâ, positosque pericło.
propositum pandit; pacem perferre potestis;
parcite prælati, procerum pondus puerile,
perdurare parum propter pleroſque putatur,
perfringunt pacem penitus post pacta peracta.
(i) ponite pro pacto pignus, proferre po-
tentes.
pro pacis, praxi, potiora pericula pensant
procelli, portent pignus, pax pacta placebit.
princeps porcorum propria pro plebe pe-
destris
procumbens, pœne perplexus, prœlia propter
(k) pestiferi populi, promittit præmia pul-
chra.
pultem pomorum, propinam pulvere pisti
pastilli, partem placentæ posterioris,
pocula

h *Porci pasisci petunt.*
i *Præconis propositio.*
k *Profertur pignus pro pactione.*

pocula profundæ perquam precioſa paludes.
porcum prægrandem placido pro pignore præbet
promulgas planâ procellos poprietate.
præfecturarum poſthac pertingere palmam.
porro porcelli pinxere procœmia pacis
particulis paribes, pateat pax poſteritati.
(l) porci prælati placido pacto pepigerunt
perpetuam pacem, poſthac præcedere parvos
porcellos porcos, putri pinguedine plenos,
phas poſthac porcis paſſim pugnare puſillis
pro pomis putridis, pro parte poſterioris
proventus pingui, poterint purgare plateas.
prolixè poterint pomaria, participare,
partiri prædas, patulas peragrare paludes,
proclamaturi procelli pectore pleno,
poſtquam præripitur procellis per peregrinos.
poſtquam percipiunt pede prendi poſteriori.
(m) plaudite procelli, plebes precioſa perenni,
parta pace parate procul præludia pulchra,
pompas præcipuas, proſcænia publica palmæ,
purpureos pannos, picturas pendite pulchras
progeniem priſcam procellorum perhibentes,
priventur platani, priventur pondere pinus,
procellis paſſim pomaria proſtituantur,
palmarum prorſus plantatio præripiatur
pendula, pro pacta portentur pace parati

l *Particula pactæ pacis.* (tam
m *Pompa porcellorum poſt pactam pacem perac-*

palmarum pilei, procedat pulchra propago.
pacificatorum porcellorum, penetrando
planiciem, patriæ paſſim peragrando plateas,
plantæ pro pedibus plateatim projiciatur.
portetur per præcipuos præco peramænus,
pacis perfector promat præconia pacis
publicitus, prono procumbant poplite porci,
porcellos patriæ patronos profiteantur.
(n) porro præcedat potu pincerna, paludis
pocula propinans pleniſſima: pabula præbens
pulmenti putris pro proprietate palati,
pro præcone potens paleæ piſtura paretur,
prôluvies pepli polluti, portio pinguis
pleni potoris promentis particulatim
pocula præſumpta, præguſtatos patinarum
pullos, perdices, pavos, porcos piperatos.
prætereas patriæ per prima palatia perget
perſuadens populo porcellorum pietatem,
plaudant porcelli, portent per plauſtra peronem
per patriam patulo progeſſu perſpiciantur:
piſtorum porci prope piſtrinum patiantur
perpetuas pœnas, præſervati prope poſtes,
(o) perturbent pueri porcos prope percutiendo,
propellant porcos pulchræ per penſa puellæ,
pertractent parvos porcellos, poplite prono
procumbent, pilos patientur pectine pecti.
plaudi-

n *Pincerna præcedit præconem poculo pleniſſimo,*
o *Porcelli puellarum pollice perfricti procumbũt.*

plaudite porcelli, piſtorum plangite porci,
piſtores paſcant porcos paſtu palearum,
percuſſos partim pedibus, per plurima probra
partim projectos petris pugniſque pedeque,
(p) paſtores paſcant porcellos proſperitate
præcipuâ, peragrantes prata patentia paſſim.
poſtridie poſtquam porcelli pace potiti,
præſumdſera patres protervè pungere paſſim
prælia prædictæ pugnæ populis perhibentes;
plurima porcorum penſans præſaga poteſtas
propoſuit primo palmæ præſcribere pondus
peſtiferæ plebi porcellorum pedetentim
propoſuit pedites precio pro poſſe parare,
procos prædones per pagos perque paludes.
(q) pungentes pecudes promuſcide, phama-
que paſſim
perſertur, properatque pecus proclive, proinde
preficitur pennæ procurator peracutus:
ponens pugnaces porcos pecudeſque papyro,
promittunt poſito pede præfectis praferare
præſcripto pugilum pugnam properara parati
(r) precipuum, prout præcipient princeps pu-
gileſque.
porro proventus precii pleriſque parantur,
præcurrunt proceres precii plus percipientes
placant pollicitis, proh! propellos peregrinos

p *Porcorum præſaga penſiculatio pro præfecto paranda.* q *Phama prælii*
r *Perfidia præfectorū precium præripientium pugnantibus,*

perfidiam patrant proprioque penu potiores
præstituunt prædas, proponunt postea plebi
persolvendarum propinarum paraclesin
pugnaque protrahitur, porro porcus philo-
musus
prædotriba pusillorum per parisienses
promotus, pagi pastor, parochusque paludis-
paulum perdoctus pariter producere petrum
pertrectabatur, proh! perdita pectora plena
perfidiæ: pudeat perceptæ præmia prædæ
plebi præripere peccato pernicioso
peccat, prodet profusa pecunia, prodet,
prodet prædones: postquam pensent peregrini
præmia pro pugna patrata, proque periclis.
(s) personuit parochus, pergens proponere
plures
perfidiæ partes: porro princeps pugilesque
pestiferum parochum proclamabant perimen-
dum (tandum
pseudo-euangelicumque probabant præcipi-
ponto, præterea plus provenisse pericli
persuasu parochi, plus ponderibus pavimenti
portæ præcelsæ, plus pulveribus platearum.
protestabantur pœnis plectendum poste pa-
tente, stis
ponendum prope prunas, particulisque peru-
profundo puteo profundè præcipitandum,
(t) publicitus pugiles prædicta piacula patrant
plebsque

---

s *Propalatio perfidiæ per Philomusum.*
t *Pœna philomusi.*

plebſque putat pulchrum philomuſum perde-
re porcum, (rata
proinde preces princeps proponit plebſque pa-
promittit parere pijs precibus, pugileſque.
(u) partiri pergunt propinam: perficiuntque
perfidiam, pauci prohibent peccata patrari
pro placito pugilum, plecti plerique putantur
propter perfidiam propalatam peregrine.
poſtquam porcelli præceperunt peregrinos
privari precio, prolixe perficulando (pugnæ,
(w) publicitus propere procurant præmia
proponi porcis paganis perſoluturas,
proſtat præco potens plures præcurrere porci
prætendunt, prohibetque pedo plus perci-
pientes.
poſtquam pellecti precio porci peregrini.
(x) præſidium pugnæ præbebant, præcipitare
pugnam pergebant porci; porro properabant
partim pinguiculi, partim putredine pleni
provecti plauſtris, partim peditis properabant.
porro porcelli præceperunt peregrinis (gues
plauſtra penetrando porcos proſternere pin-
producique palam pendendos poſte patente.
(y) propterea peditis prudenter progredi-
entes
perturbaverunt, projeceruntque potenter.

plau-

---

u *Porcellorum percipientium perſolutionis perfi-*
diam. w *Ponitur perſolutio pecuniam preſentiſſi-*
ma. x *Pingues porci provehuntur plauſtris.*
y *Prædatio porcellorum.*

plaustrum porcorum, prędâque potente potiti,
præcipuos porcos protraxerunt plateatim
porro, porcorum prospecto principe primo:
prœco potens populo propinavit perimendum,
plectendum pœnis pendendum poste patente.
porro pauca petit princeps proferre, priusquam
perficiat placitum præconis plebs pileata,
permittuntque parum proponere proinde profatur;
(z) parcite procelli, proavorum prisca putamur
progenies, prisci potuerunt plura parentes
prælia pro patriâ patrare, pericula plura
pro populo perferre pio, pro plebe parati
pœnas pauperiemque pati, possunt pietatem
publica phana parentum pyramidesque probare,
promeriti pulchrè per prœmia picta probantur.
propterea pensate, precor, pensate periclum,
parcite perdendo, pietatem perficientes.
postquam perfecit princeps prædicta, parumper (mœnum,
plorans, percutiensque palam pectus peraprofert parcendum ploranti præco politus
propter progeniem, propter præciosa potentum
patrum privilegia, prognatamque profatur proge-

z *Precatio principis porcorum.*

(a) progenie propria princeps præcoque proinde
pergunt pacifici populo prope proſpiciente,
prælatos pariter, prælatis participari,
partiri prædas: parro promiſcua plebes
propterea præfert, pereat prælatio prava.
(b) poſtquam parturiunt præclara penaria prædas
perficiunt pacem patitur populuſque
poſteaquam patuit prærepta pecunia plebi.
plangunt privatim procerum præcordia pacem
plectunt perjuro per juria plura patrantes.
propterea porci, porcelli pleps populuſque.
poſt hac principibus prohibent producere punam.

a *Paciſcuntur princeps.*
b *Populi propoſitio potiſſima.*
Perſonavit placentius poſt pocula.

Potentiſſimo, pientiſſimo prudentiſſimo que principi.

PATRI PURPURATO,

præſenti pontifici,

PLACENTIUS

plurimum precatur proſperitatis.

PErge pater patriæ, patriarum perfice pacem.

promereare palam palmam placidissime princeps.
possessæ pacis primam perhibe pietatem
priscorum patrum per prudentissima pacta.
posteritas perget præconia promere passim
pontifici preciosa pio, plebecula, pubes,
primores patriæ proclamabunt peramæno
plausu pastorem pacis, pia pectora plaudent.
phama peragrabit, peragrabit phama polorum
per penetralia: præterea populosa propago
progenies patriæ, patres, puerique pusilli
protestabuntur priscis patribus potiorem.
pontificem pileo pretioso prædominantem,
phama penetrabit penetrabit phama paludes
persarum, poterit phœnix proferre perennes
pacis porticulas, per pontificale paratas
præsidium, posthac penetrabit pax paradisum
plebs peregrinorum prospectâ pace perenni
pacati populi pactum pariforme probabit.
publica patronum pacis, privata parenter
pectora perpetuo plausu pariter perhibebunt.
prudens pontificis pectus, per plura probetur
plectra poëtarum, pleri que poëmata promant
præcipuam plerique parentelæ probitatem
pertractent prosa, præstante poëmate prorsus
præcellat princeps pacis, princeps pietatis.

Postremo pronunciavit.

pensa pauperiem, princeps prœclare, poëtæ.

FINIS.

Proca-

Præcatiuncula

P. PORCII

Poëtæ,

PArce precor pingui pagellæ, parce prudente
pugnantium parœmiæ,
parce parum pulchræ picturatæque poëſi,
præſente pictæ poculo.
phœbo poſtpoſito placuit profundere pluta,
præceps poëmaque promere.
poſtquam potaram, perlegi paucula puncta
pingens, proindeque potitans.
perplacuit poto pluſquam puerile poëma,
pleriſque perſuadentibus.
produxique palam perſcrutandum paradigma
pleno probandum poculo.
percuſſo pluteo puduit puduitque papyri
partique pudet poëmatis.
porro potores partim prodire perurgent,
partim precantur protinus:
præſertimque poteſt patronus præcipiendo
parvâ precatus paginâ,
porcorum populus, porcellorumque precatur
promiſcue plebecula,
perfectam pugnam perfecto ponere prælo
propediem placentium.

Charus Centurio curavit comere chartas
Cenſorem, curæ commiſit Chalcographorum.

Te-

Teſtamentum Ludicrum

GRUNNII PORCELLI,

Cujus

D. HIERONIMUS,

Ad

EUSTOCHIUM,

M. meminit.

GRUNNIUS COROCOTTA PORCELLUS *Teſtamentum feci, quod quoniam manu mea ſcribere non potui, ſcribendum dictavi.* MAGIRUS *Cocus dixit: Veni huc, everſor domi ſolrverſor ſu, gitive* PORCELLE. *Ego hodie tibi vitam adimo. Corocotta Porcellus dixit: ſi qua feci, ſi qua peccavi, ſi qua vaſcula pedibus meis confregi, rogo domine Coce; veniam peto, roganti concede. Magirus cocos dixit: Tranſi puer; aduer mihi de culinâ cultrum, ut hunc Porcellum faciam cruentum. Porcellus comprehenditur à famulis: ductus ſub die* XVI, *Calend. Lucernimas: ubi abundant Cymæ, Clybanato & Piperato Coſſ. Et ut vidit ſe moriturum eſſe, horæ ſpacium petit: Cocum rogavit, ut Teſtamentum facere poſſet Inclamavit ad ſe ſuos parentes, ut de cibariis ſuis aliquid dimitteret eis. Qui ait: Patri meo Verrino Lardino* DO LEGO DARI *glandis modios* XXX. *Et matri meæ Veturrinæ Scrophæ* DO LEGO DARI *Laconicæ ſiliginis modos* XL. *Et ſorori meæ Quirinæ, in cujus votum intereſſe non potui,* DO LEGO DARI *hordei modios* XXX. *Et de meis viſceribus dabo donabo Sutoribus ſetas,*

tas, Rixatoribus capitmas: Surdis auriculas: Cauſſidicis & verboſis linguam: Bubulariis inteſtina: Eſticiariis femora: Mulieribus lumbulos: Pueris veſicam: Puellis caudam: Cynædis muſculos: Curſoribus & venatoribus talos: Latronibus ungulas: & nec nominando coco Bo Lego *ac dimitto popam & piſtillum, quæ mecum detuleram à querceto uſque ad haram; liget ſibi collum de reſte, volo mihi fieri monumentum ex litteris aureis ſcriptum:* M. Grunnius Corocotta Porcellus, Vixit Annos dcccccxc ixs. Quod Si Semis Vixisset, Mille Annos Implesset. *Optimi amatores mei vel conſules vitæ, rogo vos ut corpori meo beneficiatis, bene condiatis de bonis condimentis nuclei, piperis & mellis: ut nomen meum in ſempiternum nominetur. Mei domini, & conſobrini mei, qui huic meo Teſtamento interfuiſtis, jubete ſignari.*

LUCANICUS	ſignavit.
TERGILLUS	ſign.
NUPTIALICUS	ſign.
CELSANUS	ſign.
LARDIO	ſign.
OTFELLICUS	ſign.
GYMATUS	ſign.

Cra-

Crepundia Poëtica dimidio aucta.

HISTORIA
DE
GALLO GALLINACEO,
IN QUA
Singuli verſus Elegiaci, continent litteras Alphabeti.

GAllinis propriis gallus ſatur, hiſce relictis,
Liber ad externas fertur amore novo.
Comiter excipitur. fruiturque libidine: laſſum
Fortè domum regredi ſerior hora monet.
Sed proprie gallum redeuntem hunc undique roſtris
Excipiunt, turbant, cumque furore necant.
Gallum etenim fidum ſtabilemque in amore petebant:
Non exinſtabili hunc, qui vagus igne furit.
Ergòne adulterii hunc pœnas pro labededisſe,
Sicque vel exceptum forſan obiſſe putas?
Galle igitur, ductor quicunque futurus earum es,
Hujus ab exemplo diſce manere domi.

De Ebrio quodam.

INtrarat lectum ſomnoque meroque ſepultus,
Micturus matulam quærit utraque manu.
Muſcipulam matulæ vice dum capit ebrius, ejus
Pars eſt muſcipulæ capta pudenda dolo.

Proverbia Leonina de Ebrietate.

EBrietas prodit, quod amat cor, ſive quod odit.
Bacchus & argentum mutant mores ſapientum.
Qui multum bibit, is miſer ac Idiota redibit.
Vivere vis lætus, vel ſana mente quietus,
Dæmonis ut linum, ſic mordax effuge vinum.
Ebrie quid faris? vivis vel morte gravaris?
Quid facias neſcis, truncus ſine mente quieſcis
Nec differt multum, te inter fatoque ſepultum
Sicut ſobrietas facit, ut ſit longior ætas
Sic facit ebrietas vitæ breviare diætas.
Ebibe fac totum, ſi vis cognoſcere potum.
Mortales lætos vinum facit atque facetos.
Poſt vinum verba, & poſt imbrem naſcitur herba.
Quando venit potus, ceſſat ſermo quaſi totus.
Si non ægrotat, bene mingit, qui bene potat.

De duobus Conjugibus captis, Iocus.

QVam mirabiliter capiuntur fœmina virque;
Vtentes licitis tactibus, atque jocis.
Ciſtæ ludentes innitebantur apertæ.
Cum ſimul in ciſtam, & clauditur illa, cadunt.

De

De Virgine jam nuptura moriente.

QUæ matura viro eſt virgo, immaturaque morti
Mors rapit hanc, nuptam nec ſinit eſſe viro.
Si quis eam rapuiſſet vir, potuiſſet eidem
Nubere: mors rapuit, nupta cui eſſe nequit.

In puellas falſis crinibus, ſuperbientes.

QUæ geritis fictos alieno è vertice crines
Dicite, ſub dulci melle venena latent.

In puellam ſemper faciem tegentem.

MItte operire nigro poſthac velamine vultum,
Nuda Venus nudi nam decus oris amat.

Vidua & Eccho.

V. Nunc ego ſola meos hic nullo teſte dolores
Solabor triſti triſtis & ipſa loco?
Hic à parte juvat ſylvarum obſcurior umbra.
Muſcoſo in de placent antra referta ſitu:
Hinc etiam fontes è quorum murmure leni
Exiguos lapides ingemuiſſe puto;
Atque inter tantos ſi fas gaudere dolores,
Hunc equidem lætor me reperiſſe locum.
Nullus adeſt? *Ec.* eſt. V. hic loquitur quis juſtius æquo? (*Ec.* ea.
Ec. Echo. V. reſponde tu, rogo ſi Dea?
V. Qui ne agitant fluctus? *Ec.* luctus. V. ſemperne manebit.
Aut dolor aſſidue me ſuperabit? *Ec.* abit.

V. Non

V. Non abit, at contra Cadmei militis inſtar
Naſcitur, & lætam me fore reris? *Ec.* eris.
V. Abſit ut hoc credas, prohibent fata aſpera.
Ec. ſpera.
V. Quid ſperem accepto vulnere, quæſo refer?
Ec. Fer. V. Fero quod poſſum, verum mors conjugis inter
Præclaros primi ſic mea corda movet.
Ec. Amovet. V. ab illo facile abſtinuiſſe putabis,
In quo magno Deum munera erant ſita?
Ec. ita.
V. Naturæ ſuadet vis. *Ec.* vis. V. tum cætera diſce. (*Ec.* fere.
Ec Diſce. V, omnes dotes opta referre.
V. Si quidquam omittam. *Ec.* haud mittam.
V. excuſatio talis
Sufficit, en dico principio. *Ec.* incipio.
V. Artibus excultus. *Ec.* cultus. V. fuit atque diſertus.
Ec. Certus. V. tum leges excoluit. *Ec.* colu't.
V, Quod ſi fortunam ſpectes, fuit omne decorum.
Ec. Aurum. V. eſt quod pluris tu facies?
Ec. facies. (virili,
V. Pulchra quidem facies perfecta ætate
Illum qui cernit numina ſperat. *Ec.* erat.
V. Plura ſciat feciſſe illum hæc quiſquis legit
Ec. egit.
V. Iam dolor haud patitur dicere plura tibi.
Ec. i.

Contra

Contra Fœminas.

Fœmina corpus opes, animam vim, lumina, vocem
Polluit, annihilat, necat, eripit, orbat, acerbat.

Adam, Samſonem, Loth, Davidem, & Salomonem fœmina decepit, quis modo tutus erit?

MEntiri, nere, & lacrymari, nilque tacere,
decipere hæ veræ ſunt dotes in miliere.
Vt corpus teneris, ſic mens in firma puellis.
Nil non permittit mulier ſibi, turpe putat nil,
cum virides gemmas collo circundedit, & cum
auribus extenſis magnos commiſit elenchos.
Intolerabilius nihil eſt quam fœmina dives
Malo in conſilio fœminæ vincunt viros.
Neve puellarum lacrymis moveare caveto,
ut flerent oculos erudiere ſuos
Fœmineus vere dolor eſt poſt facta dolere,
Ille lavat laterem qui cuſtodit mulierem.
Male quod mulier incœpit, niſi efficere id perpetrat,
id illi morbo, id illi ſenio eſt: ea illi miſeræ miſeria eſt, (percipit.
ſi bene facere incœpit, ejus eam cito odium
Sed vobis facile eſt verba & componere fraudes,
hoc unum didicit fœmina ſemper opus!
Non ſic incerto mutantur flamine Syrtes,
nec ſolia hyberno tam tremefacta Noto;

Quam

Quam cito fœminea non conſtat fœdus in ira;
ſive ea cauſa gravis, ſive ea cauſa levis.
Væ tibi fœmineo quiſquis es captus jugo.
Tu miſer es, & eris, ſi tangat te ars mulieris.
ſit tibi conſultum mulieris ſpernere vultum;
componit vultum, quia vult ut des ſibi multum.
attrahit ut fiſcus, ſed decepit ut Baſiliſcus.
non hodie, nec heri, nec cras credas mulieri.
Eſt quaſi grande forum vox alta trium mulierum.

Pro fœminis.

RVſticus eſt verè qui turpia de muliere
Dicit, nam vere ſumus omnes de muliere.

Veſtes fœminæ bene tegunt, quia longæ.

DVlcibus & modicis ornatur fœmina verbis;
Et collaudatur mulier ſi pauca loquatur
Quæ dos matronis pulcherrima? vita pudica.
In medio uxores, & piſces ſuntmeliores.

De muliere quæ viginti quatuor maritos habuit,

VNa viris mulier viginti quatour uxor
quæ fuit, hanc viduam non niſi ſtultus amet.

Ad expertum Medicinæ Doctorem.

AEgrorum haud minor noſcas ſi tangere pulſum,
Hoc cum te proles non animata docet.
Nam dicis fœtus ſentire in conjuge vitam

Ortus bis ſenis menſibus ante diem. (xes.
Conjugis aſt ventrem cave dum clyſtere rela-
Ne medium fœtus mordeat hic digitum.

Medicifícti.

FIngunt ſe Medicos omnes; Idiota Sacerdos,
Iudeus, Monachus, Hiſtrio, Laſor, anus,
Miles mercator, cerdo, nutrix, & arator.

Salarium Medici.

MAximus in morbis Medico permittitur orbis:
Sed fugit exmente medicus morbo recedente.

Defurto Problema, ad Iuriſtas.

QVi domino invito rem contractaverit eſt fur;
Quid, ſi hoc invita non faciat domina?

In jūriſconſultum ad amaſiam properantem.

IVridicum, peragens vocat accelerate Patronus,
Lucratos nummos cernat amica cupit.

Iuris præceptum.

QUod tibi vis fieri, mihi fac; quod non tibi, noli,
ſic potes in terris vivere jure poli,

Baldus, Plato, Ariſtoteles.

ECce it Baldus eques gemmis oneratus & auro,
Plato fœtum peditem trahit Ariſtotelem.

Ad

Ad Romulum, Lupa alumnum

EXcipe, magne puer, lactantibus ubera labris,
Quæ lupa facundo præbet amica ſinu.
Eſt lupa, ſed genium ponit cum lacte lupinum,
Tu cave. ne mores, quos vomit illa, bibas
Quam vereor, ſubito lac illud aceſcat? ni:
Quod tibi dat vitam, pluribus eripiat,

Roma amoris nomen.

ROma quod inverſo delectaretur amore,
Momen ab inverſo nomine cepit amor.

Ad amatorem.

AD dominam intrepido vis tendere carmina curſu?
Scire operæ pretium eſt, quo pede verſus eat: (unum
Nimirum pedibus metrorum ex omnibus præ reliquis mulier dactylon omnis amat.

De amore proverbia

ILli pœna datur, qui ſemper amat, nec amatur.
Cæcat amor mentes, ac non raro ſapientes.
Curis jactatur, ſi quis Veneri ſociatur.
Eſt oculo gratum, ſpeculari ſemper amatum
Heu dolor eſt! gratis abſcedere rebus amatis.
Illum nullus amat, qui ſemper, da mihi, clamat.
Poſt mortis morſum, vertit dilectio dorſum:
Quot campo flores, tot ſunt in amore dolores.

Stultus quando videt, quod pulchra puellula ridet,
mox fatuus credit ſe quod amare velit:
Verus amor miſerum nunquam contemnit amicum
Dulcis amica vale, mandatum do tibi tale.

In procum Pudibundum.

GVttur clamat amo, cum guttur reliqua membra
quin animus tacita voce fuſurrat, amo.
Omnia ſi hoc clamant tardas cur adire puellas
& cur, amo, trepidas, dicere virginibus?
hoc quamvis clament, tamen adveniente puellâ,
& lingua, & guttur vociferare negant. (vult;
Quæ ſit cauſa rogas; pudor eſt qui dicere non
cum pueris pudor eſt, deſine amare puer.

In amatorem deformis Puellæ.

VEſtra modo eſt noſtris oculis oblata puella,
Tam dulcis, tam pulchra ſalax ac candida vultu,
Vt tres ſi offerret tales mihi Iupiter ipſe,
Vltro duas diti darem, ut abriperet reſtantem

Nihil niſi ſubſpecie pulchri amatur.

QVisquis amat cervam, cervam putat eſſe minervam (nam.
Quiſquis amat ranam, ranam putat eſſe Dia-
Quamvis fædatur, cuivis placet id, quod amatur.

Opum

Opum nimia cupiditas quanta mala proferat.

PRopter opes acquirendas mala plurima fiunt,
Et bona deficiunt plurima propter opes,
Propter opes ſe mercator dat mille periclis.
Exponitque mari ſe, ſua propter opes.
Propter opes vetulo ſit ſponſa puella marito,
Ducit anum juvenis vir quoque propter opes.
Propter opes quandoque volens vir cornua ſumit;
Sæpe dat invito fœmina propter opes.
propter opes tolli patitur ſibi virgo pudorem,
Floreque fit dempto publica propter opes.
propter opes, quæruntur opes, opulentia creſcit;
Creſcit avaricies ſordida propter opes.
propter opes, quæcunque prius promiſſa, negantur,
Et data dicuntur non data, propter opes.
propter opes ſpes ſæpe ruit, vota irrita fiunt:
Summaq; ad ima ruunt omnia, propter opes.
propter opes Medicus ſæpe haud bona pharmaca ſcribit:
Æger & hæc renuit ſumere propter opes.
Propter opes etiam cariſſima pharmaca fiunt:
Quæ nequeunt inopes ſumere propter opes
propter opes in opes Medicos accedere nolunt,
Auxiliumque negant hi quoque propter opes
propter opes lites injuſtæ, injuſtaque dantur
Indicia injuſto à Iudice propter opes.

propter opes, ditumque domos, inopumque pererrant,
Et capiunt fures omnia propter opes
propter opes paſſim ſunt præliabella, rapinæ;
pacis iniqua etiam fœdera propter opes.
Propter opes quid non patitur miſerabile mundus?
proditur arx, urbes, regnaque propter opes.
Propter opes nunquid Chriſtum vendebat judas
Et crepuit pendens arbore propter opes?
Propter opes homines animam cum corpore perdunt; (opes
Sic perduntur opes, cunctaque propter

Tres ſtudendi modi parum utiles.

NOn bene ſit ſtudium quodcunque fit ante ſeneſtram,
Nec valet in lecto. nec valet ante focum.
Flamma nocet libris: ſtudium impedit ante ſeneſtram,
Viſa Venus: ſomnum lectus inire monet
go relinq; focum, lectum ſimul atque fene- (ſtram
Major & è ſtudiis ſic tibi meſſis erit.

Studioſi Characteriſmus Belgico-Latinus.

LVguduni ſtuduit quidam Pſaltiſta,
Die zijn vaderlick goet meeſt al verquiſt had
Muſicus erat atque Citharista
Hy minde een meiskẽ, en leider liſt na,
Om haer te behagen op alle termine,
Experientia multa docet ſine fine,
Dat bethoonde hy haer bewijſende,

Quod

Quod amanti nihil ſit difficile,
Als hy een hoentken opkloes vers gebraden,
En daer toe een ſtoop wijn in ſijn maech laden,
Cupidinis inſtar erat amænus.
In dictis ac factis totus obſcænus;
Nam ſine Cerere & Baccho friget Venus.
Een kaertken te ſpeelen in plaets van ſtuderen,
Libros vendere, *en t'gelt te verſmeeren,*
Een nachtken te tictacken of verkeeren:
Sou oock een Egſel ſoo niet wel wat leeren?
s' Avonts op ſtraet te ſcrappen, tieren, en baren,
Et alta voce, ſta, ſta, vociferare;
Doch te vluchten, ſoo hem een muys komt tegen
Scirpo armatus *In plaats van een deegen;*
Tanta magnanimitas *dient die oock verſwegen?*
Neen, t'is beter geloopen als ſlagen gekregen.
Per mille Dæmones *ſwoer den vromen* Iohannes,
Gans Droes ick moet ſien wat dit voor een man is,
t' Rammelter en ruyſter al watter ontrent is,
Cor meum pejus eſt, quam cor ſerpentis.
Broeder wat dunckt u of dit geen ſtudent is?

Ænigma.

DIc, quibus hoc animal terræ naſcatur in oris,
Maſculus eſt mater cui, mulierque pater?

Aliud ad Ponticum.

ESſe duos oculos miror tibi, Pontice, cujus.
Vnocula eſt mater, unoculuſque Pater.

Non eſt corrumpenda ſubſtantia propter accidens.

ARtibus incumbens noli corrumpere ſenſus:
Quid juvat ars, uſus ſi tibi nullus erit?
Artibus incumbas, ut vita tibi integra duret,
Sic etiam poteris ſcribere multa ſenex.
Fac quoque ne nimio mens ſit labefacta labore;
Arte quid is faciet, mens cui ſtulta, boni?
Non corrumpendum eſt quod ſubſtat propter inhærens,
Fundamento etenim cuncta ruente, ruunt.

Votum Scriptoris.

QVi librum ſcripſit, cum ſcutis vivere poſſet
Detur pro pœna ſcriptori pulchra puella.

Ad nomen virginis Claræ.

LPereat, nec ſit (Græcorum ut lingua miniſtrat)
Littera H. Chara eſt, quæ modo Clara fuit.
Fallimur & Clara es, clara tua forma relucet,
Et mihi Chara, ergo nomen utrumque refers.

Fabula de Pruna, Faba, & Stramine.

PRuna, Faba, & Stramen rivum tranſire laborant,
Seque ideo in ripis Stramen utrimque locat.
Sic quaſi per pontem Faba tranſit: Pruna ſed urit
Stramen, & in medias præcipitatur aquas.

Hoc

Hoc cernens nimio riſu ſaba rumpitur imâ:
Parte ſui, hancque quaſi tacta pudore tegit.

Fabulæ ſignificatio.

NOli infælicem caſum ridere propinqui
Ne ſimilis fiat, deteriorve tibi.

In terreſtrem Calicolam.

ANte necem cum quis cælorum tecta frequentat,
Talem Luciferum quis fore poſſe negat?

Ad Gertrudem Carmen Leoninum.

OPia Gertrudis quam inter bene baſia ludis! (trudis.
Dum trudo, trudis, bis terve, quaterve re-

Nullus ſolus bene ridet.

NE ride ſolus nam riſus ſolius oris (horis.
Pravus vel ſtultus reputabitur omnibus

Luſus delectabiles.

ESt pulcher ludus, cum nuda ludere nudus.

Trium bevefaſtidium.

POſt triduum mulier faſtidit, & hoſpes, & imber:
Quod ſi plus maneat, quatriduanus eat.

Agere & pati fortia Romanum eſt.

CVm ſuſpendendum mater deplangeret, ille
Romanum eſt inquit, fortia poſſe pati.

Honoris & Deuitiarum Comparatio.

DOnat opes homini Deus, & ſibi poſcit honorem,

Ergo divitiis anteferendus honor.

Favor.

RIdenti domino, nec cælo crede ſereno,
Ex facili cauſa dominus mutatur & aura.

Dos formoſa.

FOrmoſam nudam volo; nudam non volo formam;
Quæris cum forma quid volo? materiam

An viduo ducenda ſit vidua?

QVæritur à viduo viduam cur ducere nolit?
Nam ſimili eſt ſimilis congrua, parque pari.
Reſpondet viduus: viduam tunc duxero quando
E cruce ſuſpenſus vir prior ejus erit.
Vt mihi, nupta virum nequeat laudare priorem,
Eſt vir enim viduæ ſemper in ore prior.

Pro naſutis.

DIc mihi naſutos carpis cur zoile, naſos
Indignos noſtin' regibus eſſe breves.

Ad Claram, ne ſola maneat.

CVncta creare Deus voluit ne longis eſſet
Solus, ſolaque tu Clara manere cupis?

Bias.

OMnia qui dixit mea mecum porto, videtur
Vxorem ſapiens non habuiſſe Bias.

Omnis ſimilitudo claudicat.

CVm quis homo nequam Mancum deluderet, ille.

(Non

Non mirum eſt paritas claudicat omnis ait.

In Cothurnatum Gallicum.

VEctari rauco pudor eſt tibi, Gallico, curru?
Cur ergo rauco non pudor ire pede?

Anagramma uxoris.

INſaturabile par ſunt orcus & uxore: ait Rex,
Vnius experiens, alteriuſque; ſciens.
Quiſquis in uxorem cecidit, deſcendit in orcum:
Rite inverſa ſonant *Veſor* & *Orcus* idem.

Reſponſio.

NVncupor *ucſor* ego, non ſum quaſi conjugis *orcus*.
Sed quia per totam ſedula *curſo* domum:
In muliere vir eſt, ut in orco Belzebub? ergo
Infernum ſi ſit fœmina, vir Satan eſt.

In Anabaptiſtas de uxorum communitate.

COmmunes vobis uxores eſſe feruntur;
Impingi falſo cenſeo tale nefas.
Conjugium eſt, dum carne duo ſociantur in una,
Et, ſoboles, certum novit adulta patrem.
Vxores vobis non ſunt, dicantur amicæ,
Quas ita communes omnibus eſſe licet.
Sed cum nemo libens aliis concedit amicam,
Ergo Meretricum nomina vera ferant.

Gratis at (objiciris) præſtant, & nulla meretur:
Nomine ne careant, ſcorta vocare decet.
Haud nova res igitur communia ſcorta teneri,
Commune eſt vobis hoc aliiſque nefas.

In eoſdem.

OMnia ſunt vobis communia ſicut amicis:
Laudo quod expoſite participentur opes.
Vxores verò dum proſtituuntur & ipſæ, (eſt.
Hoccine amicitia eſt? non puto: Luxuria eſt

In uxorem.

QVi capit uxorem capit abſique quiete laborem, (dolorem
Longum languorem, Lacrymas, cum lite.

Ad uxorium.

SÆpe quieſcit ager, non ſemper arandus? at uxor
Eſt ager, aſſiduo vult tamen illa coli.

De Helena ad nuptias Paridis tranſeunte.

ID quod Naſo jubet, Menelaï noverat uxor:
Si qua velis apte nubere, nube Pari
Triſtis ob id Menelaus erat: quia vertice nata
Cornua ſe numero ſenſit habere pari.

De equo bipedonato, ac proinde homine Platonice

OMne animal bipes impſium ne eſt homo, quando Platoni (mo eſt.
Creditur: ergo Equus, qui bipes ortus, ho-

Ad Amatorem.

FLes, rides gaudes, mœres, requieſcis, oberras: Non

Non mirum; vita eſt talis amantis; amas.

Cornix & meretrix.

BAlnea Cornici non proſunt, nec Meretrici; (fit unda.
Nec Meretrix munda, & nec Cornix alba

Scortatorum infelicitas.

FErtur in amplexu quendam expiraſſe puellæ;
Quæſtio fit: quonam ſpiritus ejus iit?
Hoc ſcio: nam Pauli docet id ſat Epiſtola, quod non
Præbeat ad Superos janua talis iter.

Clericus.

CLericus in ſella gaudet veniente puella.
Clirice ſis fortis nec des tua munera ſcortis.

Filia Macha quæ?

FIlia Mæchatur, quæ Mæcha matre creatur.

Meretrix.

ESt Meretrix dicta ex hoc, quod dat verbula ficta,
Exterius picta eſt, verum interius maledicta.

Carmen Trochaicum Rythmicum ad Peregrinantes.

QVi videre mundi. (nantes.
Concupis rotundi.
Vniverſitatem,
Atque vanitatem:
Ambula per urbes,
Teque nolo turbes,
Si vagas puellas
Cernis ore bellas. Vir-

Virgines fuerunt,
Nunc at exuerunt
Cum metu pudorem,
Cum pudore florem.
Flore deſtitutæ,
Laude diminutæ,
Ære proſtitutæ
Fraude & involutæ;
Non petunt amorem,
Te volunt datorem,
Non amant ocellos.
Sed tuos locellos,
Si cares locellis,
Non places ocellis:
Non manus pueliis
Eſt avara bellis.
Naviga per undas
Æquoris profundas
Piſcibuſque piſces
Victitare diſces.
Hic vides vagantes,
Qui manus parantes
Exhibent carinis,
Mercium rapinis.
Si nemus pererras,
Exteraſve terras,
Repperis latrones,
Qui necant barones.
Sive te necabunt
Teve fauciabunt,
Eximent vel ullas
Sacculis medullas.

Mendicare panes,
Succulos inanes
Qui tenes, & æris
Indigus vereris?
Præſtat ergo ad ædes
Patriaſve ſedes
Denuo redire,
Quam fame perire.

Virgo non vitianda.

ESt Magnum crimen corrumpere virginis hymen.

Carmen Rythmicum de Nuce & virgine.

CVm nux rubeſcit
Et virgo crine pubeſcit;
Tunc nux vult frangi,
Et virgo ſtipite tangi.

Signa corruptæ virginis.

VVlvæ dum pollent, gena pallet, & ubera mollent:
Hæc ſunt ſigna ſatis corruptæ viginitatis.

Bellicum facimus.

AVdierat procul arma, bonâ de gente Batavus.
Geſtit in hoſtiles fervidus ire globos.
At lateri patrium mater dum ſubligat enſem,
Hæc, inquit, referas, nate ſac arma domum.
Vix proprior ſteterat pugnæ, veſtigia preſſit,
(Mille micant enſes, vulnera mille ferunt.
Num quid, ait, ludi eſt? oculis non parcitur ipſis,

Cerne

Certe oculis ludus non placet ille meis; (pus
Forte tamen jacuit truncum ſine nomine cor-
Irruit: Hiſpanum nam cutis eſſe docet.
Sævit atrox, & qua cædendo, qua laniando,
Abſecuit miles ſtrenus enſe femur.
Facturuſque fidem, magni argumenta duelli,
Et femur, & ferrum ſanguinolenta gerit.
Inde memor moniti, nam pugna cruenta
peracta eſt,
Arma celer properat ſalva referre domum.
Hoc ait Hiſpanum mulctavi verbere mater,
Maternoſque femur projicit ante pedas. (ſes
Horret anus; ſed enim potius caput enſe tuliſ-
Nate, refert, olim hic forte redibit eques.
Non faciet certe ô Mater; ſed poſſis iniquum,
Vnde caput vellem tollere? non habuit.

In Hiſpanum ſignum crucis in pallio, gerentem.

CVr Hiſpane crucem geris ob Mavortia facta?
Aptior eſt factis crux maledicta tuis.

Ad Claram.

DAnt oculi mortem; dant Clara tuo oſcula vitam,
Sic ſæpe ut vivam, ſic volo ſæpe mori.

Tria mala.

QVæ mala ſunt hominum rebus tria maxima, ſcire (fretum.
Quæris? habe paucis; fœmina ſtumma,

Ad Grammaticos.

DIcite Grammatici, cur maſcula nomina cunnus,

Et

Et cur fœmineum mentula nomen habet?
Sic ego; ſic aliquis ſenior de gente verendâ
Rettulit, attollens longa ſupercilia;
Mentula fœminei gerit uſque negotia ſexus,
Vnde genus merito vendicat illa ſibi.
Indefeſſus agit res qui ſine fine virorum
Maſcula non temere nomina cunnus habet.

In furem.

ERipuit vitam ſibi fur, vis noſcere cauſam?
Tortoris nummos maluit eſſe ſuos.

In Porphyrium.

FLeſſe bis; at nunquam legitur riſiſſe Redemptor,
Cur hominis proprium riſibile ergo vocas?

Militia Amoris

MIlitat omnis amans vincenti laurus amata eſt,
Victorique parant læta trophæa jugum.

Poëſis nova.

QViſquis amas Phœbum pariter venerare Lyæum;
Quam tribuit venam Phœbus Iacchus alit

Iohannes pro Anagrammate habet
SINE ANO.

INfantem vidi (fuit hæc res mira (*ſine ano*:
Nomen *Ioannes* hoc Anagramma dabat.

Metamorphoſis.

QVi fuit ante bipes, ſi ducta homo conjuge. fiat; (erit
Hinc animal qua; drupes, quâ ſpecie illud

Non

Non asinum nec equum, sed cervum fœmina format,
Aut illum cuculi more volare facit.

Quis felix!

PRimus, qui nulli debet; sortem inde secundam,
Iudice me, cælebs, tertius orb us habet.
Si tamen uxorem quis habebit, dote recepta,
Recte erit, obtingat si tumulare malum.

Gryphus Ænigmaticus.

DIc quid non vivens vivum fit vertice dempto?
Id lapis est: dempto vertice nam fit apis. (est
Inque brevem si mutetur, quæ syllaba longa
Navis & ablato vertice fiet avis.
Sic paries, aries fit, sanguis & anguis: at hamus
Mus, magnus Agnes, Iaspis & aspis erit.
Et rabies abies sine vertice, & æmula mula est
Fit loculusque oculus, sic oculusque nihil
Imo & quod vivit sine vertice vivit & ivit,
Transit nequam in equam, sicque boves in oves.

Iocus Grammaticus.

MObile fœmineum fixum fugit omne virile;
Vaccaque non crassus, crassa sed illa datur.
Dos sacra, non sacer est; cur dicitur ergo sacer-dos?
An quia sacra sacrũ dos facit esse virũ?
Non incongrius est igitur mihi sermo futurus
Quando sacerdotem dixero dote sacrum.

Sed.

Sed cur Vaſtalis ſoror eſt quoque dicta. ſacerdos?
Nec potius ſacrados, quando virile nihil:
Nam quia dote ſacra eſt, non hinc dicenda ſacerdos,
Sed potius ſacra dos jure vocanda foret.
Fallor? an hæc ideo eſt ſorte appellanda ſacerdos, (ſacer?
Quod ſacrâ huic animus ſit quoque dote

De ſeptima Genitura domo, apud Aſtrologos.

COnjugii Aſtrologis domus eſt ſi ſeptima, quare
Rixarum hæc eadem eſt, litigiique domus?
Non quia pacifica eſt, aut lites fœmina tollit:
Lis ſolet uxorem, corpos ut umbra, ſequi
Hoc probat *Eliſabet*: medio huic in nomine Lis eſt,
Bellaque fide parans *Iſaabella* ſuo eſt.

Mulier unde dicta?

DIcta fuit mulier quaſi * mollior: eſt tamen Eva
Non de carne ſui ſumpta, ſed oſſe, viri.

VATICINIUM,

Seu

Carmen Chronographicum de pace, in oppoſitio ſenſu Retrogradum pro anno 1633.

Opinio loquitur,

VatI CInorbona, non beLLans hIC LabItVr annVs:

pax

* *Varro de ling. lat.*

pa CIſer eſt VenIens, non MaLa ContrIbVIt

Suſpicio reſpondet.

ContrIbVIt MaLa, non VenIens eſt pa-
CIſer annVs: (nor.
LabItVr hIC beLLans non bona VatiCI.

De frigore in Februario 1635. vaticinium ſelis, & Chronicum carmen.

FeLIs noſtra retro. ConIVnCtIs renIbVs
IgnI, (1635,
SIC hoC oMne geLV VatICInata FVIT.

Ebrius commiſſo homicidio culpat vinum.

EBrius occidens occurrentem obvius en-
ſe,
Mox capitur ſceleris neſcius ipſe ſui. (tur,
Criminis aſt dum mane ſui quæ cauſe roga-
Neſcio quæ ſit, ait; ſit niſi cauſa merum.
Ignoſcenda mero culpa: at trangenda lage-
na eſt (rum.
Pætor ait, ne iterum peccet, ut ante, me-

Ebrietatis quot ſunt ſpecies

BIis ſex credatis ſpecies ſunt ebrietatis:
Eſt vilis primus; ſapiens eſt alter opimus,
Ternus grande vorat; quartus ſua crimina
plorat.
Quintus luxuriat: ſetuſque per omnia jurat;
Septimus attendit, octavus ſingula vendit;
Nonus nil celat, quod habet ſub corde revelat
Somnia denus amat; undenus turpia clamat;
Et cum ſit plenus, vomitum reddit duodenus.

Aliter.

EBrius atque ſatur, modis his ecce vagatur:
Hic

Hic canit, hic plorat, ſed & hic blaſphemus, hic orat,
Hic eſt Pacificus, ſed & hic nullius amicus,
Hic ſaltat lætus, ſed & hic ſermone facetus,
Hicque loqui neſcit, hic ceſpitat, ille pigreſcit,
Hic eſt clamoſus, ſed & hic verbis vitioſus,
Diſputat hic, ille aſt curtit per compita villæ,
Hic ſervit Veneri, ſomno vult ipſe teneri,
Hic vomit, hicque vorat; ſic Pacchi turba laborat.

In Ebrium.

POntice cum ſapido Baccho tibi vena tumeſcit
Quid clamas, homines mille necare volo?
Quod magis admiror, quoniam te uxore juvante
Non tenerum puerum progenerare potes.

In Aſtrologum: omnia ex Aſtris ſcire volentem.

AStrologo Aſtra, foris que fiunt, omnia dicunt:
Vxor cuncta domi quæ facit, Aſtra ſilent.

De Claræ dotibus.

TRes quondam nudas, vidit Priameius Heros?
Luce Deas; video tres quoque luce Deas;
Hoc majus; tres uno in corpore. Claraque rideris (quens
Eſt venus, in cedens Iuno, Minervà lo-

Idem ad claram.

TRes uni. Si dona ferunt, Vulcania conjux.

For-

Non aſinum nec equum, ſed cervum fœmina format,
Aut illum cuculi more volare facit.

Quis felix!

PRimus, qui nulli debet; ſortem inde ſecundam,
Iudice me, cælebs, tertius orb us habet.
Si tamen uxorem quis habebit, dote recepta,
Recte erit, obtingat ſi tumulare malum.

Gryphus Ænigmaticus.

DIc quid non vivens vivum ſit vertice dempto?
Id lapis eſt: dempto vertice nam fit apis. (eſt
Inque brevem ſi mutetur, quæ ſyllaba longa
Navis & ablato vertice fiet avis.
Sic paries, aries fit, ſanguis & anguis: at hamus
Mus, magnus Agnes, Iaſpis & aſpis erit.
Et rabies abies ſine vertice, & æmula mula eſt
Fit loculuſque oculus, ſic oculuſque nihil
Imo & quod vivit ſine vertice vivit & ivit,
Tranſit nequam in equam, ſicque boves in oves.

Iocus Grammaticus.

MObile fœmineum fixum fugit omne virile;
Vaccaque non craſſus, craſſa ſed illa datur.
Dos ſacra, non ſacer eſt; cur dicitur ergo ſacerAn quia ſacra ſacrũ dos facit eſſe virũ? dos
Non incongrius eſt igitur mihi ſermo futurus
Quando ſacerdotem dixero dote ſacrum.

Sed.

Sed cur Vaſtalis ſoror eſt quoque dicta. ſacerdos?
Nec potius ſacrados, quando virile nihil:
Nam quia dote ſacra eſt, non hinc dicenda ſacerdos,
Sed potius ſacra dos jure vocanda foret.
Fallor? an hæc ideo eſt forte appellanda ſacerdos, (ſacer?
Quod ſacrâ huic animus ſit quoque dote

De ſeptima Genitura domo, apud Aſtrologos.

COnjugii Aſtrologis domus eſt ſi ſeptima, quare
Rixarum hæc eadem eſt, litigiique domus?
Non quia pacifica eſt, aut lites fœmina tollit:
Lis ſolet uxorem, corpus ut umbra, ſequi
Hoc probat *Eliſabet*: medio huic in nomine Lis eſt,
Bellaque fide parans *Iſaabella* ſuo eſt.

Mulier unde dicta?

DIcta fuit mulier quaſi * mollior: eſt tamen Eva
Non de carne ſui ſumpta, ſed oſſe, viri.

VATICINIUM,

Seu

Carmen Chronographicum de pace, in oppoſitio ſenſu Retrogradum pro anno 1633.

Opinio loquitur,

VatI CInor bona, non beLLans hIC LabItVr annVs:

pax

* *Varro de ling. lat.*

pa CIſer eſt VenIens, non MaLa ContrIbVIt

Suſpicio reſpondet.

ContrIbVIt MaLa, non VenIens eſt pa-
CIſer annVs: (nor.
LabItVr hIC beLLans non bona VatiCI.

De frigore in Februario 1635. vaticinium ſelis, & Chronicum carmen.

FeLIs noſtra retro. ConIVnCtIs renIbVs
IgnI, (1635,
SIC hoC oMne geLV VatICInata FVIT.

Ebrius commiſſo homicidio culpat vinum.

EBrius occidens occurrentem obvius enſe,
Mox capitur ſceleris neſcius ipſe ſui. (tur,
Criminis aſt dum mane ſui quæ cauſe roga-
Neſcio quæ ſit, ait; ſit niſi cauſa merum.
Ignoſcenda mero culpa: at trangenda lage-
na eſt (rum.
Pætor ait, ne iterum peccet, ut ante, me-

Ebrietatis quot ſunt ſpecies

BIs ſex credatis ſpecies ſunt ebrietatis:
Eſt vilis primus; ſapiens eſt alter opimus,
Tornus grande vorat; quartus ſua crimina plorat.
Quintus luxuriat: ſetuſque per omnia jurat;
Septimus attendit, octavus ſingula vendit;
Nonus nil celat, quod habet ſub corde revelat
Somnia denus amat; undenus turpia clamat;
Et cum ſit plenus, vomitum reddit duodenus.

Aliter.

EBrius atque ſatur, modis his ecce vagatur:
Hic

Hic canit, hic plorat, ſed & hic blaſphemus, hic orat,
Hic eſt Pacificus, ſed & hic nullius amicus,
Hic ſaltat lætus, ſed & hic ſermone facetus,
Hicque loqui neſcit, hic ceſpitat, ille pigreſcit,
Hic eſt clamoſus, ſed & hic verbis vitioſus,
Diſputat hic, ille aſt curtit per compita villæ,
Hic ſervit Veneri, ſomno vult ipſe teneri,
Hic vomit, hicque vorat; ſic Pacchi turba laborat.

In Ebrium.

POntice cum ſapido Baccho tibi vena tumeſcit
Quid clamas, homines mille necare volo?
Quod magis admiror, quoniam te uxore juvante
Non tenerum puerum progenerare potes.

In Aſtrologum: omnia ex Aſtris ſcire volentem.

AStrologo Aſtra, foris que fiunt, omnia dicunt:
Vxor cuncta domi quæ facit, Aſtra ſilent.

De Claris dotibus.

TRes quondam nudas, vidit Priamejus Heros?
Luce Deas; video tres quoque luce Deas;
Hoc majus; tres uno in corpore. Claraque rideris (quens
Eſt venus, in cedens Iuno, Minervà lo-

Idem ad claram.

TRes uni. Si dona ferunt, Vulcania conjux.

For-

Formam, divitias Iuno, Minerva ſomum.
Falſam eſſe ſententiam: CASTA EST QUAM NEMO ROGAVIT

FAlſum eſt pleps quod ait: Caſta eſt quam nemo rogavit;
Caſta quaſi non ſit virgo petita procis.
Nemo petit turpem, quam judicat eſſe puellam:
At nihilo-minus hæc cor meretricis habet,
Vni ex mille procis cupiat ſi pulchra placere;
Attamen amplexus non niſi nupta dabit.
At cui forma deeſt, quia ſpernitur omnibus, hinc fit.
Vt facile admittat luxurioſa virum.
Pulchra procos refugit, quamvis à mille petatur:
At deformis eos poſcit, iiſque caret.
Falſum eſt hoc igitur, Caſta eſt quam nemo rogavit,
Caſta procis petitur; quæ caret, illa minus.

De pulice.

PVlchra pulex teneræ penetrat dum membra puellæ, (femur,
Clamque ſubit niveum dente premente
Comprimitur digitis & Nigro Clauditur Orco,
Sed dedit hoc illi diſtichon alma Venus
Mortuus hic jaceo ſed non hic mortuus ardens,
Dum premor albenti pollice, vivo pulex.

Æni-

Ænigma.

IN Cælo eſt vox una novem quæ ſcripta figuris,
Tres *ſel* habet, cunctas ſed *cita ſelis* habet
Solutio eſt, vox felicitas.

Aliud Ænigma.

PErdita huic res eſt, nec, ubi ſit perdita, neſcit:
Et tamen hæc nullo repperienda loco eſt.
Invenit tamen huic ſimilem, non prorſus eandem:
Plorat, & hanc ſimilem ſe reperiſſe dolet.

Solutio.

PErdita res eſt virginitas; ubi perdita ſcitur.
Hæc tamen in nullo eſt invenienda loco.
Rem ſimilem invenit prægnans ubi facta puella eſt:
Nam cum prole ſata eſt huic nova virginitas.
Et quia virginitas nova prodit abiiſſe vetuſtã,
Plorat, ob idque novam ſe reperiſſe dolet.

Aliud Ænigma mulieris conjugata ad procum,

ESt quiddam quod pene nefas mihi dicere verſu,
Hoc tibi vis totum, Pontiliane, dari.
Syllaba prima meo debetur tota marito:
Sume tibi reliquas, non erò dura, duas.
Solutio eſt vox Oſculum.

Aliud Ænigma.

OSine quinque tenet vocales dictio, & unam

Ter

Ter liquidam, angelicus quam capit uſque polus.

Idem Paulo aliter.

O Sine quinque tenir vocales dictio, & unam
Ter aliquidam, in templis quam ſibi Paſcha petit.
Solutio eſt, dictio Alleluja,

Aliud Ænigma.

Q Være mihi verbum totum quod regnat in orbe.
Solaque in Empyreo ſyllaba prima polo.
Solutio eſt, verbum Satago.

Aliud Ænigma.

P Oma Petrus carpſit, decerpſit & arbore Paulus,
Pomorum numerus quis ſit uterque latet.
Petrus ait Paulo duo des mihi poma tuorum
Pomorum numerus tunc mihi duplus erit.
Paulus ait Petro tria des mihi poma tuorum,
Pomorum numerus tunc mihi tripns erit.
Dic quot poma Petrus, quot Paulus ab arbore carpſit.
Si quid Arithmetica doctus in arte potes.

Solutio.

Æ Qualem numerum pomorum carpſit uterque;
Sex etenim Petrus, ſex quoque Paulus habet.

Aliud

Aliud Ænigma.

OScula dat Nymphæ, cum multa foramina: Paſtor.
Quæclamat toties, oſcula dat quoties.

Solutio.

FIſtula Paſtoris cui multa foramina, Nympha eſt:
Quam quoties inflat, fiſtula dulce canit.

Aliud Ænigma.

A Chriſto orandi certa eſt data formula nobis,
Dic mihi, quot voces formula tota capit?
Dic quæ ſit media, & minima, & quæ maxima vocum,
Optima quæ, dein quæ peſſima vox ſit ibi?

Solutio.

QVinquaginta ibi ſunt voces ſi junxeris *Amen.**
Da vocum in medio eſt, ſi modo deſit *Amen.*
A vox hîc minima eſt, ſed maxima *ſanctificetur*
Optima vox *Pater* eſt, peſſima vox que *malo*
Tua, ni feceris, ſe ipſa facient.

HÆc tria, ni facias, facient ſe: nempe tuarum.
Rerum, ni facias, ſe facit ipſe ſtatus.
Et podex, niſi tu tergas, ſe terget id ipſum.
Filia, ni tu des, ſe dabit ipſa viro.

Inaures.

OStultas mentes! aures aliena voluptas

* *Amen poni tunc debet poſt à malo.*

Cur lædit? caput hoc quis neget eſſe Nudæ?

Lira.

QVinquaginta abeant è nomine *Lira* fit *ira*:
At *Lyra*, cum brevis eſt ſyllaba prima canit.

Bruxella.

VRbs *Bruxella*. licet perdat *Rux*, *Bella* futura eſt,
R, X, E pereant, nil niſi *Bulla* manet.

Epitaphium pro puero Expoſititio.

NE ſcio qui fuerint, qui me genuere parentes
Forte meum ignorat mater & ipſa patrem,
Quod mihi ſit nomen, proprium non dixero verum:
Appellativo nomine dicor homo.
Sive mea eſt meretrix, ſeu pauper honeſtaque mater,
Hoc tamen officium præſtitit illa pium:
Quod me luſtratum Baptiſmate chartula ſignet;
Corpus ut intret humum, ſpiritus aſtra petat.
Non pro me Lector, pro patre & matre rogabis,
Vt requiem æternam donet utrique Deus.

Aliud Epitaphium.

HIc ſitus eſt Nero, laicis mors, vipera clero,
Devius à vero, Cupa repleta mero.

Aliud.

CContinet hæc foſſa, Bedæ venerabilis oſſa

Aliud.

Aliud.

HIc jacet Eraſmus qui quondam bonus Eratmus:
Rodere qui ſolitus, roditur à vermibus.

hoc in diſtichō nullus quantitatum eſt reſpectus nam nos Britones non curamus quantitates ſylla-barum

Aliud.

QVem lapis iſte tegit, ſalvet qui tartara fregit.

Aliud.

HIc infra eſt cineres, quem deflent hæ mulieres,
Ruſticus Andreas qui vitiabat eas.

Aliud.

SYlvius hic ſitus eſt, gratis qui nil dedit unquam:
Mortuus at gratis quod legis iſta dolet.

Aliud.

HIc ſum poſt vitam miſeramque inopemque ſepultus.
Nomen ne quæras, Lector, Di te male perdant

Aliud.

TAlis eris, qui calce teris mea buſta pedeſtris,
Qualis ego jaceo, vermiculoſus eris.
Sis Cæſar, Macedo, vaſti moderator & orbis,
Sis Cato, ſis Cicero, denique talis eris.

Aliud.

HIc dormit Clauſtri Prior, hic aurigaque plauſtri,

Hicque jacet rite aſt rediturus ad oſtia vitæ;
Nam ſine figmento conſurget ab hoc monumento. (jura;
O mors quam dura, & quam triſtia ſunt tua
Si mors non eſſet quam lætus qui libet eſſet?
Præterit iſte dies, ſtat mox aurora ſecundi,
Stat labor aut requies, ſic tranſi gloria Mundi.

Anagramma

VOx eadem *gerere* & *regere* eſt, omenque notandum:
Vt *regat* uxorem vir, *gerat* illa virum.

De uxore lugente maritum.

LAchrymula ex oculis fluxit, dum fœmina luxit:
Hanc lætam ob lethum quis putet eſſe viri?

Ænigma.

MVs poſt infernum eſt, præcedit utrumque voluntas.
Dic quis compoſitum ſic ſibi nomen habet?
Solutio eſt, *Wilhelmus.*

Sara.

QUæ velit ancillam concedere nupta marito,
Res eſt hoc noſtro tempore rara *Sara.*

Verſus Prothei ſeu variabiles, quorum novem priores ſinguli, ſervato ſenſu, variant 72 57 60. decimus vero 399 168 00 modis,

Ad ſtultum

COr, vox, dens frons, ren, ſplen pes, lux ſunt tibi, deeſt mens.

Ad

Ad Cæcum.

MEns, cor, vox, dens, frons, ren, ſplen, pes ſunt tibi, deeſt lux.

Ad Claudum.

LVx, mens, cor, vox, dens, frons, ren, ſplen ſunt tibi, deeſt pes.

Ad triſtem.

PEs, lux, mens, cor, vox, dens, frons, ren, ſunt tibi, deeſt ſplen.

Ad inſacundum.

SPlen, pes, lux, mens, cor, vox, dens, frons ſunt tibi, deeſt ren.

Ad inverecundum.

REn, ſplen, pes, lux, mens, cor, vox, dens ſunt tibi, deeſt frons.

Ad Mitem.

FRons, ren, ſplen, pes, lux, mens, cor, vox, ſunt tibi, deeſt dens.

Ad mutum ſeu Taciturnum,

DEns, frons, ren, ſplen, pes, lux, mens, cor ſunt tibi, deeſt vox.

Ad Timidum.

VOx, dens, frons, ren, ſplen, pes, lux, mens ſunt tibi, deeſt cor.

De perfecto.

Or, vox, dens, frons, ren. ſplen, lux, mens, pes, vola crus huic.

Venus.

CVm tam Venalis quam Bacchus proſtet in urbe.

cur insigne suum non habet, alma Venus.

Ad Rusticum, Epigramma.

CVr mala fœmineo de sexu Rustice profers,
Et bona quæ confert, non reticenda, taces?
Fœminæum est servile genus, crudele, superbum?
Nobilis, & clemens virgo humilisque data est.
Lege, modo, ratione caret, rectum abjicit, inquis? (modus.
At placet huic rectum, lex ratio, atque
Extremis ea gaudet, ais mediocria vitat?
Hæc extrema fugit, sed mediocre tenet.
Decepit Iudæa virum, prolemque Rebecca?
Concipit alma virum Virgo, parit que Deum.
Eva genus nostrum felicibus expulit arvis?
In meliora facit, nos ut eamus AVE.
Cur bona fœmineo de sexu, Rustice celas;
Et mala si qua facit, non referenda, refers?

In Claram.

VIr ducat ne duas, an nubat virgo duobus,
Quæritur: hæc litem solvere Clara volens,
Una viris, inquit, magis apta duobus: in una
Consistent aliter quomodo carne duo?

Metamorphosis.

CArnibus in plenum currum *bo* syllaba scandat,

Car

Carbones plenus nil niſi currus habet.

Alia.

C*Arbones* fiunt, abeat *bo* ſyllaba, *carnes*,
Sed *carnes* fiunt, *r*, pereunte, *canes*.

Alia.

C*Arnes carbones* medians bo ſyllaba reddit:
At *b* ſi pereat littera, *carbo caro* eſt.

Suum cuique pulchrum. Ad H. M.

PLus tibi vicini conjux, tua plus placet illi:
cuique igitur pulchrum non ſolet eſſe ſuum.

De duobus Philoſophis, quorum alter videbat res humanas, alter flebat.

HIc pleno, lachrymas effundit lumine, ridet
Alter num riſu dignus uterque fuit?

De Pallade, & Venere armata.

ARmatam vidit Venerem Lacedæmone Pallas.
Nunc certemus, ait, judice vel Paride.
Cui Venus armatam tu me, temeraria, temnis-
Quæ quo te vici tempore, nuda fui.

* *Propria quarto modo.*

MEntitur quiſquis communem Thaida dixit.
Thaida ſemper habet ſolus & omnis homo.

De Culice.

NOn ſinit ipſe culex placidos me capere ſomnos.

* *Omni homini, ſoli & ſemper.*

Credo equidem in culicem ſe modo vetit amor.

Lucifer, Vlcifer.

LVcifer in Cælo ſplendebat ſideris inſtar:
Nunc abeo tenebras, quas ciet, Orcus habet.
Perdedit is lucem, nimium dum luce ſuper-(bit;
Luce carente ideo perpetuo igne flagrat.
Litterulas prima in verſas det ſyllaba: verè.
Vlcifer eſt is, qui Lucifer ante fuit.
Dira ergo igne dabit, non lucem aſt ulcera ſervis:
Vlcera quæ nullo ſunt abitura die.

In pomponiam.

COrpore cum quæſtum faciat Pomponia, punctum.
(Vtile nam dulci miſcuit) omne tulit.

Ad Gallam puellam, jam ſeneſcentem.

DIcebam tibi: Galla ſeneſcimus. effugit ætas.
Vtere rene tuo; caſta puella, anus eſt.
Spreviſti. obrepſit non intellecta ſenectus.
Nec revocare potes, qui periere dies.
Nunc piget: & quereris, quod non aut iſta voluntas
Tunc fuit: aut non eſt nunc ea forma tibi.
Da tamen amplexus, oblitaque gaudia junge,
Da, fruar, & ſi non quod volo, quod volui.

Home-

Homerus.

MEntiri cæcum cum nemo miretur Homerum:
Auritus teſtis, non oculatus erat

Ad puerum formoſum.

DVm dubitat natura, marem faceretne puellam:
Factus es, O pulcher, pœne puella puer.

De Iove. Iunone & Clara.

IVppitur, inſani dum ſæva Cupidinis arma,
Et nequit accenſas pertolerare faces,
Iahè biceps, cæli cuſtos, mihi limina pande,
Pande nec hoc unquam ſentiat uxor ait.
Senſit ut hoc uxor turbatur, & undique fluctus
Ore vomit; liquida fit magis atra pice.
Irruere in magnum magna cum voce Tonantem.
Audet, & illius detrahit arma manu. (nes
Clavigerum terret Ianum; luſtratque per omTerras, an videat quo vir ab igne calet.
Nunc huc, nunc illuc, dum torvo lumine ſe fert,
Aſpectu patuit candida Clara ſuo.
Quam ſimul ut vidit, cæcas exarſit in iras;
Tuque Iovem exclamat, regnaque noſtra trahis? (men;
Dum rotat, & piceo contorquet ab ærhere ſulIllud in hæc durus pectora flexit amor.

Ad Grammaticos, cur ſæpe ſcribat laſciva.

CArmina cur ſpargam cunctis laſciva il bellis,

Qræritis? inſulſos arceo Grammaticos.
Fortia magnanimi canerem ſi Cæſaris arma,
Factave divorum relligioſa virum, (turas!
Quot miſer exciperemque notas, pateterve li-
Quot fierem teneris ſupplicium pueris!
At nunc uda mihi dictent cum baſia carmen,
Pruriat & verſu mentula multa meo,
Me legat innuptæ juvenis placiturus amicæ,
Et placitura novo blanda puella viro,
Et quemcunque juvat lepidorum de grege
Otia feſtivis ludere deliciis. (vatum
Luſibus at lætis procul hinc abſiſtite ſævi
Grammatici, injuſtas & cohibete manus:
Ne puer, ob molles cæſus lachrymanſque lepores,
Duram ſorte meis oſſibus optet humum.

De cornibus Problema.

SI quando ſacra jura thori violaverit uxor,
Cur gerit immeritus cornua vir? caput (eſt.

In Eraſmum

CVr Monachos fratres & clauſtra relinquis Eraſme!
Non Miſera factum hoc ambitione caret.
Nam que latens illic velut in ſcrobe vilis E-
RASMVS.
In lucem ut videas, & videare, ſalis.

Chriſtus in cruce.

IN medio Chriſtus latronum quando pependit (dio
Aut nunquam; aut Virtus, tunc fuit in me-

In

In medio virtus.

Ambulat in medio mulier pompoſa virorū:
Virtus jam medium perdidit ergo locum.

Duo ante Conjugium divites, poſt illud pauperes.

ESSE, inquit Iuvenis, terræ ſibi jugera mille:
Redditibus ditem ſe quoque virgo refert.
Atque parem ſe divitiis cenſebat uterque:
Aſt inopes juncti ſe repetêre thoro.
Cur? quæ narrantur ſi ſint ea vera reperta?
Virgo onera omiſit; debita virque ſua.

Nec { *ex malis minimum.* / *ex bonis maximum.*

Optima ſit quamvis, uxorem nolo gigantem
Vxorem Nanam nolo, licet mala ſit

Antitheſis mepta.

CVm ſuper impoſita eſt ſedi inverſa altera ſedes,
Neutra tibi ut ſedeas apta futura ſitu eſt.

Carmen Rythmicum de Dactylo.

Dactylus antiquus
Non eſt mulieris amicus,
Frangitur ut ſtramen,
Cum venerit ante foramem.

Ænigma Arithmeticum.

OVa duæ geſtant poculo vendenda ſorores,
Aſt horum numerus quis ſit, uterque latet.
Vna ait, Heus adjunge meis, ſoror, octo ſignorum:

Sunt numero æqua tuis ova futura mea.
Altera, non, inquit, ſed da mihi quinque tuorum;
Ovorum numerus tunc mihi tripus erit.
Dic, age quot gerat ova prior; quot & ova ſororum
Altera Arithmeticâ ſi quid in arte potes.

Reſponſio.

OCtodecim gerat ova prior, tunc cuncta ſororis.
Bis ſeptem atque decem poſterioris erunt.
Nam ſi poſterior donaverit octo priori,
Sex & viginti cuilibet æqua manent.
At ſi poſterior ſumat ſibi quinque prioris;
Hæc retinet tredecim, ter tredecim, illa te-(ner.

Teſtes.

AN quia teſtamur ſixum ſic dicimur? an quod
Nequitiæ teſtes adſumus ambo tuæ,

Deteſtatio mortis accerſita.

QVid juvat heu! ferro fatum properare vel undis?
Sponte venit tacitum nec remoratur iter.
Scilicet hæc omnis ſpatioſum turba per orben,
Victima Plutonis nil miſerantis erit. (ros,
Vnum omnes expectat iter: quod Trojus he-
Quod Numa, quod Tullus dives, & Ancus (ijt.

Literalis Dactyli Metamorphoſis,

Surgens facit I,
Intrans facit O,
S, Pede levato.

Ictus

Iocus in Inconſtantem.

SE famulum Noipus, modo ſe cupit eſſe magiſtrum, (cum
Se modo Cantorem, ſe modo vult Logi-
Vivere vult Romæ, modo Piſis degere mallet,
Malletat in patria ſtertere poſſe domo.
O quot mente urbes peragrat, quot devorat artes!
Omnibus eſſe locis, omnia noſſe cupit.
Interea logicus non eſt, non Muſicus ille,
Non famulus, pueros non elementa docet.
Nec Romæ vivit, nec Piſis degere curat,
Et pudet ad patrium ſcalpere crura focum.
Quid Noipe es, vel ubi es? nihil, omnia, nuſquam & ubique.
O ars digna loco, dignus & arte, locus!

In ſententiam Ovidianam.

O *Mnia ſunt hominum tenui pendentia filo,*
Et ſubito caſu quæ valuere ruunt.
Carnifices craſſo ſuſpendunt corpora filo
Ne ſubito canibus dilaceranda ruant.

De puero & Sorore.

FOrte puer rutilum cum matre referdit ad ignem;
Et tenuit gremio lactea vaſa ſuo.
Tum ſoror oppoſitâ pueri quæ parte ſedebat,
Detegit obſcuro, neſcia membra loco.
Illud ubi frater jam terque quaterque notaſſet
Sollicitat Matrem vocibus hiſce ſuam;
Quæſo jube noſtrâ cunnum occultare puellâ
Mater, ut in cineres ecce remiſſa ſedet.

Mox

Mox Priapus dudum mihi qui ſurrexit in altum,
Dejicit è gremio lac patinamque meo.

Amicorum Iurgium.

OB bis ſex obolos lis naſcitur inter amicos;
Vere igitur damnum tollit amicitiam. (ſas
Sed qui tam ob parvas componunt jurgia cau-
Vix bis ſex obolis hoſce valere puto.

Duorum Ruſticorum querela, Leoninis verſibus expreſſa.

Ruſt. 1.

O Sors cæca bono ſemper ſcelerata colono!
O durum fatum nocte nigrante ſatum!
Nos in opes victus, viles geſtamus amictus,
Æternos fletus cura paritque vetus.
Et tu ſcire potes quas proferat area dotes;
Qui vix fonte bidis, vix ſatiare cibis.

Ruſt. 2.

DVm te cernebam, attonito ſermone ſtupebam,
Sperabamque bonos aure probare ſonos
Jam tandem ſcivi primum ut tua tecta ſubivi,
Qui vaga rura terunt, hi mala multa ferunt
O ſors haud ſentis quis ſit ſtatus eſurientis!
Paupertate gravor, cor tenet inde pavor.

Ruſt 1.

SErvio nummatis, urbanis vivo beatis,
Arva aliena regens, aſt ego ſemper egens.

Ruſt.

Ruſt. 2.

QVid texo has telas? Vos Divi audite querelas,
Et poſt mille neces accipite aſtra preces.
Da Deus hanc lætâ burſam turgere monetâ.
Vnicus hic clamor, unicus hic & amor.

Mirabilis Interrogatio.

THeologorum præceps judicum,
Iuriſconſultorum langues conſilium,
Medicorum tardum remedium,
Phiioſophorum ſuave delirum,
Die mihi quid ſit optimum?

Reſponſio.

REi bonæ abuſus haud eſt bonus.

Caupo.

HOſpitii rector ſemper ſit lætus ut Hector,
Vt Iob ſit patiens, utque Sybylla ſciens.

Titus Manlius filtum plectens.

FIlius à à pugnâ ſpoliis veniebat onuſtus,
Fauſtaque non juſſâ ſumpſerat arma ma-
Vltores patriæ ſenſit me judice faſces: (nu
Nempe ſimul potuit victor & eſſe nocens.
Non pater occidi; nam quiſquis judicis æqui
Perſonam induerit, exuit ille patris.

C. Iunius. Brutus.

IPſe ego ſubjeci natorum colla ſecuri.
Vtcunque hoc olim poſtera turba ferat:
Crederet imperio quiſquam moviſſe ſuperbos,

Quan-

Quando ſuperbiret ſanguis in Vrbe meus?
Quin potius collapſa domus me lugeat orbum,
Dum tibi me poſſis dicere Roma patrem

Iephte ex voto inconſulto filiam immolans.

QVod memorat cæcus de rege poëta Pelaſ-
Heu utinã de me ſola theatra ferant! (go,
Sed nimium veris geſta eſt mihi fabula rebus,
Dum cecidit noſtra filia cæſa manu (tes
Non ſatis ut conſtet, pius, an ſceleratus, Ieph-
Vota recuſanti ſolverit iſta Deo.
Serius infelix moneo, æternumque monebo:
Irrita vota facit. quiſquis iniqua facit.

De quadam puella,

CVm quædam, cur ſim barbatus, virgo ro- (gatet,
Hoc, dixi, vultu territus hoſtis abit.
Tunc illa id falſum tibi vel me teſte probabo.
Quæ glabra tuta fui, facta ſed hirta petor,

Medicum & Lippus.

STercus & urina hæc Medicorum fercula
prima: (la digna
Sunt Medicis ſigna, at ſunt Lippis fercu-

In fictos amicos.

INtumeant Zephiris ſi turgida vela ſecundis
Et veniant ſatis omnia læta tuis?
Mille tibi comites, & mille parabis amicos;
Affinis, Dominus, cunctaque ſolus eris.
At poſtquam, infidum mutans ſemel aſpera
Ingruerit velis aura maligna tuis; (vultum,
Tum qui jam fueras tot cir cumſeptus amicis,
Et modo qui dominus, qui modo frater eras;

Hæc

Hæc ſola à cunctis infelix dicta reportas,
Quis mihi? quid tecũ! proximus ipſe mihi.

In ſenem uxorem ambientem.

CVra tua laxa tremit fædato in corpore pellis
Ambis virgineum captus amore thorum,
Quæ tamen eſt ratio, num forſitàn extrahet annos?
Et buſtum & naulum triſte puella dabit.

Senex dives de ſe

PAuper eram jnvenis, nunc tandem ætate ſenili
Diteſco; hei miſero, tempore utroq; mihi!
Vti cum poteram, nummorum copia deerat:
Copia nunc ſupereſt larga, ſed uſus abeſt:

Caſtitas puellæ ruſticæ.

RUſtica conſcendit noctu fœnile puella,
Hanc ſequitur poſcens dulcia furta puer.
Ad quem correpto fœni converſa manipło,
Te miſere feriam, me niſi linquis ait.

De Aſtrologo & Aratore.

DIxerat Aſtrologus cælum ſine nube futurum;
Principe ſilvarum luſtra petente ſuo.
Dixerat è contra ruiturum nubibus imbrem,
Vertere conſuetus bobus Arator humum.
Vix ingreſſus erat Princeps nemus illico den-
Cum ſubito pluviæ præcipitantur aquæ (ſũ
Laudat Aratorem Princeps, ipſumque docere
Aſtra, ſed Aſtrologum ſumere raſtra jubet.

De

De Thalete Astrologo & Anu rustica.

ARdua forto Theles cæli dum sydera lustra,
In foveam gressu præcipitante ruit:
Hunc anus ut quædam de lapsum rustica vidit
Quæ vitreo liquidas fonte petebat aquas.
Sic super illudens cum perveniſſet ad ipsum,
Alloquitur quatiens voce tremente caput.
Astra quid inspectat cæli sublimia stulte,
Nec tibi quæ prosint inferiora vides?
Dumque futura studes aliis prædicere fata,
cernere quæ jaceant, non potes ante pedes?

In Puellam apud focum sæpius dormientem.

QVando dat somno seſe officiosa puella,
Tunc ait hoc tacite, carpe pudicitiam
Nam dum somniferâ tanguntur tempora virga,
Abrepti sommo culpa pudoris erit.

In somnolentam.

POst cænam dormire, inquis, nequeo immediate;
Miraris? lectum prandia aduſque premis.

Turior est sibilus Basiliſci quam cantus puellæ.

TUtius in silvis basiliſcum audire frementem.
Quam molles cantus fœmineumque Melos.

Ad puellam.

REs tibi in immensum quam parvo tempore crevit!
O Mega nunc, annos ô Micron ante duos.

In

In Nanum.

A Vſus formicæ Nanus conſcendere tergum,
Credebat domito ſeſe elephante vehi.
At vero ut curſu fertur nimis illa ſuperbo,
Infelix media præcipitatur humo,
Calcatuſque miſer, quid rides invide caſum,
Dixit communem cum Phaëtonte mihi?

In Sartorem.

S Artor cum in fultâ reſidebat fuſte feneſtra
Eſſe ſuum veſti ſorfice dans & acu,
Bini dura canes inter ſe bella gerentes
Sartorem ad lapſum fuſte cadente trahunt.
Vidit ut hoc populus, riſit; ſed turbidus ille
Plebs juſti ob caſum non pia gaudet ait,

In cerellinam cunucho Gallo nuptam.

N Vne ego Spartanos iterum defidero mores.
Spondeat ut nudo virgo puella viro.
Nuper enim ſterili deſponſa Cerillia Franco,
Crediderat Gallo nubere; nupta Capo eſt.

Tria mulieris petulantiam cohibent.

F Æmina molle genus, turpes proclivis ad actus
Ni vir ſit cuſtos; ni pudor atque metus

In Medicum quendam.

D Ilectum Medicus gnatum ad me miſit ut illum
Grammaticis primis imbuerem ſtudiis.

Aſt

Aſt ubi, *Muſa refer furias Pelidis & iram*,
Norat & hoc carmen quod ſolet inde cani
Multas qui ſortes animas ſub Tartara miſit
Diſcipulum noſtris detinet à foribus;
Meque videns genitor; tibi ſum devinctus amice,
Gnatus at è nobis hæc bene diſcet, ait:
Namque & ego multas animas ſub Tartara mitto,
Nec mihi Grammatici tunc opus eſt opera

In Cinnam Medicum.

TOllere ſcis morbos: at quomodo? tollis & ægros,
Quodque facis (Iudas ut) cito Cinna facis,
Qui tuus eſt patiens, ô terque quaterque beatum!
Ægrotare illum non patiere diu.

Æſculapius Trifrons.

INtrantis Medici facies tres eſſe videntur
Ægrotanti; hominis, Dæmonis, atque Dei.
Quam primum acceſſit Medicus dixitque ſalutem;
En Deus, aut cuſtos Angelus, ægèr ait:
Cum morbum Medicina fugaverit, ecce homo clamat:
Cum poſcit Medicus præmia; vade Satan

Antidotum contra peſtem.

VIginti foliis Rutæ ſalis adde puſillum,
Atque duas ficus junge, nuceſque duas:
Antidotum Mithridatis habes contra omne Venenum.

Aëris

Aëris & contra peſtiferi omne genus.

Auctor de ſe.

HÆc miſer ſcripſit Poëta
Cui ſemper deeſt moneta
Eſt Valde bonus ſocius,
Edit & bibit ocius.
Non curat farvis valorem,
Emit panem apud piſtorem.
Quem non juvant carminibus
Quæ docet de virginibus:
Non eſt enim affabilis,
Nec forma delectabilis:
Non habet ergo gratiam,
Sed ſemper ſtat poſt januam
Semperque locum ultimum
Tenet in domo virginum;
Sed hoc non nocet admodum,
Non adfert enim commodum
Non eſt bonum aucupium,
Purgat enim Marſupium,
& ſtudiis eſt noxium,
Perditioque iuvenum omnium.
Ergo colamus Venerem,
Quæ gradum habet ad inferna celerem.
Nobilis res procedit male,
Ideo poſthac amor vale.

De quodam Sponſo

DItem pauper anum juvenis ſibi duxit, & ipſa
In ſocii ut cepit mutua jura thori.
Omnes in geniale viros conclave vocavit,

Eſt

Eſt que graui exorſus taliter ore loqui:
Vos chari affines, vos quotquot adeſtis amici,
Appello teſtes hac ego nocte meos.
Quod mendax fuerit Conjux, ſi objecerit olim
Hanc nudis natibus me ſubiiſſe domum.
Ac ſimul has picta redimitas ſindone partes
Rejectis pronus veſtibus exhibuit.

De Fure quodam.

COnſtitit horrendum furti reus ante tribunal,
Et vinctas tenuit poſt ſua terga manus.
Hunc ubi formoſum juvenem paupercula virgo.
Cerneret, in ſocium poſcit habere virum.
Ad quam converſus morti modo proximus ille,
Argutumnaſum preſſaque labra videt.
Moxq; aſſiſtentem lictorem hortatur & inquit,
Ad juſſam propera, vivere nolo, necem.
Mortuus utilius, quia quam tabeſco ſuperſtes,
Atque brevem malo, quam ſine, fine, crucem.

De puella quadam & juvene.

ASpexit juvenem formoſa puella ſuperbum,
Illius in vultu lumina fixa tenens.
Hic ait, in terram potius tu deiice ocellos,
Non oculos habeat caſta puella vagos.
Imo, ait, hæc magis in terra tu lumina figas,
Ex terra primum nam tua facta caro eſt

Noſtri

Noſtri principium fuit ortus. coſta virilis;
Hanc quæro, & jungi me velit illa ſibi.

Cur fœmina citius creſcant viris?

VT lolium ſegetes creſcendo vincit, ut alte
Emicat hortorum carduus inter opes:
Fœmina ſic maribus citius conſurgit in auras,
Fœmina non ullum ferre parata modum
Nimirum pravæ creſcunt vel ocius herbæ,
Fœmina quas inter connumeranda fuit.

Erit finis, hæc Medica præſcripſio, ut lectoribus ſit ſine fine ſalus.

R. *id eſt*, Recipe mamillarum virginalium manipulos duos,
Et comprime, donec fiat reſurrectio carnis
Atque tunc pone rem in re, (tio
Donec ſudaveris ad uncias quinque, fiat mix-

F I N I S